

SOKOL AMERICKÝ

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER JAN. 14TH, 1904, AT THE POST-OFFICE AT CHICAGO, ILL.

Ročník XXVIII.

CHICAGO, 15. ŘÍJEN 1906.

Číslo 10.

SLÁVY SYNI.

Hle, jak si Dunaj ze sna vzdýchá
a Dněpr mocným břehem chvěje,
Šumava svých do synů stýská
a Slovač tklivou píseň pje.

Krkaveč si krvelačná pýcha
ve slávskou duši cestu klestí,
láska Srba ku Bulharu lichá,
Rus, Polák dosud na rozecestí.

Jen Černohorec let, sokola
ty své i Bosny chrání hory,
však Chorváta nezve do kola,
co bratří druhých vlnou zory.

A tak Slávy syni bujaří
v nesvornosti tmavém lese,
koukají jak se Němci udaří,
když před jich pažemi se třese.

Sním, dumám ve Vesmíru svitu,
já Svatopluka vidím proutek,
jakž tanče hebkém po pažitu
v každý švihal slávský koutek.

Švihal hbitě v zad i pasy,
půvab byl v tom tance kmitu,
však zhnal děti v hodokvasy
a Slávy jméno znov' ve trpytu.

Lad. Klácel 1848.

REDAKČNÍ ÚVAHY.

Spolčení sokolské jest velmožná páka ku probuzení sil šlechtných, ku rozvinutí schopnosti a utužení rozvitých, jest škola uzdravení se každým směrem, jak na těle, tak i v mysli a má býti i škola vzájemného se poučování a podněcování ku hledání pravdy a konání bratrské lásky volných lidí.

Klademe členům Výk. Výboru opět na srdce, aby byli toho bedliví, by žádný těloevičný sjezd v zemi této, at' už evičební aneb jednací, neodbyl se bez přítomnosti některého zástupce našeho sdružení. Tím šíří se náš obzor, a my tak uvědomování jsme stále o činnosti, pokroku, snahách a tužbách ostatních těloevičných organisací. Každé letní doby pořádána jest sjezdů takových celá řada — evičitelové různých národností používají svých prázdnin k sjezdům, kde rokují, evičí, náhledy své vyměňují — jen naše sdružení při všech těch sjezdech skví se svojí nepřítomností. Ký div potom, že o nás posud širší veřejnost americká tak málo ví? A jak zajímavá a poučná četba byla by pro naše sokoly, kdyby pak list mohl přinášeti řadu článků, zpráv a úvah od svých členů o různých těch sjezdech a evičeních. Jest čas, abychom přestali se ohražovati čínskou zdí a pracovali ruku v ruce s organisacemi ostatními.

č.

Starost' naše vespolečná a v první řadě našich evičitelů, musí směřovati k tomu, aby každé odborné dílo sokolské, každý lepší list náš odborný a práce byly všemožně podporovány a vyjití týchž i správné docházení usnadňováno. Nejen na starších silách záleží — oni dostáli z části větší již svým závazkům, ale na silách nových, na dorostu našem, z něhož mají vyjití následovníci naši.

Měli jsme v uplynulé letní době několikrát příležitost pozorovati sokolské čety v průvodech, a ač jsme druhý den na to v časopisech denních četli o "hrdých, pyšně si vykračujících postavách čáckých sokolů" — ač jsme četli, jakou okrasou "ty bujaré čety sokolské toho neb onoho průvodu byly" — nesdíleli jsme ani dosti málo nadšení oněch pánů zpravodajů denního tisku. Někteří sokolové — mohli bychom říci, že velká většina jich — nelíší se svým krokem a držením těla v nejmenším od členů spolků ostatních, což prozrazuje hříšné zanedbávání evičení pořadových a co se zevnějšku týče, tu zírá často z řad našich až politováníhodná nedbalost. Představme si sokola, když přehodí si kajdu přes rameno, a stává na odív nepěkné, a často ne přílišnou čistotou do očí bijící šle, a je-li k tomu ještě oděv neuspořádaný a klobouk do všech možných

forem zmačkaný, budeme dalecí těch pěkných dojmů, jakými krásně uspořádané čtyř sokolské mají působiti. Bratři náčelníci měli by před každou vycházkou provésti přísnou prohlídku a vyloučiti ze řady každého, jehož nedbalý zevnějšek dojem celku ruší!

Bylo by skoro již na čase, aby tu i onde v těch kterých osadách českých dotyčné kruhy si uvědomily, že Sokolny jsou zrovna tak školy na výchovu české mládeže, jako školy jiné, ba co více v Sokolnách někdy místnosti pro vyučování češtině atd. spolkům svobodomyslným se zdarma propůjčují. Tělocvičnou školu vydrží si sokolové a sokolky všude sami, nikde nedovolávajíce se v tom ohledu nějaké podpory, jedná-li se však některému spolku leckde o nějakou "národní" trdlovačku, tu od sokolů hned požaduje se místnost, aneb Sokolna zdarma, aneb za snížení nájemného, třeba ten sbor sokolský měl s financemi co zápasiti, sám vždy jsa pohotově podpořiti vše co dobré a celku prospěšné.

Blíží se opět doba zimní — doba četných evičení veřejných. Při evičeních těchto bratří evičitelové snaží se vše, co byli s družstvy svými procvičili, sestaviti v ladný celek — zde evičitel příležitost má pochlubit se svoji tvůrčí silou, svým vytríbeným vkusem. Slýcháme často poznámku: "ta námaha a několikaměsíční příprava věru nestojí za to chvilkové zabýsknutí se." Ale ti, kdo takto uvažují, zapomínají, že pěkné veřejné evičení vždy získá Sokolstvu více příznivců, že pěkným evičením veřejným razí si myšlenka výchovy tělesné cestu do širších vrstev lidu. A zdá-li se jim přec, že ta hodina nestojí za tu práci, jakou veřejnému evičení věnovali, my jim ochotně naznačíme cestu, jak z práce jejich mohl by míti velký užitek celek. At' každý evičitel svoje evičení — aspoň taková, která pokládá za nejlepší — vždy po evičení uveřejní v Sokole. Kdyby všichni evičitelové naši svoje práce prostřednictvím orgánu si vyměňovali, bylo by to pro všechny jakousi školou, mnohé krásné evičení, které po "veřejném" upadne v zapomenutí, bylo by nám zachováno, sloužiti by mohlo jako vzor evičitelům a my tak poučovali bychom se na vzájem. Bratří evičitelové, nenechte se aspoň vy marně pobízet k práci, která jistě byla by celku k velikému užtku! č.

V Philadelphii rozhodl minule jistý soudce, protože drůbež patří k potřebám životním, že ten co ji v neděli prodával nemůže být trestán. Tak vida, stále jsme o tom městě, kde prohlášena byla americká neodvislost a svoboda lidí všech, pochybovali a zatím se tam může drůbež prodávat v neděli, ale jinak člověk podlehá všelikým jiným zákonům nemslyným, jež jako jinde osobní práva jeho obme-

zuji. At' žije tedy drůbež — či vlastně at' zhyne i v neděli ve prospěch a spásu nevolného žaludku ještě nevolnějšího občana amerického.

V době zahájení vyučování školního vyskytlo se v denních chicagských listech oznámení, že v některých českých školách započne opět vyučování ve — 4 hodiny odpolední. Jelikož vyučování ve veřejných školách anglických končí o půl čtvrté, máme za to, že v českých školách zahájeno jest vyučování o 4. hodině, aby děti anglické školy navštěvující mohly strávit ještě nějakou hodinu ve škole české. Jest sice chvalitebné, že staráme se o to, aby dívky naše osvojily si jazyk český — ale takový způsob zachovávání jazyka našeho musí míti zhoubný vliv na zdraví dětí. Jsou to obyčejně dívky věku útlejšího, co české školy navštěvují a již nyní vedeny jsou stížností na to, že jsou děti ve školách anglických duševními pracemi přetěžovány, vědeckými zkouškami bylo dokázáno, že tři hodiny jest nejdelší doba, jakou děcko vydržeti může napínati svoji pozornost, aniž by čivní jeho soustava tím trpěla; proto pracuje se k tomu, aby v zájmu zdraví dětí duševní námaha byla co nejvíce zmírněna, učitelky jsou napomínány, aby děti neobtěžovaly domácími úkoly, a my dítě duševně vysílené, které trávilo pět hodin v přeplněné místnosti, nutíme zase do školy, nutíme je k nové duševní práci, na místě abychom mu popřáli tělesného osvěžení, nutíme je opět seděti v uzavřených místnostech a dýchatí výpary prosycený vzduch! Jak jsme byli s vrchu poznamenali, péče o zachování mateřské řeči jest chvalitebná, ale kde děti za znalost české řeči musí platiti svým zdravím, tam se nám ta cena, jakou platíme za zachování jazyka českého v zemi této, zdá býti příliš vysokou! č.

Posudek poetivý a spravedlivý o našich vystoupeních veřejných, psaný perem odborným, třeba v zásadě vytýkal nám chyby, jichž jsme se dopustili, jest jen jako kořením té pravé činnosti sokolské. A nás jen těší, že v době poslední navykli jsme si již sněsti trochu té pravdy, pravdy, která nás poučuje a k novému napjetí sil nabádá, ukazujíc zároveň čeho vystríhati se dlužno. Podle toho ale také ty naše slepy v době poslednější jeví pokrok a závody v mnohém, jak u vlastním pořadu, tak i po stránce technické jen získaly. A to mnoho znamená, jako mnoho víme, že ještě chybí, že spokojeni býti nemůžeme a nesmíme.

Česko-americká metropole — Chicago — honosí se nyní tím, že zde byl odsouzen první Čech k ohavné smrti provazem. Dopustil se zločinu vraždy — zavraždil brutálním způsobem svoji manželku, kterou byl před tím po delší dobu zvířecím způsobem

týral. Zákon zločin takový trestá smrtí — a kdo zákon přestupuje, musí nésti toho následky. Mezi lidem našim ale počíná se probouzení nemístná sympathy s nešťastným odsouzenecem. Bylo by to prý hanbou pro nás, tak jsme slyšeli jednoho občana zvolati, kdyby Čech měl zahynouti na popravišti. Proč hanbou nás všech? Za zločiny své odpykali Irčané, Němci, Američané a nikomu nenapadlo vrhati za to hanu na národnost k níž ten neb onen zločinec přináležel. Jenom my "lidé malého světa" jsme pojednou plní úzkosti, že vše bude na nás prstem ukazovati proto, že zločinec české národnosti za brutální čin svůj byl potrestán tak jak zákon žádá. I zde vystupuje do popředí jeden rys naší povahy. Kdykoliv americká veřejnost počala se zajímati o nějakého vraha, kdykoliv útlocitné ženy americké prolévaly slzy nad odsouzenecem, měly jsme pro ně vždy jen pošklebky a volali i psali jsme, že by citlivé ty dámy lépe učinily, kdyby věnovaly trochu citu trpícím nevinným, nežli plýtvati svým jemmocitem nad odsouzeným zločincem. A když má za zločin pykati Čech, lomíme nad jeho osudem rukama a namáháme se, aby zákon učinil s vrahem výjimku jenom proto, že to je Čech! My jsme zásadními odpůrci trestu smrti, ale nenáležíme k těm, kdož jeví se zločincem soucit jen proto, že zločinec ten jest národnosti české. Kdo nedovede býti člověkem, nechceme ho znáti jako Čecha! Co učinilo z odsouzeného Beneše vraha? Nezřízený chlast! Býval prý rádným člověkem, nežli se oddal pití! Co zlá v lidu nezřízená vášeň tato zavinuje, o tom zmínili jsme se na tomto místě několikrát. Činí z mnohých žen pravé mučennice, vhání děti v bídu a z té na dráhu zločinů — nebylo by lépe ponechati zločince jeho osudu a poučovati lid, kam tato nešťastná vášeň vede? Jak falešný to cit, který lituje člověka, jenž se slabou ženou zacházel hůře než se zvířetem, až konečně život její utratil — a při tom nevšímá si, co žen a dětí v našem středu stejně trpí, až nás snad překvapí zase nový zločin, zaviněný touže vášní, která přivedla na popraviště vraha Beneše!

Člověk někdy se opravdu musí jen usmáti, vida celé ty řady lidí nervosních, chvějících se jako huspenina, žen hysterických a ubledlých, jež stále na bolení hlavy stěžují a bez nějakého toho tak zvaného "léku" ani z domu se nehnou. A kdyby jste jim, jako lékaři, poradili pohyb, tělocvik místo všeliké bezcenné brečky, kdyby jste jim nedali hned recept na nějaký letkvar, řeknou jednoduše o vás, že nejste ani doktory. Ano tak již jest to lidstvo zkažené, že rada o životosprávě, hygieně a žití střidmém vyzní obyčejně nadarmo, třeba jste stále povíдали, že těm, kdož tělesnou práci v životním povolání svém jsou znaveni, osvěžení se dostane v tělo-

cvičně, kdežto nervosa těch, kdož myslí pracují a mozkem často jen tělocvikem vyléčiti se dá.

Vypravuje se, že byl obyčej u starých Egypťanů, že při skvostných hostinách a radovánkách, když muži, vyšperkované ženy a dívky v nejlepší byli rozkoši, služebnictvo přineslo mumii, volajíc: "Ejhle, jaká jest nyní tato, také kdys živé bylo tělo a takovými budete i vy, až zemřete, pamatujte na smrt!" Kolik museli bychom to mítí mumii v zásobě, kdybychom ten dorost náš namnoze jen stále se veselící, tančící, křepčící chtěli také trochu upamatovali na povinnosti jeho, upozorniti, že ten život náš jest krátký a že po otcích zděděné chtí-li uchovati musí se dát také do práce, musí pomoci těm starším, již již umdlévajícím. A chtí-li někde opravy, jestli to či ono schází musí sami se o to přičiniti, do schůzí choditi, raditi a hlasy svými rozhodovati. Pouhé fňukání, povídání, že to, aneb ono mělo by být jiné a p. nepomůže, ale čin, pochopujete, čin opravdový, upřímný a výdatný.

V červencovém čísle listu našeho přinesli jsme pěknou vzpomínku ženy české, dobré vlastenky a přítelkyně Sokolstva na Fuegnera a tu věru neočekávali jsme ani, že slova pronesená o dobré stařence již tou dobou choré Kateřině Fuegnerové, budou abychem tak děli posmrtní. Zesnula ve Veliké Bukové u Krivoklátu, dne 20. srpna t. r., tedy asi tou dobou, kdy list náš do Čech došel. Pohřeb její obstaral Sokol Pražský a nad rovem jejím sklonilo se v úctě tklivé veškeré Sokolstvo, ty šiky jeho, jež v život uvedl nezapomenutelný tvůrce náš a manžel její Fuegner. Zesnula stáří majíc let 73. Byla ženy vzor, která sama rodu německého i vychování stala se družkou věrnou hareovníka sokolského, dělíc se se Sokolem o lásku a přízeň jeho s odříkáním, oddaností a sebezapřením. A když již tu Fuegnera nebylo, zachovala žena ta přízeň svou řadám sokolským, sledujíc až do pokročilého věku svého vše co zdobilo se rudou košilí a brkem sokolím. Vděčná budiž i vzpomínka ji Sokolstva amerického a klid pod společnou mohylou Fuegnera a Tyrše

Mark Twain píše: "Mám za to, že většina těch vynikajících osob, jichž písemně jsem se dotazoval, aby udaly mi příčiny proč odporují v novinách a v oznámkách různé humbuky na oklamání svých spolubližních, ukázala se býti najednou až nápadně nedbalou, ano nebezpečnými občany vůbec. Vědět předobře, že veřejnost jim důvěřovala, že jim věřila, a oni zatím tuto důvěru zradili a zneužili. Řeknou vám, že hned jakmile se přesvědčili, že odporovali klam a šalbu, že ihned z dotyčných odporučeních jména svá odvolali. Ano, odvolali, klidně odvolali. A myslíte, že to může stačiti? Nezdá se

mi aspoň. Podle mého měli by odvolati ve veřejnosti a opatřiti jmény svými, třeba pocuchanými, tak aby v celé zemi se o nich vědělo, abychom i my se za ně mohli zastyděti, jako oni sami stydí se v soukromých listech svých, když jim u věci této dopíšete. Jest opravdu směšné — a vážné zároveň, když vidíte dorostlé vyniknuvší prý lidinky jednati jako nějaké vynikající děti.”

“V Náprstkově domě obdrželi jsme první zvěst’ o pozůstalosti blahé paměti prof. Ladislava Klácela a přítomní tu se mnou Američané původu českého. všichni zvolali jsme po přečtení dopisu Vašeho trikrátě sláva Sokolstvu americkému, všem a Vám v pořadateltvu listu Vašeho, za to, že s Výkonným Výborem N. J. S. přičiňujete se, aby pozůstalost ta byla v Náprstkově museu v Praze, kde jak přítomní, tak i budoucí budou čerpat z myšlenek, které ideální náš filosof na paměť nám všem tu zanechal. Díky, díky Vám osobně a všem, kdo v tomto díle záslužným pomahají, všem sokolům! Pošlete vše a nepřebírejte, neboť pro nás vše co jen souviselo s velikým a volným myslitelem českým bude mít cenu nemalou. S tím poroučím se Vám a všem bratřím Vaším v Sokolstvu, opakujíc díky své opětně Josefa Náprstková.” — K tomu nemáme co bychom dodali více. Postarali jsme se s V. V. naší N. J. S. o to, aby vše došlo na místo, zaslali jsme a tehdy, kdy u svobodomyslných lidí druhých českých Klácelovy nezapadly povadly, vykonalo Sokolstvo naše jen svou povinnost a jako organizace volných lidí, doufejme, že i vždy jindy vykoná.

Hned po rozdělení čistého výtěžku z Colisea podali jsme nepokrytě svůj úsudek, řekli jsme si, že bývalo by daleko lépe zříditi si nějaký fond pro příští podobná vystoupení společná, aneb eos podobného. Však stalo se a my dnes sotva věci bychom se dotýkali, kdyby “Boree” byl znovu a to do jista jen právem nevyvolal. Při rozdělování dotyčného obnosu čistého výtěžku z Colisea bylo prý zapomenuto jednoho sboru úplně a sice sboru Sokolů Čech na Křižovatce v Chicagu. Sbor ve výboru zastoupen byl, zástupci pracovali spolu s druhými bratry, přispěli tedy hřivnou svou ku vlastnímu zdatu velikolepé té manifestace sokolské a dnes chtí také oni svůj podíl. Nedivíme se nikterak, jen divíme se, že sbor ten při rozdělování byl přehlednut, jako se divíme zprávě o tom pořádku vlastním, když nadzminěný list sokolský se dotazuje kam poděly se různé, draze zaplacené předměty a p., jež dosud nikomu nebyly prodány a někde tedy vězeti by měly. Víme, že podobné manifestace širších rozměrů spojeny jsou s námahou obrovskou, víme, že některé výbory div se neztrhají, co zatím jiní si hoví, ale víme také, že sokolský štít českého Chicaga musí

zůstat čistý, a že najde se již cesta, aby chyba třeba nezaviněná přímo výborem byla co nejdříve napravena, již proto že stížnost z druhého jde tábora a našim špatně by slušelo.

Páni na jatkách budou muset nyní různé ty své zavařeniny, záchovky a jiné přípravky z masa jak náleží označovati, aby lid nadarmo nevyhazoval peněz za všeliký padělek. Přípravování různých těch mas musí býti čisté a náležitě úředníky zdravotními spolkovými prohlednuté. Podle toho budou i známky na krabicích. Pamatujeme se, jakoby bylo dnes, že sešli jsme se u příležitosti sletu Župy Střední v Chicagu s některými bratry, již tehdy ještě nemohli pochopit proč a zač se těm pánům baronům na jatkách všelikými těmi odhalenými sensačními prý kazí “business”, proč se kazí obchod Chicaga a p. Místní patriotismus jest sice někdy dobrá věc, ale v tomto ohledu, kde jedná se o zdraví lidí zpropadené a šeredně vypadá. Odhalení poměrů na jatkách panujících v Chicagu a jinde vedlo k nápravě a to namnoze důkladně a nyní jen mělo by se pokračovati i také jinde. Tak minule sami jsme se přesvědčili v jednom závodě kde nakládá se a zavařuje sladká kukuřice, že hází se tato jednoduše do špinavých a nemytých plechovek, kdežto jinde vnitřek plechovek natírá se všelikými kyselinami, jen aby zavařené ovoce déle vydrželo na pohled, třeba v jakosti své utrpělo jako potravina. O patentních medučinách také se toho napsalo již houf, ano kořala “Peruna” zvaná, “Liquozone” a jiné i české humbuky pomalu se budou muset ztratit z trhu, jako padělky nejhrubšího zrna, aneb směšeniny všelikých opiátů a látek otravných, neboť budou se muset také označovat lebkou a hnáty vystražnými, jako jed. Žel tak nařízení vládní jest prozatím jen teprve z Washingtonu, kdežto v jednotlivých státech na doplnění předloh a zákonů “čistých potravin” se týkajících se teprve pracuje. Práci zdržují ovšem tak jako baroni jateční dělali, právě ti, kdo po leta z lidu způsobem hanebným tyli. “Business” jest sice “business”, čili obchod obchod, ale každý ten, kdož třeba jen jednotlivě na prospěch celku, zdraví lidského se přičinil o odstranění všelikých nešvárů, zaslouží si jen uznání.

List náš jest zcela pochopitelně trnem v oku všeliké havěti zpátečnické a pro nás jen poklonou, když černá chátra kazatelů v Baltimore vrhne se na nás v listech “křesťanských”, aneb listech svých. Jsou to stále ti samí kabrňáci a naposledy snad i ti, kteří ještě před nedávnem byli katolíky, pak svobodomyslnými redaktory a nyní ku větší necti a neslávě boží tak zvaní kazatelové — metodisti, již list náš hanobí. Inu, chlebiček! Však na tom není dosti snad jsou to titěž lidinky, kteří nedávno do-

žebrávali se sborů sokolských pomoci na podniky jejich methodistické a hle, sbory některé sedly na lep. My svolání neuveřejnili, to ponecháme jiným listům "svobodomyslným" a odtud ten nehorázný na "Sokol Americký" vztek. Však my proto budeme klidně spát jen divíme se, když čeští kazatelové v Baltimore mají proti svému lidu českému něco, proti těm řadám svobodomyslným a sokolským zvláště, proč medle jako bídni a podlí udavači jdou k časopisu "Sun" a dají si za pomoci lecjakého hostinského aneb ušpiněného a uchlastaného enklického fake "leporta", napsat všechny ty bídné lže o nás. "Sun" vypráví na příklad, že náš list jest svobodomyslný — jaké to provinění — že prý obsahuje někdy věci nestoudné, oplzlé a nemravné, tak že by ani poštou neměl býti posílán a p. Odpovídati na takové insinuace bylo by nedůstojno nás, však tolik dovolíme si prohlásiti zde na místě, jestli čeští kazatelové, již v článku tom hanebném jsou jmenováni nedokážou nám přímo a nad veškeru pochybnost, že s článkem tím proti Sokolstvu neměli ničeho společného, že jej nenašeptali, aniž že znají původce, budeme je považovati za skety, o nichž z jich vlastní korespondence uvedeme později a jinde trochu zajímavějších věcí, bude-li třeba. Nuž, volte pánové, my klidně a přímo bez krytého hledí vrháme vám rukavici v mizernou vaši tvář, my neustupujeme, my nebojíme se pravdy a pro udavače máme jen opovržení

Neupřímnost sokolu nesluší a klep nějaký vůči činovníkům našim nejlepším z úst také "bratra" vyšlý jest v prapodivném souhlasu s dobrovolnou kázní. Žel však, že najdete tak u sboru téměř každého, ba často stěžuje se do povah podlých, jimž tajně a pot'ouchle jest každá zbraň dosti dobrá, když se "bratr baba v kalhotách" svézti chce na nepohodlném bratru evičiteli, náčelníku, aneb činovníku pilném. Do očí tu jest jest jiná, tu jen samé lichocenění, samou chválu má bratěrka pro nás ubohý a jak by neměl, když jako starý příživník ze sboru svého po celou řadu let za hezkou částku dollareův dostává tisku a "jobů" a sice jen proto, že právě jím pomlouvání, po straně hanobení činovníci mu jako bratru přednost dávají. Takovýto bratr z businessu nepřišel k nám z přesvědčení a s vůlí podříditi se sokolské disciplíně a jednati v duchu sokolském, ale s úmysly nečistými a jen za tím účelem, aby ze Sokola měl prospěch jednou hmotný a po druhé třeba i politického náteru, jakž právě plachta jeho, již v obecně mluvě časopis se nadává, toho vyžadovala. V jiném případě "pan bratr" jako jednatel pivováru má dopal, že pivo bralo se po několik zábav od "bratra" druhého, kdežto "bratr" doutníkář pojednou v Sokolství ničeho nevidí, když se mu ukázalo, že se o nějakou tu bedničku doutníků

pro sbor přepočítal a tak jde do nekonečna. A dobře dí br. Šavřda, že takového prašivé ovese nakazí celé stádo, jako tak zvaný evičitel prospěchář, ducha sokolského nemající, vyžene nám i nejlepší dorost ze evičirny, zavíní liknavost, vlažnost a sám, když kázeň si uvolní, dovede špinit pak i své i to celé hnízdo sokolí, na omluvu chraště v ošumělých kapsách — dollary a zase dollary. Jinde opět dají se lidé k Sokolu všelici jen proto, že jest tak v módě, necvičí a pracovati na správě sboru také se jim nechce, za to ale dovedou tito kabrháči kritizovat vše šmahem a hanobit, co několik pilných činovníků, na jejich bedrách správa po leta spočívá, vykonalo pozitivě a upřímně. Však ještě něco, protože bratr ten a ten v tělocviku vyniká, ceny snáší téměř ze všech závodů i cizích, protože jest borec dobrý nedává mu rozhodně ještě práva, aby choval se jako nějaký neurvalec. Také jemu dobrovolná kázeň přísluší, ba ještě více, neboť měl by býti druhým vzorem. Ale musel by být pěkný vzor, povážíme-li, že bratr toho druhu, když bývalý jeho náčelník upomene jej na různé závazky a povinnosti, udeří jej tento vynikající sokol jednoduše v tvář. A to prosím se stalo, stalo u přítomnosti bratří mnohých, již z jistých ohledů si jen odplivli. Provedli jsme jen částečnou dnes pytvu našeho vlastního tělesa a objevili prozatím jen některé zjevy, však již ty měly by nám stačiti, aby všude přistoupilo se k náležité přehlídce našich řad a provádění kázně až do bodu posledního.

Podrobíme-li i my sami dílo naše přísné kritice a srovnáme-li práci naši u listu s pracemi podobnými jiných sdružení tělocvičných, nemůžeme nežli vysloviti spokojenost svou s prací vykonanou tak dalece. Všude jevila se snaha dostáti svému úkolu, jenže nyní kdy lze přehlednouti rozvoj další, mnohé dá se nám ještě vytknouti po stránce technické zvláště, třeba i v tom ohledu jsme se přičiňovali. Jestli druhý tisk, český ovšem práci naši tak rád přehlíží, co nám na tom, již vědomi jsme si vykonané povinnosti, jako přímo a směle poukázati můžeme na okolnost, že byl to právě "Sokol Americký", jenž o opravdovou a upřímnou očistu usiluje první psal bezohledně a přímo proti krvákům a čtení sensačnímu, první nabádal k organisované činnosti vzdělatelné pro kruhy širší, první odvážil se kárat každý zlořád naší společnosti: dupandy a p., první navrhl daň národní aspoň ve sborech našich, zakládání knihoven, besídek zařízení pro dorost, očistu v české mluvě a psaní, odstranění hanebných polemik novinářských, doporučuje všude uzdravení lidu svého nikoliv humbuky a jiným šlendriánem oznamkovým a jiným, ale prací tělocvičnou a co hlavního i myslí volně. Tak u nás se dělo skoro po celé tři již ročníky, my první vyšlapali cestu trním ústrků a hanobení, usilující o práci národní a lidu svého,

aby i takovou všude byla, nebáli jsme se ničeho a nestrachovali a ti, kdož dnes po nás tak zvanou "očistu" papouškují, majíce jen slova a zase slova, mohou tolik vzít k vědomí, že u nás obvykle každé to slovo i čin musel provázeti a náprava se hleděla dosíci, na povznesení věci naší sokolské a české vůbec. My kde potřeba toho kázala měli vždy pohotově pera spolupracovníků našich i pera svá, abychom v tom či onom listě anglickém odrazili útok na lid náš vedený, na Sokolstvo pak zvláště a přičinovali jsme se mimo to svědomitě, aby cizí kruhy o práci české, vědě a umění i průmyslu českém vždy za v čas zvěděly. A vidíte tak se dělo po celou tu dobu soustavně všude kde sbory naše jsou, kde Sokolstvo proniknouti se snažilo. Vedle toho podporovalo to Sokolstvo vše české co podpory naší si zasloužilo, podporovalo školy české a každý podnik národní, vedle mnohých svých vlastních ukázek práce tělocvičné junáků svých, dorostu a žactva, jakoby na důkaz snah svých výchovných, usilujíc i o to všude, aby otázky veřejné a občanské náležitě doznaly pozoru i v řadách našich. Činnost tuto nezištnou snažili jsme se podporovati v listě tomto a ona také zreadlila se tu v každém tom řádku a slově sokolském, neohroženém a po pravdě jdoucím. K tomu pak přidáme-li, že navázali jsme styky bratrské nejen se všemi bratry Sokolstva amerického, ano i bratry slovanských větví, ba i tam s našimi doma nad Vltavou, pravidelně na vzájem s hnutím našim veškerým se seznamující, mohli bychom býti spokojeni. Však nejsme a býti nemůžeme a vytrvalými v stálém ruchu musíme býti všichni, tím více vytrvalí, čím více liknavost a nestálost mezi necností i lidu našeho se vloudila. Nám stanouti nelze a my také ještě neoctli se na žádném rozcestí, ale jdeme dál a půjdeme dále.

MOHOU NÁM SLOUŽITI ZA PŘÍKLAD.

Proč vydáváme list? Proč vydáváme každý měsíce tolik peněz na takový nákladný časopis. Proč má list náš vrchního pořadatele a dva spolupracovníky? Jaký jest účel listu takového?

Na otázky tyto dovede každý snadno odpověditi. List náš měl zavést do celého tělesa našeho trochu nového života, má starati se o odstranění četných nepřístojností, kárati co špatného se kde vyskytne, má pobádati, raditi, povzbuzovati.

Vyhovuje-li list náš úkolu svému, o tom sami neheceme se rozepisovati. Sokolové i širší kruhy uznávají, že vyhovuje. Nuže, koná-li list náš poslání své poctivě, musili bychom za dobu jeho vycházení v nynější formě pozorovati již mnohé zlepšení, musil by v řadách našich být znatelný pokrok, musil by již tak mnohý nepěkný zjev z řad našich zmizeti; tu a tam znamenati lze potěšitelný zjev, ale zjevů

takových bylo by více, kdyby všichni sokolové četli, o tom, co čtou **uvažovali** a na základě toho potom také **jednali**.

Ale žel, že až posud se tak neděje. List náš přinesl mnohé návrhy, pokyny, a očekávali jsme vždy, že sokolové v budoucím čísle bud' to vysloví svůj souhlas nebo nesouhlas — což bychom byli pokládali za důkaz, že četli a přemýšleli a že neostýchají se též promluvit, což by bylo opět důkazem, že jim prospěch našeho združení na srdci leží. A kdyby až nepromluvili — kdybychom aspoň slyšeli, že někde se o projevených náhledech **jednalo** — ale i to jest u nás úkazem řídkým.

A tu opět musíme sokolům našim říci, že **sokolky** mohou nám sloužiti za příklad! Z jejich středu již několikrát ozval se hlas projevující souhlas neb nesouhlas s názory redakčními — což jest důkazem, že sokolky **čtou a přemýšlejí**.

Uvedeme dnes opět malý příklad.

List náš po závodech st. louiských vyslovil se proti vystupování sokolek na závodistiích. Učinili jsme tak hlavně proto, poněvač cítíme, že vystupování naše v minulých dobách věci sokolské před veřejností více ubližovalo než prospělo a nechtěli jsme, aby sokolky dopouštěly se téže chyby, jaké dopouštěly jsme se my. Uvedli jsme hlasy uznaných autorit, kteří napínavé eviky odsuzovali se stanoviska fyziologického — závodění dívek odsuzovali se stanoviska ethického.

A jaký byl výsledek?

Sokolové vzali si pokyny svého orgánu tak k srdci, že pro chicagský slet letošní zařadeno bylo do programu závodění sokolek na náradí. A sokolky? Daly sokolům odpověď tím, že se k závodům nepřihlásily — ač značný počet jich účastnil se cvičení prostných. Co sokolové odbyli bez povšimnutí, tam sokolky **uvažovaly a jednaly**.

V mnohém bychom byli již mohli zaznamenati pokrok, kdyby jen se v řadách našich více **četlo**, o čteném **přemýšlelo**, a též **jednalo!** č.

TĚLOCVIČNÁ JEDNOTA SOKOL.

Jak zaradovalo se srdce mé, když i v zemi této našel jsem sokoly, vida, že i zde již pouhé slovo tělocvik mnohého rozpálí, jako opět rozpálí opravdové tělo toho, kdo práci soustavně se věnuje na vlastní svou posilu, zdraví své a s tím také utužení mysle. Zde teprve jste začali, ale tam doma již Tyrš vám s Fuegnerem cestu dobrou naznačují, usilující u Sokolstva o věčný ruch, aneb tolikéž jako věčnou nespokojenost, chtějí od vás, aby osobnost vaše nebyla vám nic a celek vše. Oni naznačují vám, že nikoliv každý o sobě, ani ne jen v jednotlivých jednotách, ale ve veliké jednotě všech, podporou vespolnou a snahou úkol svůj na prospěch lidu všeho

jsite pracovali, se učili a ukázali, že to co Sokol je, jest člověk český, slovanský, jemuž pravda poznána a rozumu pátrání samo již stačuje, vedle všeho toho těla pohybování hlavního, jež mysl i nutí k práci a dává nám větší odvahy s níž teprve člověk člověkem svým se stává. To u vás možno i důležitějším zvát, že každého člověka českého, všech stavů a vrstev povznéstí hodláte a v něm i rozum vlastní probouzeti, podle ty síly, statečnosti, ušlechtilosti a uschopnělosti, napomahajíce ku zdravosti tělesné, mysle a mravní. Zdravost člověka českého, páčíme-li úkoly sokolské znamená mnoho a rozumově vzato nutká jej k činům i mudrování. A tu jest to velice malé jen poznávání sebe těch, ježto i vůči vám vychvalují svou snášenlivost a tu samou dobu nadávají na ty sokoly také osvojence, ježto se opovážili zmúdrěti a přistoupili i oni od všelijaké pověry, jako mnoho jiných z nás, přistoupili k vědě to jest uznávají ROZÚM za jediné zjevení vesměrné a nemohou přisvědčiti těm, ježto vychvalují za službu boží odříkati se Rozumu. Tak s těla evikem u vás mysle evik.

Nedivíte se tedy již, že slovo "těloevik" rozpálí ty pobožné, již řeknou si u sebe: "Ještě evičit to hříšné tělo, ten pytel neřádu, kdežto svatí nám dávají příklad v zapírání sebe samého, umrtvování těla; ano my známe duchovní evičení, jenž jest mollení, půst, odřeknutí se všeho pohodlí, vši rozkoše, bičovati se — to jest svatá gymnastika, to jest svaté Sokolství, chcete-li." Prostý dělník ubohý praví k sobě, pravda ne každý a ne všude:

"Vidět, že tito kejklíři nemají co dělat, sie by neprovozovali práci a pachtění se jen z pouhé rozmařilosti. Když chtějí to tělo evičiti, at' jdou pomahat chudým, ježto nemohou ani odpočati sobě. To jejich namahání se jest vlastně jen potupné vysmívání se chudým, ježto perně si musí dobývati sobě chleba."

A křesťan se "takovýchto věcí a novot přidržeti nemůže, vždyť to jest z pohanstva." A věru v křesťanstvu pro nás vždy nešťastným pominula ta hrdá naše bujarost a česká gymnastika, jako pod křížem udupali černí ptáci tu pravou gymnastiku latinskou . . .

Jen to slovo gymnasium jako na ušklebek se udrželo. Gymnasium byl u těch milých Řeků a Římanů ústav pro zdokonalení těla mládeže. Ten kořen gymnos jest tolik co nahý, poněvadž při zápasu či zápelení nazí se evičili a údy olejem mazali, aby mohli snadněji vymknouti se soupeři.

Gymnastika jest tedy schvální, umělý těloevik, aby se vyvinuly pravidelně síla, obratnost a ladnost těla jeho, kdož práci se ty podjal. Rozeznávali gymnastiku či těloevik vojenský, potužení zdraví na zřeteli mající a pak atletiku, již provozovali krutí rváči za peníze, dávající svůj život v šanc. Gymna-

stika obsahuje provádění rovnováhy, běhání, tančení, skákání, lezení, házení, metání, zápelení, šermování, plavání, ježdění, hry všelijaké, za pomoci nějakého náradí, aneb bez něho, těla různé, soustavné pohybování.

Jmenuji ten těloevik též turnování, zvláště i spoluobčané vaši Němci, s nimiž jinak se tu snášíváte, jako občané veliké Unie. Turnování jest ale původně z francouzského "tourner", obracet se. Turnaje byly v středověku bojovné hry rytířův. Měly svá pravidla a obřady, provozovány byly při jistých slavnostech s velkou nádherou. Byl zvláštní soud turnajský, který rozhodoval, má-li ten onen rytíř připuštěn býti k účastenství turnaje. I ženy byly přísedící. Při turnaji samém potýkali se buď sbory proti sborům, neb jen o dvou — se zbrani tupou, kopím neb mečem. Později pak, jakž již s člověkem, zvířetem bývá, užívali krvelační ostré zbrani, zle se napadající.

Vítězství podávala "královna turnaje" vděk či odměnu čestnou. V 12. a 13. věku byly turnaje nejvíce oblíbeny, hlavně ve Francii s náramnou nádhrou, a i v Německu až konečně to přepínání nádhery, přílišný náklad, to hotové bláznění a to krve prolévání, jež i bohatíry mnohé z Čech nadehávalo, přiměly císaře a papeže ku zapovídání jich.

Tu chudý na rozdíl s bohatým rytířem zápolití nikdy nemohl, tu hesla rovnocennosti člověka neplatila, leda chud'as za sluhu se najmouti dával, pacholka i havět' všelikou, rytíři jako nelidskou opovrhovaňou, žoldem placenou.

Rytířstvo pak také již zapadalo a tak i turnaje přestaly. Poslední byl 1487 ve Wormsu. Pak někdy vzpomínku na ně obnovili jako v Drážďanech 1769. ano při kongresu ve Vídni 1816; ale s nádherným věrným nápodoběním 1843 lord Eglinton takový turnaj ukázal.

Jméno "turner" v "Turnkunst" ostalo a má ten význam a smysl jako gymnastika či těloevik, lepší turnaje, ježto jak řečeno již byly aristokratické komedie a předešlécové Don Quichotství, ale gymnastika tak vysoká jest záležitost při vychovávání mládeže a pak v občanském životě vůbec, že ač stávají ústavy gymnastické, přece prostý lid neví, že by na tom skákání a houpání něco bylo a býti mohlo, oni nevědí a byt' by věděli, nekladou váhu na to, že gymnastika soustavně vedená při vychování:

1. Vyvinuje sílu mladého těla.
2. Vyvinuje ji pravidelně a vytrvalou.
3. Otružuje tělo při ostřejší povětrnosti a brání následkům rozmařilosti a choulostivosti.
4. Působí obratnost těla, totiž evičením dodává svalům tu spůsoblost umělé mechaniky.
5. Protože upnutí mozku a jeho velení jest třeba k vykonávání tříbí se i bystří mysl, jež jarou spíš zůstává.

6. Tím se mysl objasňuje, rozumuje a uvažuje o potřebách svých i celku a osvojuje po pravdách dychtie celých.

7. Myšlénka stíhá jedna druhou, dále v předpuď, nikoli jen o sobě a pro sebe v zápol jdouce, ale pro dobro národa a lidu, ježto uzdravuje.

8. Zdravý pak ve všech oborech lidské snahy, přesvědčení a činnosti jest volnějši, vytrvalejši a vzdorovitějši, ježto na charakteru získává.

9. Dobrovolná kázeň při tom napomáhá v úkolu vážném jak jedinci důležitém, tak v nejryzejším srozumu slova lidovosti a národnosti k stupni skutečného vývoje, třeba byli jsme již i mimo vlast svou, tu teprv v zemi volnosti a jiného rozmachu.

10. Všechna zdatnost na pilně a vytrvale pěstěných evičeníh těla i mysle záležitosti bude a vůle zmůže vše druhé co v cestu se staví.

Takové jsou snahy a úkoly tělocvičných jednot sokolských v Čechách, kdež poznenáhlu řady rostou a ty snahy jejich přenesly se i sem k vám, třeba i zde ještě se povídá, že novota to nehodící se pro všecky, všudy a vždycky. Inu, bratři sokolové, vám lze mluvit, neb sokolování vaše není ani již jen ten tělocvik, nýbrž dle starého přísloví: "Mens sana in corpore sano," totiž v zdravém těle jest i zdravá mysl — úkolování jest i tužení mozku, jakožto jsme doložili, evičení mysle. Proto tu tělesnou a myslní zvýšenou obratnost despotové v Evropě do nedávna netrpěli, to bohaprázdne ku svobodomyslnosti vedoucí kejklřství:

"Mořit tělo jest nábožné, a bujnost jeho rozmnožovat jest sloužiti d'áblu, neb množí hříchy."

Vy sokolové přemřstili jste se přes mnohou nesnadnost, řekl bych zpozdilost, přes mnohou nepřízeň a nástrahu. Práce se nelekejte jest ji dosti dnes a bude zítra, neboť ti naši musí se na pevné a ustálené tyče nohama i rukama připnouti, zat'at přímo v každý klam a lež ošemetníků, musí se přísně zákonů přírodních držeti na prospěch lidu svého.

O gymnastiku! tělocvik, sokolování, jakou, o jakou vy máte zásluhu o vývoj člověčenstva, snad ani všichni sokolové jasné toho přesvědčení nemají.

Považte příčinlivostí tou celé pokolení tělesné a myslí pokročí, sílu i krásu svou zvýší, sebecit potuží, svobody a pravdy štítem bude.

Ve světle takové zásluhy, ty bratře každý vědom si svého úkolu živ bud', prospívej sobě v síle a osvojení svém a tak i prospěj té celé jednotě dobrých lidí všech, jichž statečnost velebiti chceme s vámi, jako zatracujeme těch, kdož jen kabátec váš si navlekají, aby jim lépe bylo mezi vámi. Dejte seřádnosti třeba řadám vašim, jen když přibude vám síly, přehledněte šiky své volné opravdu, tak aby zmladil se život váš sokolský a zavládl nad vámi prapor čistý, zbavený nesokolských příživníků, polovičatých hlemýžďů a věreň podivných. "Ni zisk,

ni slávu", tak slova JEHO jsou, tak konejme, tak veselme se, užívejme, k tomu jest život, jako jest k práci, po smrti jest konec výsledků duchovních i tělesných a co po nás zbyde, at' jen dobrým sluje. Na zdar!*)

Lad. Klácel.

*) Článek tento našli jsme v rukopisech po zvěčnělém prof. Lad. Klácelovi s poznámkou, že nikdy před tím v plném znění uveřejněn býti nemohl, brzy z těch a pak jiných ohledů. Báseň, již z pozůstalosti našeho učence uveřejnili jsme v čísle minulém, byla otištěna na zvláštním papírku, a když profesorovi se zle vedlo posílána jím samým, jako prosba o nějakou tu podporu. Člověk by ani nevěřil, že pravda však.

NAŠE CVIČITELSTVO.

Vracíme se k záležitosti této opět, poněvač pokládáme ji za jednu z nejdůležitějších otázek našeho združení. My všichni cítíme, že ochablost v tělocvičné činnosti četných jednot zaviněna jest hlavně nedostatkem sil evičitelských — se všech stran volá se k Výk. Výboru po výpomoci, o vyslání evičitelů — a proto první snahou naší musí býti, nedostatku tomuto odpomoci — použití všech cest, všech prostředků, aby se vědomosti odborné v řadách našich co nejvíce šířily.

Pokud nedospějem tak daleko, abychom zmohli se na řádný běh evičitelský, v němž posluchači seznamováni by byli s různými odvětvími vědy tělocvičné od samých základů, měli bychom použití aspoň všech takových cest, které za panujících poměrů jsou možny. A vedle poučování evičitelů prostřednictvím našeho časopisu jednou z nejvydatnějších cest byly by evičitelské sjezdy.

Zmínili jsme se o sjezdech podobných již několikrát — ale okolnost, že návrh náš nedošel povšimnutí, neodstrašuje nás a vracíme se k němu opět. Jsme přesvědčeni, kdybychom byli s to odhodlati se jen k jednomu sjezdu evičitelskému, že by účastníci sami nalezali na to, aby co nejdříve svolán byl sjezd druhý.

Kdyby sjezd ten trval jen několik dní, vykonal by mnoho dobra. Naznačíme jen povrchně program sjezdu takového: První den mohl by věnován býti několika odborným přednáškám a to třeba o předmětech, které mnohým až posud jsou poněkud nejasny. Druhý den volný rozhovor, a výměna náhledů o názorech v přednáškách projevených. Zbývající dny věnovány by býti mohly praktickému znázornění jistých eviků, probírání některých novinek, zajímavých růzností, a na konec by se porokovalo o hodnotě nových těchto eviků — jejich prospěšnosti neb bezúčelnosti a práce hlavního sjezdu byla by značně zjednodušena, kdyby v tomto sjezdu evičitelů projednána byla důkladně celá stránka technická, jako je pořádání závodů a p.

Kdyby přísně dbáno bylo toho, aby dny sjezdu určené věnovány byly výhradně práci, aby drahý čas nebyl mařen projížděkami, přátelskými návštěvami a jinými zábavami, vykonáno by bylo mnoho dobra a jsme jisti, že i starší zkušení cvičitelé naši odnášeli by si ze sjezdu hojnost nové látky cvičební a mladší odnášeli by si domů základy k dalšímu svému zdokonalování se.

A proto přimlouváme se za to, aby, nezmůžeme-li se na nějaký řádný běh, svolán byl aspoň na zkoušku sjezd cvičitelů. Vydáme často dosti značné sumy peněz na věci, které nepřinesou nám žádného užitku mravního — a neměli bychom zdráhati se vydati poměrně dosti malou částku na věc, o které již předem mohli bychom s určitostí říci, že nám bude k velikému a trvalému prospěchu. č.

FEUILLETON.

Chicago, říjen, 1906.

Jest tomu nyní asi šestnácte roků, kdy vstupoval jsem do veřejných škol chicagských jako učitel tělocviku a jednoho večera měl jsem o svém novém působišti delší rozmluvu se svým přítelem. A málo která rozmluva vryla se mi tak hluboko v paměť, jako tato — ještě nyní si na ní často vzpomínám. Byl to jeden z oněch málo přátel, o nichž jsi mohl říci, že myslí to, co k tobě mluví — řekl bych, činil člověk ten vzácnou výminku mezi ostatními lidmi.

“Mám za to, že nečiníš dobře,” tak ke mne hovořil s rostoucí horlivostí, “že se tomu vyučování tělocviku tak věnuješ; při tvé energii, kdyby jsi se věnoval jakémukoliv povolání jinému, za nedlouho by jsi se domohl samostatnosti — kdežto takto jsi přece jen a budeš stále odvislým. Co studií, co času věnoval jsi už tomuto povolání — a co z toho máš? Jiní lidé beze všech studií jsou dnes zámožnými — a ti lidé, kteří začali dlouho, dlouho po tobě — a ty jsi stále tam, kde jsi začal . . .”

Věřil jsem, že to mínil upřímně. Viděl jsem, že lidé, kteří věnovali se jinému povolání a hleděli si ho, dodělali se samostatnosti — dodělali se jmění. Poukázal mi na toho i onoho — a já doznati musil, že má pravdu. “No,” myslil jsem si, “nějakou krátkou dobu ještě při povolání tomto vytrvám — těžko jest se loučiti s věcí, k níž jsme byli tak s celou duší přilnuli — a pak, no pak bude snad ještě dosti času obrátiti pozornost k tomu, abych domohl se také těch prozluklých statků pozemských. Vždyť se beztoho bez nich člověk nějaké “vážnosti” nedomůže.”

A s tímto rozhodnutím věnoval jsem se svému novému povolání.

První dny práce mé ve školách nepůsobily na mě zvláštním dojmem. Tělocvik byl v době té pro děti americké něčím novým — něčím neznámým — a z lavic zíraly na mne při první návštěvě obličeje plné údivu, zvědavosti, nejistoty, překvapení, jako

by se mne ty děti chtěly tázati: “co tohle všechno znamená?”

A já skončil první týden svého vyučování, chovaje posud to přesvědčení, že za několik roků obrátím pozornost svoji “dobývání statků pozemských.”

Dostavil se druhý týden.

Jaký to rozdíl! Otevru dvěře světnice — hoj, jaký to chvat! Knihy, tužky, pera, pravidka, předlohy, to vše bylo s hlučným chvatem dětmi odklizeno — že učitelka nestačila napomínati k mírnosti.

“Kdybyste byly tak dychtivy učení,” pravila, ušetřily byste mi mnoho zlosti.”

A než těchto několik slov pronesla, stolky byly čisty — já viděl před sebou 40—50 v radostném očekávání zářících obličejů — děvčátka po tichu tleskala ručkama, chlapeč počali ohmatávati své svaly, a všechna ta malá těla se náhle vzpřímila.

“Všiml jste si?” praví učitelka, “všiml jste si, jak se všechny hned vzpřímily? Co já se jim naříkám, co se jich napomínám — držte tělo rovně, hlavy vzhůru — nic to není platné — vy jen vejdete a už každý chce být rovným, už se každý natahuje . . .”

A druhá má návštěva škol končila dojmy zcela jinými. “Nejlepším činem jednoho každého člověka jest,” tak jsem kdysi četl, “dovede-li třebaš jen jediného svého bližního učiniti šťastným . . .”

Tato slova mi pojednou nechtěla z hlavy. Trebas jen jediného člověka — a hle, zde moje práce činí tolik malých bytostí lidských šťastnými! Jest tolik lidí na světě, jichž jedinou péčí jest, plašiti úsměv se rtů svých bližních, jest tolik lidí na světě — ba ohromná většina — kteří štěstí a spokojenost tisíců obětují štěstí a spokojenosti své — kteří za bídu jiných kupují si vlastní svůj blahobyť — kteří, nemohou-li sami býti šťastnými, závidí štěstí svým bližním — a jak málo jest těch, kteří by měli radost z toho, že způsobili potěšení jiným?

Jest tomu dnes šestnácte roků, co jsem takto uvažoval. Tenkrát jsem viděl před sebou dítky věku nejtěplejšího — dnes stojí přede mnou řady dospívajících hochů, družstva rozvíjejících se panen — ale vidím posud šťastné, veselé tváře, ty blažené úsměvy — vidím zástupy dospívajících dětí, jak radostně hrnou se do tělocvičny — a po dnes cítím, že ta moje práce posud činí zástupy mladých lidí šťastnými, spokojenými, blaženými.

A vida to, vida tu mládež, i já cítím se šťastným, i já unášen jsem tím přívalem veselosti a zapomínám, že nemám již daleko k tomu, kdy se budu chlubiti, že nesu na svých zádech půl století . . .

A proto, milý příteli, odpusť že jsem posud neuposlechl tvé rady a neobrátil pozornost k hromadění statků pozemských — pochybuji, že ty se cítíš šťastnějším uprostřed svého bohatství, nežli se cítím já uprostřed té šťastné, veselé, jásající a ke mne s důvěrou a láskou hrnoucí se mládeže! č.

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO.,
566 W. 18th St. Chicago, Illinois

Official Paper of the United Bohemian Gymnastic Associations.

Vychází 15. každého měsíce v Chicago, Illinois

Pořadatelé:

Dr. J. RUDIŠ - JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Iowa
Části přírodovědecké, zdravotní, atd.
JOSEF ČERMÁK, 1562 W. 16th St., Chicago, Ill. . . Části těl. povšechné
A. HALLER, 845 So. Ashland Av., Chicago, Ill. . . Části technické

Editors:

Veškeré dopisy pro "Sokola Amerického" buďtež zasílány hlavnímu pořadateli:
Dr. J. RUDIŠ - JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Iowa

SUBSCRIPTION - - - - 75 cents per year
Předplatné 75 centů ročně - - - - Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné meziměsíční poštovní poukázkou, sdělí tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednatele V. V. Předplatné, jakož i oznámky do listu přijímá jednatele Výkonného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednatele zvláštní.

JAN ČERNÝ, 437 E. 71st St. New York City, jednatele Výkonného Výboru

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou hlavního pořadatele do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají děl, nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každé přesídlení se sokol sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku kterému sboru náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní sborů výpravčímu každé měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

NÁRODNÍ TISKÁRNA, 566 W. 18th Street, CHICAGO, ILL.

STINNÉ STRÁNKY VEŘEJNÝCH HRÍŠT.

I ta nejkrásnější věc má své stinné stránky. Ně která více, některá méně — ale zdá se, že pravdivým je ono pořekadlo, které nás učí, že nic na světě není dokonalým. A tak i ta nádherná hřiště, jakými honosí se dnes Chicago, na které vynaloženy byly přímo báječné sumy peněz, mají své vady, i zde bedlivý pozorovatel postřehne mnoho věcí, o jichž odstranění tělocvičné organizace měly by společně usilovati.

Hřiště navštěvována jsou z pravidla mládeží věku nejútlejšího a přirozeně rozestavené nářadí v letních tělocvičnách vábí je neodolatelným kouzlem. Chlapci, vidouce dospělejší neb vycvičenější konati různé cviky, snaží se je napodobiti — na úkor zdraví — na úkor souměrnému svému vývoji. A nejen to, ale odvážlivými pokusy svými vydáván jsou nebezpečí těžkého zranění, často úplného zmrzačení. Viděli jsme četné nehody na vlastní oči — jak u chlapců tak i u děvčat. Nejoblíbenějším nářadím děvčat vedle kolovadla jest houpací žebřík. Někdy jest tento tak vysoký, že ho menší děvčátko ani dosáhnouti nemůže. Tu je ale pomoc snadná. Větší děvče je vyzvedne do výše a tu několik hupů stačí,

aby slabé ručky děvčátka povolily. A jak nebezpečný jest pád s náradí tohoto, kde tělo při houpání silně komihá, ví každý zkušený evičitel. Pozorujme děvčátko na kolovadle. Každý evičitel ví, že děti rády evičí jednostranně, t. j. na tu stranu, na kterou se jim evičení lépe provádí. Pod dozorem evičitele musí evičiti oboustranně — na veřejných hřištích však mají úplnou volnost — a viděli jsme v době prázdnin, jak skupina děvčat evičila na kolovadle celou hodinu a veškeré kolování (možno-li to vůbec kolováním nazvati) prováděno bylo na pravo. Cviky v levo jim působily patrně nesnáze a proto se o ně vůbec ani nepokusily. A tu při útlém věku jejich, při poddačnosti kostry snadno i laik pochopí, že to vývoji děvčat musí býti velice na ujmu.

"My si pomoci nemůžeme," pravil nám dozorce hřiště jednoho, "soustavné evičení prováděti nelze a každý má svobodnou vůli, činiti zde co se mu líbí."

Když již tolik peněz vydáno bylo na ona hřiště, měla by učiněna býti taková opatření, aby se tam děti nemrzačily. Na prvním místě v každém by měl býti odborně vzdělaný učitel — ne gymnast pouhý, ne atlet, ale skutečný učitel. Letní tělocvična by měla býti ohrazena a děti hřiště navštěvující rozděleny na třídy. Každá třída by měla míti stanovenou hodinu pro evičení na nářadí pod dozorem učitele a po evičení na nářadí odebrati se na místo volným hrám vykázaným, kde své bujnosti poněkud úzdu by mohla popustit. Ale ani zde by neměly býti děti bez dozoru, mají-li hry míti na mládež ten vliv, jaký se od nich vyžaduje.

Praví se, že něco takového je nemožností. Ale to praví pouze ti, kdo lekájí se práce a pak ti, kdož mají mylně za to, že každé evičení je dobré — at' se provádí za okolností jakýchkoliv. Ale může-li rozdělení tříd býti docíleno v době zimní, a může-li roztržení tříd denních býti možno v Bostonu, kde mají své hodiny dívky dle stáří a pohlaví, nevidíme žádných příčin, proč by něco podobného nedalo se docíliti i v bohatém a vůči mládeži tak štědrém Chicagu! A není-li to možné, pak čím dříve veškeré nebezpečné nářadí z veřejných míst se odstraní tím lépe!

O POMOCI LÉKAŘSKÉ A POTŘEBĚ JEJÍ.

Nadejde někdy doba, že pomoci lékařské třeba nebude?

Na otázku tu lze odpověditi klidně, že nikoliv.

A odpověditi lze tím klidněji v souhlasu s pokrokem věd lékařských i ranhojičství, mnohých nových objevů a moderního postupu, kde vlastně nemocem se přítrž činí, zabraňuje se dnes jim spíše, nežli aby se léčily, čili jednoduše vlastní příčiny chorob a nemocí, nákazy a p. se za v čas odstraňují. Pravda jsou lidé, již věří, že právě tímto pokrokem úžasným a rozvojem za nedlouho poměry lidstva

tak se utváří, že snad ani žádných nemocí nebude a proto ani žádných třeba lékařů a ranhojičů.

Tento svůj náhled dokládají pak tvrzením, že nemoc, jak mnozí již dnes ví, a mnoho jiných záhy bude muset pochopiti, jest jednoduše nějaké to porušení jednoho aneb více zákonů, podle kterých se zdraví vlastní v těle našem udržuje. A proto že není žádného lepšího léku, nežli právě toho, který jest v nás samých, získá prý se jednoduše pak nápravy, když pouze toho či onoho zákona, aneb zákonů poslechneme a tak vyléčení dosáhneme. Spůsobem tím různé překážky, jakž nyní nemocnému v cestu se kladou najednou prý odstraniti se dají, zejména když příčina vlastní choroby záhy se sezná.

Za druhé pak, jakž se uvádí, léky všeliké bezcenné ze seznamu se vypustí a zbydou prý jen ty, jež upotřebiti se dají a tak vlastní léčba se hodně zjednoduší, že každý snadno prý obejde se bez lékaře. Ostatně léčba nynější i lékařů jest dnes jiná, nežli kdys bývala, jest jednodušší a mnohé léčení i mechanické zavedeno.

Povázíme-li však co se jen ve Spojených Státech vydá za všeliké humbuky, patentní medicíny a břečky úplně bezcenné za jeden jedinký rok, co do sebe naleje lid všeliké špatné kořaly, jen proto že v časopisech oznamovány jsou jako léky neomylné, seznáme ihned, že takovéto léčení se sebe sama po čertech v koncích svých a následcích špatně se vyplácí. Protože někdo nám v New Yorku povídá v oznámce, že jestli najdeme usedlinu v moči své, že musíme ihned jeho meducínu koupit, abychom nedostali nemoc Brightovu a p., aneb že každý nádorek jest hned již rakovinou, na kterou má neomylný a jistý prostředek profesor Činčvara kdesi v Nebraska, který také součotiny vyléčí létkvarem pouze za dollar láhev atd. atd. — tím ještě není dokázáno, že sami na dištanc, aneb podle humbukářských oznámek v časopisech i českých nemoc svou rozpoznati dovedeme, abychom ji léčiti si mohli sami. Spůsobem tím namnoze jen případ náš necháme zastarat a pak teprve jdeme k lékaři, musíme jít. A vidíte právě z takovýchto pacientů mají lékaři obchod největší i nesmyslem bylo by tvrzení, že mnozí lékaři poctiví jen proto proti patentním meducínám píšou, jakoby jim škodily na "businessu". Jest právě naopak a také snad nikde jinde v celém světě není tolik žaludečních mrzáků, tolik nezáživnosti střevní a jiných chorob způsobených právě tím, že lehkomylně, nevědomě a pitomě pilo se pro každý sebe menší neduh, pro každou poruchu jakéhokoliv druhu nějaké to něco čemuž říkalo se meducína, pilo se šmahem, ano i v mnohých případech pily se utišující prostředky, opiáty a jiné jedy, ba i nevinným a malým dětem se dávaly. Jak potom se zdravím takových lidí a dítek jejich to mohlo dopadnouti jest na bíledni. Však to ještě není vše. Sotva se na

polo zpitomělý, z části otrávený, aneb jinak poškozený organismus těla nemocného jak takž vzpamatoval, již mysleli si mnozí ti ubožáci, že třeba dáti léku jiného, aneb bráti větší dávky, nežli sám lékař byl předepsal, že zbytečné držeti se jeho pokynů, pokud týče se životosprávy a hygieny. Pospíší se ihned tedy k lékaři druhému, pak když úleva ještě není dosti rychlou — po měsíce jsme se otravovali a za dva tři dni chceme být zdraví — jdeme k lékaři, který také oznamuje.

Lékař pravidelný oznamovati nesmí, lékař poctivý, jemuž na povolání jeho a poslání více záleží, nežli na pouhých dollarech, nikdy neoznamuje, leda má tak zvanou "kartu" svou v listě, s udáním své speciality, aneb bez a jinak oznamovati nesmí, neboť záhy stal by se nemožným ve své profesi a u jednoty lékařské vůbec. A jako dovedou vás zhumbukovati oznámkami patentek, tak opět i ten nejčirější nesmysl projde v oznámkové části listu toho, aneb onoho, magazínu, všelikých listů církevních, různých sekt všech řečí a tot' se ví i českých, když oznamuje nějaký divotvorný šarlatán své "umění" a to je také lékař. Jinde opět nejmodernějších objevů, jako paprsků Roentgenových, radia a jiných method léčebných, jež v rukou schopných lékařů v některých případech pomáhají se zneužije a oznamuje se bez uzardění, bez studu hříšně a drze v listech i jinak seriousních, že za tolik a tolik vyléčí i nejhorší případ zastaralé rakoviny bez nože, bez operace pomocí radia, aneb jiných method, o nichž dnes ještě mnoho se neví v rukou svědomitých, neřku-li v rukou sprostého podvodníka. A tak jde do nekonečna. Tu ohlašuje se neomylný lék tekutý proti lišejí a jest pouhá voda zbarvená, tam vyrábí se spousty vysvědčení na doporučení špatné kořaly proti žaludečnímu katarrhu a vysvědčení ta se zcela nestoudně a drze i s obrázky lidí nevyлéčených, vlastně ani nikdy neonemocnivších otiskují na celých stránkách celých listů, pomáhá se hloupým lidem — od peněz a obchod jde dále. Slovem obchod ostatně se i u nás v českých kruzích, ba i českých listech takovéto a podobné klamání čtenářstva, jež bloud si ještě ve způsobě předplatného za to platí, omlouvá. Může-li krást Američan, proč by nekrad Čech!

Samotné oznamování však není jediné. I také ten lékař, který vám slibuje a ručí za vyhojení úplně z vaší nemoci, neduhu a choroby zastaralé dáte-li mu tolik a tolik napřed a určitou sumu po vyhojení, jest praprosťák dryáčník, at' již se jmenuje jakkoliv různé tituly si přidává. Poznáte to nejlépe, jestli chce na vás, aby jste mu ve směru tom podepsali nějakou smlouvu. Žádá-li pak jen za pouhé podepsání noty seznáte hned, že jest podvodník, třeba i jinak z pravidelné byl školy. Také ten človíček jenž léčí vás na dištanc, někde z Chicaga, aneb od-

jinud, posílá vám rady v dopise, když byli jste mu vyplnili tak zvaný dotazník a hlavně poslali žádaný obnos dollarcův, není a nemůže být lékařem dobrým a poctivým, zejména jde-li mu výhradně a pouze o prodání nějaké té brečky. A což teprve, když svá rozpoznání takovýto chlapík, někdy ani lékař není, koná pomocí všelikých pamfletů s obrázky i bez, kdež dorostu vypráví o tajných nemocech a jiných věcech nejhorsí nesmysle, počítaje na bujnost fantasmie mladých lidí, jen aby ten či onen krám svůj bezcenný odbyl.

A zde jsme právě u bodu nejdůležitějšího! Celé rady mladíků a dívek nevinných div se nezbláznilo z takovýchto a podobných nesmyslů; z takových chytře naličených léček, jež jen proto položeny jsou, aby ti ubozí za to měli, že nemocní jsou, trpí chorobou orgánů pohlavních, neduhy hroznými a p. a kupovali — mastě, meducíny a jiné věci, jichž zcela nepotřebují a užívati nemají, protože různé ty vybázněné příznaky a pochody jsou v následek přirozenosti lidské, čili zcela stav normální u lidí dospívajících. A hle, tisíce a tisíce do roka směrem tímto se vyhází a co nejsmutnějšího, že na sta a sta mozků mladistvých obestře se melanchonií, zadumčivostí a někdy i chorá mysl jest v následek a stálý strach a obavy z člověka mladistvého hotovou trosku učiní, ano trosku mnohdy tělesnou, jež chabé mysle jsou i často k sebevraždě sáhne. Víme o čem mluvíme a jediné z toho ohledu píšeme aspoň na těchto místech, když jinde oznámka takového a podobného humbuku to pero váže . . .

Tak píše se nám z Flatonie, Tex.: "Mnoho dobrého jste již napsali, mnohého nás uvarovati chcete, ale pro vše na světě pomozte i těm ubohým, těm kdož pozdě býcha honí, lépe nevědouce. Jak může taký mladý člověk a nešťastný přijíti opět ku zdraví, když tak zvaná doktorská věda v oznámce listu jej chytí na vějíčku a pak jej okrádá nejen o peníze, ale o naději a o důvěru v sebe sama, o všechnu čilost a veselost. Namluví se mu, pamfletem s obrázky, že má zdraví zkažené, otravuje se nru mozek, a když takoví a podobní supové na svou obět' se dostali, nemají toho ještě dosti pronásledují ji všude, jen když zmocní se ubožáka adresy. Neplatí-li, řekne se mu, že člověk pohlavní nemocí trpící musí z práce, že dopíše se zaměstnavateli a jen toliká tolik pěttek podmazání prý spraví. Tak děje se ve svobodné Americe. Naděje a důvěra jsou kořeny života, vemte ji mladíku nezkušenému a on si zoufá. To vám píšu proto, že myslím, že jest vaší povinností upozorniti i na šarlatánství těch, kdož také lékaři se nazývají, praprosťými oděrači jsou. Četl jsem redakční úvahu v čísle posledním a proto píšu vám, aby jste mládeži naší ten blud a klam vysvětlili, aby jste ji ponaučili co lépe jim sluší, než čtení všelijakého blbství otravného."

Následuje vypsání všech podrobností případu, jemuž ovšem ihned cestou soukromou vysvětlili jsme co a jak, tak aby pisatel nevyhazoval zbytečné peníze, pamflety a tak zvané "knihy lékařské" již více nečetl a věnoval se raději tělocviku, vedle řádného zavedení životosprávy a upravení celého žití svého, jež žádných léků nepotřebuje. Poradili jsme mu ovšem, aby nikdy si nemyslel, že člověk chorý, tělo porouchané, mysl rozvolněné může kdy se léčiti sám, jako jsme mu vysvětlili, že ani lékař neléčí, pouze napomáhá všemocné přírodě, aby to, či ono v mechanismu tělesném a ústrojí našeho se opravilo, tam pak kde tělo zdravé a mysl čilá náprav žádných že netřeba. Znalost opravdového lékaře pravidelného, těla lidského, výkonů jeho i mysle usnadňuje mu vyhledání nějaké poruchy, rozpoznání, to však na místě jen dít se může, okem zkušeným, rukou pilnou a povahou upřímného rádce, jenž často, když již mnohému i život zachránil, před zmražením ušetřil, nákazy uchránil jednotlivce i celé rodiny, tolik má údělem, že může jít — jde a nenařiká, ale znovu a znovu pracuje na prospěch člověčenstva celého. A není professe, kde více bylo by vůči ní nevděku, není práce, jež mnohými chlapíky nejraději se neplatila, není úkolů a sebezapření třeba více, nežli právě v lékařství, jež stále pokračuje snažíc se všude o prodloužení života, zpříjemnění téhož a zmírnění bolů a žalů . . .

Peníze nejsou vše, ale zdraví a pokud toho lidstvo si vážit nebude, potud i lékař a ranhojič budou míti dosti práce a při té dosti vědomí, že konati povinnost šlechtetnější jesti, nežli jen povídati a bráti, co zatím skutek — utek . . .

ATHLETIKA A DLOUHÝ VĚK.

Všeobecně mělo se — a posud má — za to, že vynikající atleti neb gymnasté zmírají pravidelně v mladém věku, že nepřirozené přepínání sil má zhoubný vliv na celou soustavu tělesnou, že vyčerpá životní síly athleta neb gymnasta v mladém věku tak, že se mu těchto ve věku pozdějším nedostává — čehož následek bývá: brzký skón. O předmětu tomto měl zajímavou přednášku dr. Meylan před sborem lékařských zkoumatelů na život pojišťujících společností a ze zajímavé přednášky jeho vyjímáme následující:

"Umírají atleti v mladém věku? otázka tato jest velice důležitou nejenom pro lékařské zkoumatelé, ale též pro učitele tělocviku, vychovavatele a rodiče. Až posud o věci té se jen psalo a mluvilo, ale vědeckých studií se jí mnoho nevěnovalo. Dr. Morgan vynašel, že veslaři Cambridge-ské a Oxford-ské university dočkají se nadprůměrného věku. (A veslování pokládáno jest za jedno z nejnamáhavějších cviků tělesných. Poz. red.) Já sám jsem měl

příležitost přesvědčiti se, že věk veslařů university Harvardské a Columbia-ské byl nad průměr obyčejného, necvičícího člověka. Dr. Reynolds ze Springfieldské školy cvičitelské uvedl seznam třech set vynikajících atletů a gymnastů, z nichž jeden každý byl championem v jistém oboru, a všichni přechkali ve zdraví 50. rok. Úsudek odborníků, kteří se v posledních letech otázkou touto zabývali a věnovali ji důkladná studia, shrnouti lze v tyto tři body:

HRVATSKÝ SLET SOKOLSKÝ V ZAGREBU 1906.

5. září 1906.

Bývaly doby, že nepřátelé Slovanstva smáli se jen každému většímu projevu slovanské vzájemnosti, ano stávalo se často, že i u nás a jiných větví slovanských našli se vždy škarohlídové, již při pouhé recitaci "Slávy deery" vysmívali se Kollárovi a s ním každému, kdo ideu všeslovanskou jen z dále považoval za možnou vůbec. A hle, tu muselo přijít Sokolstvo, to české Sokolstvo, jež věrno odkazům svých velikánů, vzneslo símě věci sokolské přes hranice do

Fotografoval br. J. F. Malý.

Cvičitel Br. B. Trefný, Fr. Filip, B. Hašek, V. Melša, E. Kohout, Vilém Hruška a R. Novák.
Druhá četa vítězná v prvním oddělení o závodech Župy Střední, T. J. Tyrš Cedar Rapids Sokol.

1. Athlet z pravidla těší se dlouhému věku, delšímu nežli průměrný člověk.

2. Vyšetřováním případů, kde atlet neb gymnast zemřel v mladém věku bylo zjištěno, že dotyčný stížen byl organickým neduhem, nežli tělocvik pěstovati počal — a mnoho jich zavinilo svůj předčasný skon výstředním životem.

3. Námaha atletického závodění velmi zřídka má za následek chorobu u mladého muže — ale může míti v zápětí osudné následky u člověka, jenž byl překročil již 40. rok svého věku." č.

řad Slovanstva veškerého. Dnes pak, jako průkopník všeslovanské myšlenky sokolské může s výsledky býti jen spokojeno. Vždyť znovu byli jsme svědky vzruchu hlubokého ve všech vrstvách toho lidu slovanského, velikého nadšení a sbratření těch jednotlivých poslův a synů Slávy, jakž shromáždili se v našem starobylém, stoličném sídle, bílém Záhřebě, aby v mocném šiku účastnili se prvního sletu chorvatského. Jaká tu byla radost z těch junáků našich bratří českých, jichž přijelo k nám tolik, aby jako kouzlem hřejivým ukázali nám obrazy mohutné secvičenosti, pravého utužení u věci, jejíž dosah teprve u nás počíná se chápati. Sokolstvo české přidalo si do knihy dějin svých o jeden krásný list více, tím krásnější čím velkolepější byl zdar celého našeho podniku. A byli jsme tu bratři a sestry slovanské ze všech zemí slovanských, ze všech končin, kde

Sokol jaré rozpjal své perutě, ano byli tu i zástupci z Němec a odjinud, kde sbory naše jsou, kdežto americkou Slovač zastupoval br. Hodža, poslanec národa slovenského, kde žel sborů sokolských ještě není.

Bratři Češi vyjeli z Prahy za ohromné účasti lidu, jenž na nádraží je provázel. Vyjeli za zvuku naší hymny "Ljeba naše domovina", vedeni bratrem Dr. Scheinerem. Lid a pěvci provázel je písní "Kde domov můj" a voláním hlučného Na zdar. Vyjelo se v 13 vozech, celkem 610 bratří do Záhřebu a z těch bylo přihlášeno 268 k zájezdu na Černou Horu, tu výspu nepřemožitelných junáků a statečného lidu slovanského, jehož středisko je na Cetinji, velikého jejich knížete, sídlo starodávne. A jako celý národ český provázel nejradostnější účastí své sokoliky na letu k nám, tak opět my tu očekávali bratry své u vědomí vrouceného přilnutí větví slávkých na vzájem, tou kojíce se nadějí, že rozmach věci sokolské přinéstí musí všem nám lepší, pevnější pospolitou budoucnost a to co vše na poli práce tělocvičné bylo u nás vykonáno, všude pokrok jeví se znatelný, to čeho právě byli jsme svědky, necht' nese se i tam k vám bratři draží za oceán, tam k vám, jichž pozdrav bratrský a vřelý, v radostném opojení velikého vítězství myšlenky sokolské, tak rádi jsme vyslechli . . .

Když sjelo se Sokolstvo chorvatské dne 1. září, aby zaujalo svá postavení vedením našeho Dr. Bučara, jak na nádraží, tak i později na Vseulištním trhu bylo pohnutí v nesčetných těch davech lidu ohromné a což, když přirazily čtyř sarajevské a hned na to junáci srbští, z hlavní stolice bělohorské a posléze i bratři Bulhaři, vedle bližších našich sousedů Slovenců a mnoha jiných hostů. Všude stisknutí pravice, objímání na vzájem, bratrské vítání, pozdravy, řeči, inu pravé projevy lásky slovanské, již žel nepřítel tak často dovedl poskvřiti na všech nás neštěstí, aneb my sami nedovedli povždy chápati, síly vlastní, spojené neznajíce. Za Bulhary mluví náčelník Kesimov u naší Sokolny, na uvítání starého našeho Dr. Bučara, jehož hlas mohutný radostným pohnutím se chvěl, za odřad srbský promluvil Popović a jeho: "da bratrska krv nije voda" nese se ulicemi a nadšeným davem dál a dál z náměstí do nejmenších i uliček, jimiž celé zástupy lidu proudí.

Na to přikročilo se k zahájení hospodářské výstavy, kde Dr. Bučar žádá bána Pejačice, aby i on podporoval snahy naše a jeho odpověď pozoruhodnou dovoďte, abych uvedl: "Vím, že tělocvik přispívá ku stejnoměrnému vývinu těla a přičiní i k uhlazenějším pohybům, k lepšímu chování, ku zbystření mysli, ku mužnosti a statečnosti, k lásce k domovině a všemu co jest vznešené. Sokol chorvatský může vždy spoléhati na přízeň mou ku všem svým ušlechtilým podnikům. Vždyť i já se hlásím hrdě v řady Sokolstva chorvatského." Tak bylo v sobotu as po desáté hodině. Všude živý panoval ruch a výbory ubytovací měli plné ruce práce, také u Hájka, krajana Vašeho v jeho hostinství bylo živo, neboť zde zvláště již těšili jsme na hlavní voje české a polské. Deputace města Prahy dojela také již 1. září, o něco dříve sokolů. Byli tu starosta Dr. Groš, první náměstek Dr. Štycha a členové Dr. Podlipný, Hodka, Seifert, Dr. Šupich a Voítla. Uvítání jejich bylo ovšem rovněž jen slavnostní. Řeči jejich doznaly jen bouřlivého přijetí. Za nás promluvil starosta Dr. Ambrus, za Svaz br. Kočíš a za Českou Besedu zdejší br. Rabal.

V zahradě Sokola a Kola byla zábava rázu přátelského a tu mluvili příslušníci skoro všech národů slovanských a okolnost, že nescházeli ani Srbové. Bulhaři a Černohorci, již před tím na svazové práci se ještě nepodíleli, padala ovšem hlavně na váhu a pro nás a Sokolstvo vůbec nemalého jest účastenství jejich významu.

Vlastní pořad sletový připadl na 2. září. Však tolik musím podotknouti, že hlavně českému Sokolstvu nechystáno

bylo již od samého vstupu na půdu svobodného Chorvatska uvítání, jaké jen přísluší tomuto průkopníku věci sokolské. V Kopřivnici, již je naši vítali a pozdrav "Živili Češi" šel od úst k ústům co zatím hudba hrála "Hej Slované". Nádraží slavnostně bylo vyzdobeno a osvětleno a starosta Č. O. S. Dr. Scheiner odpověděl na uvítání starosty Barčoviče. V Křižovci nadšení se ještě stupňovalo, zejména ale když zdraví bratry české komisař vládní Pav. Huber. Odpověděl mu starosta jednoty pražské Dr. Novotný. Lid jášá, hudba hraje hymny naše a vjezd Sokolstva českého k nám podobá se triumfálnímu tažení vítěze — a byl vítěz to, jenž naučil nás tužiti paže své a v mysli prospívati. V Dueo Selo bylo nejináče. Opět nové dojmy a pro nás nová radost připravená prostým lidem venkovským. Starostovi Opatovi a lidu v krojích národních, děkoval Dr. Mašek.

Za nedlouho byli Češi v Záhřebě, jenž tonul přímo v moři světla. Nádraží jedna záplava světla a lampionů a tu Dr. Bučar s bratry záhřebskými byl opět na místě. Byly dojemné chvíle a slova promluvená kěz v budoucnu i v krásné proměně se skutky pravého bratrství a vyzní ve práci i čin ve výsledcích krásné věci naší sokolské. Sestavil se průvod a již jdeme davy lidu po obou stranách vyzdobených ulic a řadami bratří slovanských, zejména i Poláků, již v počtu 350 dorazili, spolu s hosty z Pešti. Znovu formality ubytovací a v tom ohledu jsme se dosti starali, však vše šlo jako na drátkách. Bratři Češi ovšem mnozí i přes únavu cesty šli také do pěveckého kroužku "Kola" a ti co šli nelitovali, byvše jen předmětem neutuchajících projevů nadšení a pozornosti, hlavně se strany Jihoslovánů, studentstva a Poláků.

Byli jsme tedy pohromadě, jen zástupci toho největšího národa slovanského — Rusové scházeli, toho národa, jenž dnes smutně prodělává zkoušky utrpení a žalu. A přece byl tu jeden s nímž pak v hotelu jsem si pohovořil, Lazarov. "O kěz tolik vojska měli bychom lidového, tak silného, tak vzorné kázně, jako ty řady, jež dnes viděl jsem na ulicích toho vznětlivého města Vašeho. Ta vlastní síla lidu, ty jeho imponující šiky více by musely znamenati, nežli zbytečné krve prolévání." Tak povzdychl si a znaje Sibir z vlastní již zkušenosti, vyprávěl mi o Spojených Státech a řadách Vašich, jež viděl prý o výstavě v Chicagu, jako pamatoval se na příjezd Čecho-Američanů do Prahy, kdy podobně prý chvíle zažil nadšení, aniž věděl tehdy co vlastně jest to Sokolství. Přijeli jsme spolu z Prahy on Rus a já Chorvát z české matky, on všechno a nic prý a já medicíny doktor, jemuž tou Amerikou již skoro hlavu popletl.

V neděli od 6—8 hod. byly závody, o desáté zkouška a o 11. hod. průvod městem k pavilonu uměleckému. O ten průvod, kde všude jakoby rudá byla záplava, vedle těch pestrých krojů Srbů, Černohorců a Bulharů. V čele bylo Sokolstvo jízdní, razie cestu v Jurišičevu ulici, hudba hrála pochodů sokolské, hymny a jiné písně národní, slovanské. Praporů tu byl celý les a ovace za ovací hostům všem, zejména Čechům. Kvítí se na ně jen sypalo, volání "Na zdar" a "Živio" se střídají a pevné šiky, rázného kroku a pěkného držení zasloužený vzbuzují obdiv, jako všude ve všem Čechům hold se vzdává největší. Průvod zakončují naši a Slovenci a bylo nás, že to oko radostí jen zářilo. V celku bylo tu 10,000 sokolů. Starosta Dr. Amruš vítá hosty znovu, pěvci pějí a nadšení nezná konce. Za Sokolstvo odpověděl náš Dr. Car Lazar. Dopoledne tak za všeobecného vzrušení končí a my k práci se hotovíme vlastní.

Dlouho trvalo, nežli přikročiti se mohlo k vlastnímu provedení pořadu veřejného, jež oznámeno bylo na třetí hodinu odpolední, ale začalo hodně pozdě a tak poslední číslo pořadu evičení s kůželi chorvatských družstev s českými odpadlo. Naše evičiště jest zřízené zrovna těsně vedle Sokolny a ta nejen, že jest prostorná, ale má tu dosti i jiných místností, jako pěveckého kroužku "Kolo". Cvičiště rovněž

jest rozsáhlé a v kolmé ose za Sokolnou, ohraničeno vkusným drátěným plotem. Podél evičiště jest rozsáhlé prostranství osázené stromy a tu konají se letní slavnosti lidové a jiné zábavy. Výzdoba evičiště byla velice případná ve všech barvách jednotlivých větví slávkých. Účast lidu ohromná. Všude samý ples a radost na každé tváři, kdežto znalci odborní a důstojnictvo zvláště delegované, aby ty řady naše a práci jejich přehlídlo žasne nad vším tím co tu vidí. K páté hodině konečně za zvuku hudby hrnou se proudy našich v počtu as 2,000 k prostným. Proudů zastavily u podélných os čelem k tribuně. Nástup přesný a rozstup bezvadný. Lid jásal a našim všechna čest, drželi se. Na to byla evičení chorvátských družstev na nářadí. Veškerá družstva prokázala tu dobrou naevičenost, vybraných cviků, jež nebyly sice příliš nesnadné, za to ale vynikaly propracováním a ladností. Společné cviky českých družstev byly dokladem jen dlouholeté, soustavné práce. Tu znovu se ukázalo, že na poli tělocvičném sokolové čeští vynikají, že netřeba jim laciného efektu a podávají jen ukázky opravdové práce. Vzorá družstva vynikla na vysokých bradlech a kroužením kůželu a tu jen Župám českým tak hojně zastoupeným všechna čest. Nám zvláště Plzeňáci se líbili, vedením br. Erbena. Poláci ovšem měli kopí a odevzdání jednoho kopí na památku sletu pořad hodně zdrželo. Bylo těch formalit trochu mnoho. Slovinci za to podali krásné ukázky z práce své tělocvičné a s bratry našimi jen dokázali, že hodnými byli žáky českých mistrů svých. Pokud prostných se týče dojem na shromážděný lid v počtu as 30,000 byl po oba dva dny veřejného obrovský, již proto, že na ten nástup, rozstup a bezvadné téměř údů pohybování v rytmickém jednom tempu za milých zvuků hudby lid není u nás ještě zvyklý a žasl. Naše vedl br. Štule za dohledu vašich br. Bílka a Havla, Slovinci bratři Dr. Murnik a Smertnik. A co mám vám pověditi o splitských, když nastoupivše jako praví junáci dali se do staré historické hry rytířské, do "morešky", tanec mečový, kde krátké meče brzy lačné tvoří obrazce ve vzduchu a hned zase u výpadu proti soupeři se mífí, tu krouží nad hlavou evičence jako k seku a hned zas bodmo k útoku. Naevičení bylo bezvadné podle hudby a dojem přeskvostný. Bohatýrská hra "Alka" na památku vpádu Turčinů na Sinji, žel odpadla. Na druhý den byla společná a na nářadí opět bratřím Čechům náležela palma vítězství. Tu znovu se ukázala ta výspělost jejich a utužení a práce jejich průkopnická korunována výsledkem nejlepším. Na bradlech vysokých česká družina prováděla právě vzory soustavného výcviku i podán celkový výraz ve velkém rozměru co vlastně to Sokolství jest. V pořadu byla opět prostná, pak evičení dorostu na nářadí a hry, evičení dorostu s praporecí, vzorná družstva na nářadích, opět "moreška", evičení Slovinců a ku konec evičení českých družstev s holi krátkou v šermu, vedením br. Dr. Vaníčka. Provedení bezvadné poskytovalo obraz vskutku překrásný, kde střídá se pohyb jeden šermu s oním rohováním, jakoby se dokázati chtěla všechna možná síla vypěstovaná v souborné práci a na projev ladnosti celku. Nadšení lidu nebralo konce. U večer bylo slavnostní představení v Národním divadle a elitní ples na Střelnici zakončil nedělní slavnosti. U starosty záhřebského Dra. Amruše byl na počest hostů večírek a tu mnohé, skvostné proneseny řeči na vzájemnou práci všech Slovanů, sokolů . . .

V úterý nastalo loučení. Sokolové jeli do Rjecky třemi vlaky o 34 vozech, pravá to demonstrace síly a mohutnosti. Rozloučení se lidu našeho se všemi těmi juny a miláčky našimi bylo nezapomenutelné. Nadšený projev následoval volání slávy jeden za druhým. Vlaky odjely do Dalmacie k bratřím našim a pak na Černou Horu, z Rjecky vyjel sokolící parolodí se zastávkou v Šibeniku, Spljitu a Dubrovniku, a pak v Kotoru. V pátek vystoupili na Černou Horu

a v sobotu uspořádáno veřejné na Cetinji. Co v Rjece se přihodilo víte jistě z listů. Nu necht', my stojíme a pevněji a za to dík Sokolstvu. Co na tom, že povznášlivé chvíle sletové chtěli nám tam Vlachové a lůza jejich zkazit, co platny byly zbabělé jejich útoky na zelené řady Dalmatinců Čechy provázející. Kamením, odpadky a klacky uvítali důstojnou výpravu sokolskou, když z nádraží šla ta nepřehlédná řada rudých košil k přístavišti. Lůza demonstrovala proti Dalmatincům a hosté měli odnést, ale neodnesli, kráčeje statečně v před, i když se střílelo. Vlachové před bratry z Dalmacie dali se hned na útěk, na vzdor tomu šest Vlachů padlo a tři sokolové, již všichni dopraveni do nemocnice, když vojsko a policie zakročili. Vojsko vysílalo jednou do vzduchu a chvějící se zbabělci Vlachové zalezli jako krysy do děr a kaváren. V jedné takové kavárně Dalmatinci jednoduše rozmlátili vše na padrt', soudíce, že pomůže více, nežli všechny ty interpelace k pánům ministrům krajanům i nekrajanům. Vřelý pozdrav všem Vám a našim v Chicagu. Na zdar! Váš

Dr. Dragutin M. Zič.

FROSTNÁ PRO ŽACTVO.

(Pokračování.)

XXXVII.

Pohyby paží. Změny poloh rukou.

1. a) Pravou paží předpažit, poloha paleová, b) poloha malíková, c) — a, d) ruku v bok.
2. Cvičení 1. levou rukou provedené.
3. Cvičení 1. a 2. střídavě.
4. Cvičení 1. a 2. současně.
5. Pravou paží upažit, poloh. hřbetní, b) poloha dlaní, c) — a, d) ruku v bok.
6. Cvičení 5. levou rukou provedené.
7. Cvičení 5. a 6. střídavě.
8. Cvičení 5. a 6. současně.
9. Pravou paží vzpažit, poloha paleová, b) malíková, c) — a, d) ruku v bok.
10. Cvičení 9. levou rukou provedené.
11. Cvičení 9. a 10. střídavě.
12. Cvičení 9. a 10. současně.
13. a) Pravou paží zapažit, poloha hřbetní, b) poloha dlaní, c) — a, d) ruku v bok.
14. Cvičení 13. levou rukou provedené.
15. Cvičení 13. a 14. střídavě.
16. Cvičení 13. a 14. současně.

P o z n á m k a: V uvedených polohách paží i jiné polohy rukou evičíme; na příklad: a) předpažit, poloha dlaní, b) poloha hřbetní, c) — a, d) ruku v bok. Konečně i tři polohy v jedné poloze paží proběhem a sice a) předpažit, poloha paleová, b) poloha malíková, c) poloha dlaní, d) ruku v bok. Příklady dle toho snadno se odvodí.

Pohyby trupu s pohyby paží.

Stoj spatný — ruce v bok.

1. a) Předklon, b) předpažit, c) vzpřím, d) ruce v bok.
2. a) Záklon, b) vzpažit, c) vzpřím, d) ruce v bok.
4. a) Úklon na levo, b) upažit, c) vzpřím, d) ruce v bok.
3. a) Úklon na pravo, b) upažit, c) vzpřím, d) ruce v bok.
5. a) Předklon, b) vzpažit, c) vzpřím, d) ruce v bok.
6. a) Záklon, b) upažit, c) vzpřím, d) ruce v bok.
7. a) Úklon na pravo, b) ruce spojit za hlavou, c) vzpřím, d) ruce v bok.
8. a) Úklon na levo, b) ruce spojit za hlavou, c) vzpřím, d) ruce v bok.
9. a) Předklon, b) upažit, c) vzpřím, d) ruce v bok.
10. a) Záklon, b) předpažit, c) vzpřím, d) ruce v bok.
11. a) Úklon na pravo, b) vzpažit, c) vzpřím, d) ruce v bok.
12. a) Úklon na levo, b) vzpažit, c) vzpřím, d) ruce v bok.

Pohyby nohou. Postoje sehnuté a nožné.

Stoj spatný — ruce v bok.

1. a) Podřep, b) vztyk a stoj přednožný v pravo, c) přinožit v pravo a podřep, d) vztyk.
2. Cvičení 1. levou nohou stoj přednožný.
3. Cvičení 1. a 2. střídavě.
4. a) Podřep, b) vztyk a stoj únožný v pravo, c) přinožit v pravo a podřep, d) vztyk.
5. Cvičení 4. levou nohou stoj únožný.
6. Cvičení 4. a 5. střídavě.
7. a) Podřep, b) vztyk a stoj zánožný v pravo, c) přinožit v pravo a podřep, d) vztyk.
8. Cvičení 7. levou stoj zánožný.
9. Cvičení 7. a 8. střídavě.

Obraty. Kroky na místě.

1. Čtvrt obrat v levo.
2. Čtvrt obrat v pravo.
3. Čtvrt obrat v pravo.
4. Čtvrt obrat v levo.
5. Půl obrat v levo.
6. Půl obrat v pravo.
7. Půl obrat v pravo.
8. Půl obrat v levo.
9. Celý obrat v levo.
10. Celý obrat v pravo.

Poznámka: Čtvrt obrat dva kroky, půl obrat čtyři a celý obrat osm kroků vyžaduje. Pro výměr platí tu pravidlo dříve uvedené.

XXXVIII.

Pohyby paží.

Stoj spatný — ruce v bok.

1. a) Pravou paží předpažit, poloha dlaní, b) upažit, poloha hřbetní, c) = a, d) ruku v bok.
2. Cvičení 1. levou paží provedené.
3. Cvičení 1. a 2. střídavě.
4. Cvičení 1. a 2. současně.
5. a) Pravou paží vzpažit, poloha palcová, b) předpažit, poloha malíková, c) = a, d) ruku v bok.
6. Cvičení 5. levou paží provedené.
7. Cvičení 5. a 6. střídavě.
8. Cvičení 5. a 6. současně.
9. a) Pravou paží upažit, poloha dlaní, b) vzpažit, poloha hřbetní, c) = a, d) ruku v bok.
10. Cvičení 9. levou paží provedené.
11. Cvičení 9. a 10. střídavě.
12. Cvičení 9. a 10. současně.
13. a) Pravou paží předpažit, poloha palcová, b) zapažit, poloha malíková, c) = a, d) ruku v bok.
14. Cvičení 13. levou paží provedené.
15. Cvičení 13. a 14. střídavě.
16. Cvičení 13. a 14. současně.

Pohyby trupu s pohyby paží.

Stoj spatný — připažit.

1. a) Paže skrčit zapažmo, b) předklon a třít v před, c) = a), d) třít dolů.
2. a) Paže skrčit zapažmo, b) záklon a třít vzhůru, c) = a), d) třít dolů.
3. Paže skrčit zapažmo, b) úklon na pravo a třít stranou, c) = a), d) třít dolů.
4. a) Paže skrčit zapažmo, b) úklon na levo a třít stranou, c) = a), d) třít dolů.

Poznámka: Opakuj dané příklady skrčením paží upažmo v a) a v e).

Pohyby nohou. Stoj kročné a sehnuté. Stoj spatný — ruce v bok.

1. a) Stoj zákročný v pravo, b) poklek v pravo, c) = a, d) přinožit v pravo.

2. Cvičení 1. levou nohou provedené.

3. Cvičení 1. a 2. střídavě.

4. a) Stoj předkročný v pravo, b) poklek v levo, c) = a, d) přinožit v pravo.

5. Cvičení 4. levou nohou provedené.

6. Cvičení 4. a 5. střídavě.

7. a) Stoj úkročný v pravo, b) čtvrt obrat v levo, poklek v pravo, c) = a, d) přinožit v pravo.

8. Cvičení 7. levou nohou provedené.

9. Cvičení 7. a 8. střídavě.

XXXIX.

Pohyby paží.

Stoj spatný — ruce v bok.

1. a) Pravou paží upažit, b) skrčit upažmo, c) = a, d) ruku v bok.
2. Cvičení 1. levou paží provedené.
3. Cvičení 1. a 2. střídavě.
4. Cvičení 1. a 2. současně.
5. Pravou paží předpažit, b) skrčit upažmo, c) = a, d) ruku v bok.
6. Cvičení 5. levou paží provedené.
7. Cvičení 5. a 6. střídavě.
8. Cvičení 5. a 6. současně.
9. Pravou paží vzpažit, b) skrčit upažmo, c) = a, d) ruku v bok.
10. Cvičení 9. levou paží provedené.
11. Cvičení 9. a 10. střídavě.
12. Cvičení 9. a 10. současně.
13. Pravou paží zapažit, b) skrčit upažmo, c) = a, d) ruku v bok.
14. Cvičení 13. levou paží provedené.
15. Cvičení 13. a 14. střídavě.
16. Cvičení 13. a 14. současně.

Pohyby trupu: Stoj kročné.

Stoj spatný a ruce v bok.

1. a) Stoj úkročný v pravo, b) úklon na pravo, c) = a (vzpřím), d) přinožit v pravo.
2. a) Stoj úkročný v levo, b) úklon na levo, c) = a, d) přinožit v levo.
3. a) Stoj předkročný v pravo, b) předklon, c) = a, d) přinožit v pravo.
4. a) Stoj zákročný v pravo, b) záklon, c) = a, d) přinožit v pravo.
5. Cvičení 1. a 2. střídavě.
6. Cvičení 4. a 5. střídavě.

Poznámka: Při cvičení 4. a 5. střídavě pravou a levou nohou cvičíme.

Pohyby nohou. Postoje vzpřímené a sehnuté.

Stoj spatný — ruce složit v zadu.

1. a) Stoj zánožný v pravo, b) přísunem v levo podřep, c) vztyk a stoj předkročný v levo, d) přinožit v pravo.
2. Cvičení 1. levou začínaje.
3. Cvičení 1. a 2. střídavě.
4. a) Stoj přednožný v pravo, b) přísunem v levo podřep, c) vztyk a stoj zákročný v levo, d) přinožit v pravo.
5. Cvičení 4. levou začínaje.
6. Cvičení 4. a 5. střídavě.
7. a) Stoj zánožný v pravo, b) poklek v levo (l. noha šine se v zad), c) vztyk a stoj překročný v levo, d) přinožit v pravo.
8. Cvičení 7. levou začínaje.
9. Cvičení 7. a 8. střídavě.
10. a) Stoj přednožný v pravo, b) poklek v pravo (předkrokem v levo), vztyk a stoj zákročný v levo, c) přinožit v pravo.
11. Cvičení 10. levou začínaje.
12. Cvičení 10. a 11. střídavě.

XXXX.

Pohyby paží. Stejnostranné.

Stoj spatný — paže skříti zapažmo.

1. a) Trčít v před, b) upažit, c) předpažit, d) paže skříti zapažmo.
2. a) Trčít v před, b) vzpažit, c) předpažit, d) paže skříti zapažmo.
3. a) Trčít stranou, b) předpažit, c) upažit, d) paže skříti zapažmo.
4. a) Trčít stranou, b) vzpažit, c) upažit, d) paže skříti zapažmo.
5. a) Trčít v zad, b) předpažit, c) zapažit, d) paže skříti zapažmo.
6. a) Trčít stranou, b) zapažit, c) upažit, d) paže skříti zapažmo.
7. a) Trčít vzhůru, b) upažit, c) vzpažit, d) paže skříti zapažmo.
8. a) Trčít v před, b) zapažit, c) předpažit, d) paže skříti zapažmo.
9. a) Trčít vzhůru, b) předpažit, c) vzpažit, d) paže skříti zapažmo.
10. a) Trčít v zad, b) upažit, c) zapažit, d) paže skříti zapažmo.
11. a) Trčít vzhůru zevnitř, b) odpažit, c) vzpažit zevnitř, d) paže skříti zapažmo.
12. a) Trčít dolů zevnitř, b) vzpažit dovnitř, c) odpažit, d) paže skříti zapažmo.

Pohyby trupu s pohyby paží.

Stoj spatný — ruce v bok.

1. a) Předklon, předpažit, b) záklon, vzpažit, c) = a), d) vzpřím, ruce v bok.
2. a) Úklon na pravo, paže skříti upažmo, b) úklon na levo upažit (ne mrštěním), c) = a), d) vzpřím, ruce v bok.
3. a) Záklon, vzpažit, b) předklon, předpažit, c) = a), d) vzpřím, ruce v bok.
4. a) Trup otočit na pravo, upažit, b) trup otočit na levo, paže skříti upažmo, c) = a), d) trup v před, ruce v bok.

Poznámka: Příklady 2. a 4. též v opačnou stranu provedeme.

Pohyby nohou. Postoje vzpřímené — obraty.

Stoj spatný — ruce složit v zadu.

1. a) Stoj úkročný v pravo, b) půl obrat v levo, c) stoj úkročný v pravo, c) přinožit v pravo.
2. a) Stoj předkročný v pravo, b) půl obrat v levo, c) stoj předkročný v pravo, d) přinožit v pravo.
3. a) Stoj zákročný v pravo, b) půl obrat v pravo, c) stoj zákročný v pravo, d) přinožit v pravo.
4. a) Stoj úkročný v pravo, b) půl obrat v levo, c) stoj předkročný v pravo, d) přinožit v pravo.
5. a) Stoj předkročný v pravo, b) půl obrat v levo, c) stoj předkročný v pravo dovnitř, d) přinožit v pravo.
6. a) Stoj zákročný v pravo, b) půl obrat v pravo, c) stoj zákročný v pravo dovnitř, d) přinožit v pravo.
7. a) Stoj předkročný v pravo, b) celý obrat v levo, c) stoj předkročný v pravo, d) přinožit v pravo.
8. a) Stoj zákročný v pravo, b) celý obrat v pravo, c) stoj zákročný v pravo, d) přinožit v pravo.

Poznámka: Každý příklad čtyřikrát v pravo a čtyřikrát v levo provedeme. Z příčin již dříve uvedených výměr obrátů uvádíme při začátku tak, jak na školách užíván jest, a sice půl obrat jest náš čtvrtobrat a celý obrat naším půl obratem jest, což pro porozumění opět znovu připomínáme.

XXXXI.

Pohyby paží. Stoj nožné.

Stoj spatný — připazit.

1. a) Předpažit — stoj přednožný v pravo.
- b) Upažit — stoj úkročný v pravo.
- c) = a).
- d) Připazit — přinožit v pravo.
2. a) Upažit — stoj úkročný v pravo.
- b) Vzpažit — stoj přednožný v pravo dovnitř.
- c) = a).
- d) Připazit — přinožit v pravo.
3. a) Vzpažit (předpažmo) — stoj přednožný v pravo.
- b) Zapažit — stoj zákročný v pravo.
- c) = a).
- d) Připazit — přinožit v pravo.
4. a) Zapažit — stoj zákročný v pravo.
- b) Upažit — stoj úkročný v pravo.
- c) = a).
- d) Připazit — přinožit v pravo.
5. a) Předpažit — stoj zákročný v pravo.
- b) Upažit — stoj přednožný v pravo.
- c) = a).
- d) Připazit — přinožit v pravo.
6. a) Upažit — stoj zákročný v pravo.
- b) Vzpažit — stoj úkročný v pravo.
- c) = a).
- d) Připazit — přinožit v pravo.
7. a) Vzpažit (předpažmo) — stoj zákročný v pravo.
- b) Zapažit — stoj přednožný v pravo.
- c) = a).
- d) Připazit — přinožit v pravo.
8. a) Zapažit — stoj přednožný v pravo.
- b) Upažit — stoj zákročný v pravo dovnitř.
- c) = a).
- d) Připazit — přinožit v pravo.

Poznámka: Každý z uvedených příkladů na cvičení můžeme tím způsobem, že nejdříve pohyby paží a pak postoj přecvičíme a hned obě spojíme. Rozumí se, že postoj střídáme v pravo a v levo provádíme.

Pohyby trupu. Točení trupu v klonu.

Stoj spatný — ruce v bok.

1. a) Předklon, b) předklon na pravo, c) = a), d) vzpřím.
2. a) Předklon, b) předklon na levo, c) = a), d) vzpřím.
3. Cvičení 1. a 2. střídavě.
4. a) Záklon, b) záklon na pravo, c) = a), d) vzpřím.
5. a) Záklon, b) záklon na levo, c) = a), d) vzpřím.
6. Cvičení 4. a 5. střídavě.

Pořadová. Obraty.

Čtyř, šesti neb osmistupy ve volném rozstupu jako v řadu evičí. Každý obrat ve dvou dobách konáme.

Stoj spatný — připazit.

1. Na pravo v příc.
2. Zpět čelem.
3. Na levo v příc.
4. Zpět čelem.
5. V pravo v bok.
6. V levo čelem.
7. V levo v bok.
8. V pravo čelem.

(Pokračování.)

— Skupiny určené pro veřejné cvičení o sokolském sletu Chorvátského Sokolstva v Záhřebu, jakž vyobrazeny jsou a určeny ku procvičení venkovských žup Č. O. S., jsou opravdu krásné, sestav obtížných, ale ladných nanejvýš.

MIMOŘÁDNÉ ZÁVODY ŽUPY ZÁPADNÍ V SOUTH OMAZE, NEB.

Druhé mimořádné závody Západní Župy máme odbyté a jsem tomu skutečně rád. Byl jsem do jisté míry sklaman a sice počtem boreů hlavně. Nejlépe zastoupeny byly sbory sokolek z Omahy, Plattsmouth a So. Omahy. Našich bratrských sborů zastoupeno bylo pět, z těch pak nejlépe Schuyler, Bruno a rovněž Plattsmouth se polepšil. Náš místní sbor a omažský zastoupeny byly poměrně slabě. Doufám, že všechny ostatní sbory se do příštích mimořádných župních návdiků, již příštího roku odbývány budou ve Schuyler, polepší a co největší počet boreů vyšlou.

V neděli 2. září, kdy odbývány závody, spustil se nám hned z rána lijáček a jelikož trval trochu déle než nám bylo milo, provedena prozatím zkouška na prostná, která vypadla celkem uspokojivě, povážíme-li, že se cvičení prostná nepěstují s dostatečnou pílí a po většině bývala kdys z vlastního pořadu závodů vynechána. Tentokrát tvořila však bez milosti cvičení povinná. Po té provedly sokolky zkoušku na prostná s praporky. Oboje sestavil br. Jar. Severin, kterýž též ve schůzi v sobotu večer odbývané zvolen byl předákem pro závody. Jelikož dešť nepřestával, přikročeno k závodům na náradí v síni, které však následkem nedostatku místa pokračovaly pomalu až do odpoledne, kdy se vyjasnilo a půda na závodišti rychle vysychala, načež v závodech venku pokračováno.

Na závodišti nastal čilý ruch, avšak většina skoků odložena býti musila následkem opoždění na den následující. Závoděno ve 3. třídách a nejméně podivání bylo na třídu první, kdež nalezalo se celkem pět boreů. Třidu třetí tvořil dorost z Bruno, Omahy a Schuyler. V pondělí odpoledne oslovil přítomné br. O. Charvát, red. Pokroku-Západu vzletnými a od srdce jdoucími slovy, načež přítomnému občanstvu poskytnut veřejným cvičením pěkný obraz naší činnosti. Sokolky provedly cvičení s praporky, pěkně, až na ten spěch některých. Prostná cvičení všech boreů provedena daleko lépe, nežli při zkoušce. Mimo toho začky našeho sboru do 14 let provedly dvoje cvičení s tyčemi a činkami. Sokolky omažské podaly nám ukázkou pěkných prostných a plattsmouthské zdařilého kroužení kůželi. Sokolky so. omažské skok vysoký (s pružného můstku). Na to střídala se jednotlivá družstva závodníků na náradí a cvičilo se na všem náradí současně. K závodům došlo několik blahopřejných telegramů, mezi nimi od sboru v Bruno a Wilber a zdravotce od hlavního pořadatele našeho listu. Sluší podotknouti, že přijata byla též resoluce vyslovující soustrast nad úmrtím Edwarda Rosewata sice ve schůzi boreů a soudeů.

Předčasně zesnulý obč. Rosewater byl vždy přítelem Sokolstva a jako vynikající muž českého původu dbalý, získal si nejen mnohé zásluhy o dělnictvo, potíráním trustů a korporací všelikých, ale i o celý živel český státu Nebrasky a Omahy i South Omahy zvláště. Týž založil kdys prvý tu list český a konečně vlastní pílí a přičiněním domohl se velikého denníku "Omaha Bee", listu to, jenž co do vnitřní ceny a novinářských schopností vlastního vedení, neměl tak hned rovného. Rosewater zemřel náhle vadou srdce, však všechna ta práce jeho a výsledky na dobro lidu, lidu českého pak zvláště, zajistily mu dožít v řadách našich na dlouho vděčnou vzpomínku. Byltě Rosewater vzorem houževnatosti, odvahy a přičinění a již to znamená mnoho, nehledě ani k vyšinutí se jeho vlastní prací. Čest jeho památce.

Schůzi jsem předsedal a br. Daříček byl tajemníkem. Předákem zvolen br. Jarka Severin, z Omahy, Neb. Omaha Neb. účastená byla v prvním, v druhém i třetím oddělení, Bruno, Neb., v druhém a třetím, Schuyler, Neb., v prvním, druhém i třetím, Plattsmouth, Neb., pouze v dru-

hém So. Omaha, Neb., rovněž ve všech třech odděleních. Tři sbory Sokolek účastnily se závodů a sice z Omahy, So. Omahy a Plattsmouth, Neb. Omaha byla zastoupena 16, oba další sbory 8 závodnicemi. Soudeci zvoleni byli: Frank Jelen, O. Jelen, Anton Novák, Omaha, O. Otradvský, R. D. Daříček a Jan Šule, Schuyler, E. Pták, Plattsmouth, J. J. Ohnesorg, J. Vonásek, L. J. Hart a F. Vomáčka, So. Omaha.

Byl-li jsem, jak výše podotknuto, sklaman počtem boreů, zažil jsem daleko většího sklamaní ve vlastním úsudku o mnohých spolubratrech. Snahu mou přivést prostná i u nás konečně jednou k platnosti, aby jich více všimáno bylo, považovali někteří bratři za "trick", jímž je chce o něco připravit; některý a obzvláště soudece a bratr Otradvský ze Schuyler viděl na nás všecko špatné a dle vlastního výroku byl on tím jediným nejschopnějším soudcem. Vůbec úkol můj všemožným způsobem byl mi stěžován. Přijal jsem úřad náčelníka župního s pevným předsevzetím prospěti věci naší sokolské, seč síly mé stačí, považuje všechny členy za bratry — očekával jsem, že každý bratr smýšlí o jiném bratrsky a že každý sokol vůbec jest sokolem tělem i duší a dovede podřídit se celku, avšak za jediný den poznal jsem, že naše ideální snahy jsou pro mnohé bratry ničím a zájem celku popelkou. Někteří bratři jsou znamenitými "sportsmeny" ale ne sokoly — některý, jako malý chlapec, chce míti vše dle své hlavy bez ohledu na jiné a za každou cenu. Prosím, bratři, řekněte mi upřímně — jest to sokolské jednání, řekne-li vám soudece vyslaný k sokolským závodům: "Nebudu-li soudcem na hrazdě, nebudou naši závodit!" Považujete to za důstojné sokola a soudece, zakřikovati župního náčelníka, pak-li týž ve schůzi boreů a soudeů žádá, aby mu nápomoeni byli u zavedení nějakého pořádku v župě mu svěřené? Možná, že u br. Otradvského jest to úplně pochopitelným a v pořádku, poněvač by tak snad nečinil, ale já soudím o věci té jinak. Myslím, že trochu skromnosti a upřímného bratrského citu v řadách našich by neškodilo. A méně alkoholu rovněž. Chápete dojista. Doufám, že mi bratři, kterých se slova má nemile dotknou, prominou. Poukazuji na věci, kterých bychom se měli všichni vystříhati a nepoužívatí sletů našich k nějakým podobným výstupům. Hled' me se přibližovati k tomu cíli, kterýž měli naši Fuegner a Tyrš na zřeteli a uíme se ustavičně býti, dle jich příkladu, dokonalejšími nejen tělesně ale i v myslí své.

Výsledek závodů.

V první třídě odpadá cena družstev. Pět boreů první třídy přísluší ku třem různým sborům a tvoří tu družstvo smíšené. Z těch nejvyšší počet bodů dosáhl Pešek Ant. ze Schuyler 161.9 a ním docílen i nejlepší skok vysoký 5 st. 7 paleů.

Třída druhá. — Ceny družstev.

1. cena: T. J. S. Schuyler, 763.6 bodu.
2. cena: T. J. S. Omaha, 702.3 bodu.
3. cena: T. J. S. So. Omaha, 698.2 bodu.
T. J. S. Bruno, 639.3 bodu.
T. J. S. Plattsmouth, 613.3 bodu.

Hlavní přeborníci:

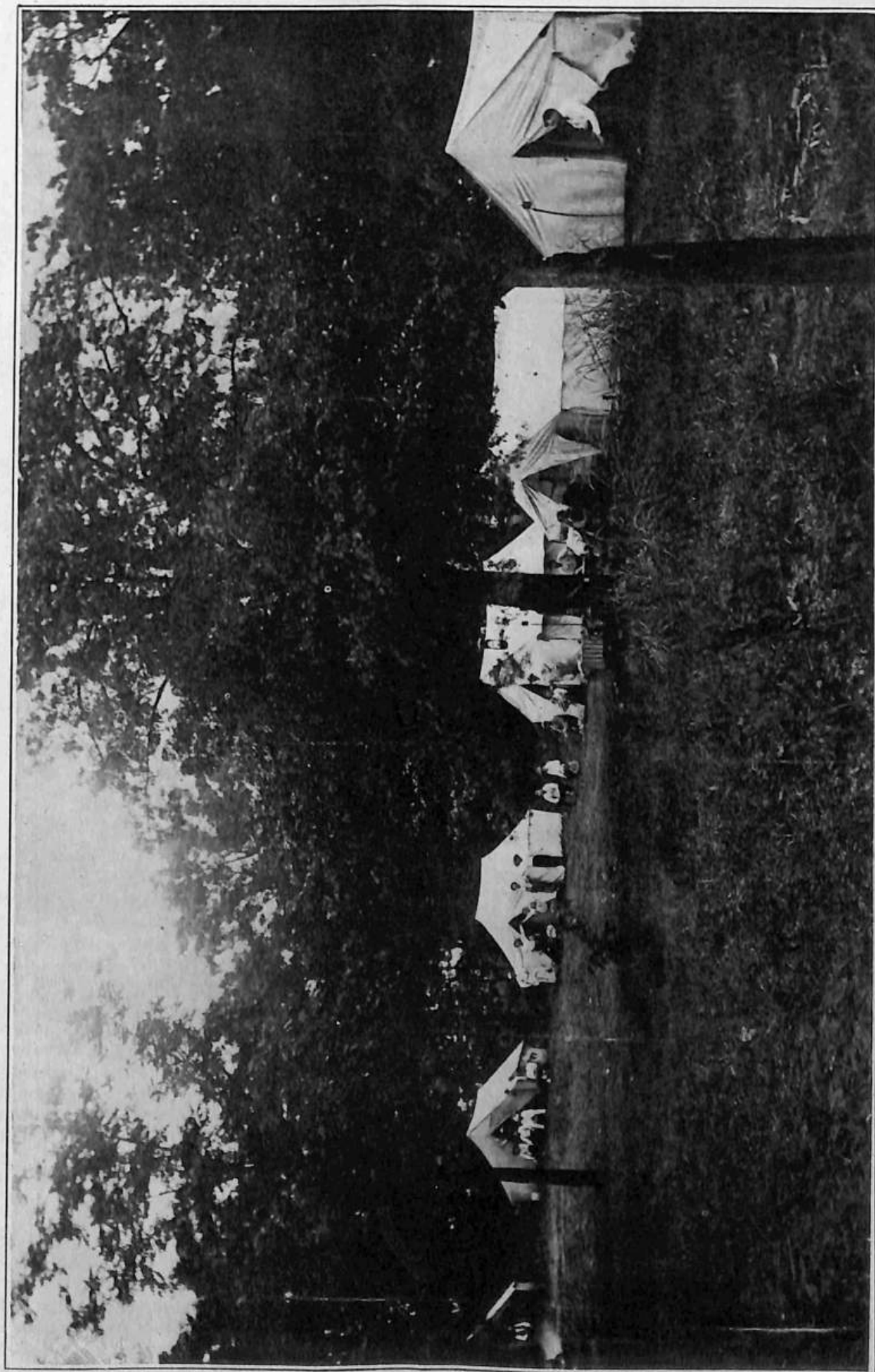
1. Peřina Chr., So. Omaha.....141.4 bodu
2. Křeček Ant. ml., Omaha.....133.9 "
3. Pešek Jan, Schuyler.....133.6 "
4. Holub Jan, Schuyler.....133.5 "
5. Bureš Jos, Schuyler.....130.5 "

Ceny jednotlivců.

Prostná.

1. Zikmund Jos., Omaha.....15.8 bodu
2. Benák Fr., So. Omaha.....15.4 "
3. Mucha Jos., So. Omaha.....15 "

Fotografoval br. J. F. Malý.

Pořadí stanů v táboru Plzenského Sokola v Michigan.

Hrazda.

1. Peřina Christ.	27.9 bodu
2. Mucha Jos.	25.3 "
3. Jiran Al., Plattsmouth.	23.6 "

Bradla.

1. Peřina Christ.	26.8 bodu
2. Schmidt Jar., Schuyler.	26.4 "
3. Schmidt Jos., Schuyler.	26.1 "

Kůň na šíř.

1. Hoffman Vác., Omaha.	25 bodů
2. Třeska Ant., Omaha.	23.4 "
3. Křeček Ant., Omaha.	21.6 "
3. Jiran Al., Plattsmouth.	21.6 "

Kůň na děl.

1. Holub Jan, Schuyler.	23.5 bodu
2. Křeček Ant., Omaha.	22.8 "
2. Kanka Ant., Plattsmouth.	22.8 "
3. Bureš Jos., Schuyler.	22.4 "

Skok daleký.

1. Holub Jan.	18 st. 9 pal.
2. Křeček Ant. a Pešek Jan.	17 st. 9 pal.
3. Bureš Jos.	17 st. 6 pal.

Skok vysoký.

1. Pešek Jan.	5 st. 6 pal.
2. Kotyza Jan.	5 st. 3 pal.
3. Masov Vil.	5 st. 2 pal.

Skok o tyči.

1. Křeček Ant.	9 st. 8 pal.
2. Pešek Jan.	9 st. 4 pal.
3. Hasík Vác.	8 st. 8 pal.

Třída třetí. — Ceny družstev.

1. cena T. J. S. Omaha.	699.7 bodu
2. cena T. J. S. Schuyler.	669.6 "
T. J. S. Bruno.	653.2 "

Hlavní přeborníci.

1. Hnilička Jos., Omaha.	135.8 bodu
2. Kovář Rud., Schuyler.	130 "
3. Říha Jan, Omaha.	124.9 "

Ceny jednotlivců.

Prostná.

1. Zikmund Rud., Omaha.	19.3 bodu
2. Duda Lad., Bruno.	19 "
3. Říha Jan, Hnilička Jan, Adam Jan.	18.9 "

Hrazda.

1. Skarka Kar., Schuyler.	23.8 bodu
2. Kovář Rud., Schuyler.	23.2 "
3. Říha Jan, Omaha.	22.5 "

Bradla.

1. Kovář Ferd., Schuyler.	23.5 bodu
2. Hnilička Jan, Omaha.	22 "
3. Kovář Rud., Schuyler.	21.3 "

Kůň na šíř.

1. Říha Jan.	20.4 bodu
2. Hnilička Jos.	20.1 "
3. Černý Karel, Bruno.	19.5 "

Kůň na děl.

1. Adam Jan.	22.3 bodu
2. Hnilička Jos.	22.1 bodu
3. Říha Jan.	21.7 "

Skok daleký.

1. Hnilička Jos.	15 st. 7 pal.
2. Kovář Rud.	15 st. 4 pal.
3. Kovář Ferd.	14 st. 5 pal.

Skok vysoký.

1. Hnilička Jos.	4 st. 10 pal.
2. Kovář Rud.	4 st. 9 pal.
3. Kovář Ferd.	4 st. 6 pal.

Závod sokolek.

Ceny družstev.

1. cena Sokolky So. Omaha.	239.4 bodu
2. cena Sokolky Omaha.	213.4 "
II. družstvo Sokolek Omaha.	180.4 "
Sokolky Plattsmouth.	174.2 "

Hlavní přebornice.

1. Dlaskova Delf., So. Omaha.	42.3 bodu
2. Milotova M., So. Omaha.	42. "
3. Michalova Paul., Omaha.	40.4 "
3. Kmentova Ot., Omaha.	40.4 "
4. Dlaskova Kamila.	40.1 "

Jednotlivé ceny.

Společná cvičení.

1. Bulinova Růž., Plattsmouth.	19.8 bodu
1. Soukupova Emma, So. Omaha.	19.8 "
2. Bulinova Marie, Plattsmouth.	19.6 "
2. Dlaskova Kamila, So. Omaha.	19.6 "
2. Dlaskova Delf., So. Omaha.	19.6 "
3. Soukupova Anna, So. Omaha.	19.4 "

Skok daleký.

1. Dlaskova Kamila, So. Omaha.	9.7 bodu
2. Milotova M., So. Omaha.	9.6 "
3. Dlaskova Delf., So. Omaha.	8.9 "

Skok daleký.

1. Michalova P., Omaha.	15.6 bodu
2. Chvalova Marie, Omaha.	15. "
3. Chvalova Bož., Omaha.	14.4 "
3. Kment. Ottilie, Omaha.	14.4 "

V. Štěrba.

Z NAŠICH KRUHŮ.

Hlídka domácí.

— Bylo by jen dobře, kdyby na příště vřehni náčelník té které Župy bud' sám, aneb jeho pověřený zástupce a činovník pilný, převzal zpravodajství o veřejných vystoupech našich u příležitosti sletů aneb závodů, at' již župních, státních, mimořádných, atd. Jedna odborně psaná zpráva vyváží daleko více, nežli dvě tři zprávy navzájem se různící a pak místo v listu našem není přílišné, ba někdy mnohá látka musí zůstat zpět a nikoliv vinou naší. Odborná zpráva, přísného však spravedlivého posudku vlastního pořadu provedení, jakož celkového dojmu se týkající jest vždy poučením pro nás na doby příští. A tu vlastního listu nemělo by se zapomínati, ten přece daleko jest přednější, nežli všeliký třeba český plátek, jehož celé vedení dokazuje, že má nejen na to Sokolstvo, ale přední jeho činovníky, zvláště ale pořadatelsko "Sokola Amerického" pítku jenom proto, že to pořadatelsko neobávalo se klepnouti přes prstíčky všude kde byla třeba v otázkách veřejných i ty, kdož myslí si, že jsou nedotknutelní.

— K našemu účastenství o pátém sletu všesokolském v Praze píše nám činovník upřímný mezi jiným: "Výprava měla by být řízena a pořádána N. J. S. a ještě dalo by se dosíci. V. V. mohl by jednoduše věci dáti jako zástupce celku svou sankci. Jen on jest výkonnou mocí našeho velkého celku a co taký my do Prahy jen jeti máme a nikoliv jako sbory jednotlivé, aneb Župy jednotlivé. New York dal se s chutí do práce i měl by věc dle toho i provést. Celkově něco navštívit, čím by se mohli naši v Čechách uká-

Fotografoval br. J. F. Malý.

Pohled na tábor Plzenského Sokola od břehu jezerního.

zati, snad není již možno, neboť nikde se dosud neví kdo vlastně pojede a jak se pojede. Předepsaná prostná sotva kde cvičí a pak jsou příliš složitá, aby nacvičila se jen tak hned. Škoda! Pravda mluví se dnes o Župě naší Střední, pak Severovýchodní a New Yorku a kde zůstala v tom ohledu Župa Západní? Což nebylo by lze odtamtud z jednotlivých sborů sousedních aspoň po jednom borci sehnati, kdyby přece k celkové manifestaci naší dojíti mělo, tak bylo by i zde družstvo. Či činovníci tam na Západě naši o práci této nevědí? Aspoň tak silně vypadá, podle zvěstí, jež v listu našem nečteme již hodně dlouho."

— Do Záhřebu poslali jsme z pořadatelsví listu našeho zdravici znění následujícího: "Drazí bratři! Dovolte, abychom i my v pořadatelsví listu našeho, orgánu Národní Jednoty Sokolské ve Spojených Státech, pozdravili Vás ku dnům Vaší slavným, ku dnům, kdy bratři naši z vlasti staré tam od Vltavy k Vám zavítali, aby pravice slovanské na vzájem Jste si stiskli a ukázali světu, seč snahy jsou sokolské. Jako bychom viděli ty veliké řady bratří chorvatských k nimž bratrsky se pojí české šiky, jakobychem viděli s Vámi bratry Slovinců, zástupce bratří polských a junáky černohorské se všemi těmi bratry z ciziny a mnohými hosty, syny jedné matky Slávy, již všichni bez rozdílu k jedné spějí metě, aby dokázali, že utužením svalů i myslí svých nejlepším věc naše sokolská jest můstkem vzájemnosti slovanské. S hrděm čelem přistupuje Sokolstvo k práci, aby výrazu dalo přání Tyršovu, "by snahy sokolské z vlasti naší se k ostatním bratřím Slovanům rozšířily." A jak se rozšířily dokazujete Vy a s Vámi zde za oceánem Sokolstvo různých kmenů slovanských, jež na vzájem se činí též. My sledující pokrok Váš blahopřejeme Vám i těšíme se, že ovoce veliké manifestace Vaší bratří draží v starobylém památném Záhřebě, sídle opravdových junáků, pronikne dále a údivem i radostným rozehvěním naplní veškeré Slovanstvo, v jehož sil mohutných spojení věří každý dobrý Sokol, na vztek společného nepřitele. Na zdar Vám i našim!"

— Pokud víme bylo účastenství lidu na závodech D. A. S. v New Yorku v Tyršově Washington parku značné, závody po stránce technické nejevily zcela pokrok, jakž bylo se očekávalo. Účastenství jednotlivých sborů bylo slušné. Prvou cenu dostal sbor z Long Island, druhou sbor v New Yorku a třetí Newark, čtvrtá West Hoboken, patá Passaic a šestá Elizabethport. Sedmou cenu dostal Bridgeport a osmou Stamford. Z ženských odborů byl prvním onen z New Yorku a druhým z West Hoboken. Prvou cenu jednotlivou dostala sok. H. Štěpánková z New Yorku. V prvním oddělení prvou cenu dostal A. Zikmund z New Yorku, prvou v druhém oddělení F. Laznovský z New Yorku a třetí oddělení Fr. Jahoda z New Yorku. Také čekanky měly závod a tu v prvním družstvu cenu prvou dostala H. Černá, v druhém družstvu M. Francova a v prvním družstvu čekatelů prvou cenu Karel Košář, v druhém družstvu E. Pokorný a třetí družstvo K. Faltin. K vítězům promluvil br. Tůma a br. Košář i br. Karnet dostali prý nějaké dárky od přebornických čet na památku. Ceny pozůstávaly prvé z věneč a jiné diplomů. Pokud oněch dárků se týče a někdy i mnohých kytic, ba snad i všelikých pakfonových medailí a odznaků máme své ustálené mínění, totiž, že sokolu dobrému postačí vědomí vykonané povinnosti. To na vlastní zásluze neubírá a po stránce rovnocenosti šikům spíše prospívá. Míníme tu ovšem dárky cvičitelům u takových okázalých příležitostí, jako jsou závody.

— T. J. S. Melník, Wis., vztýčila minule prapor svůj a to za účasti mnoha hostů z Chicaga a bratří Župy Fugner-Tyršovy, jakož i účasti z okolí, hlavně Manitowoc. Slavnostním řečníkem byl br. L. J. Fligl z Chicaga, však br. Jar. Košář nedal si ujíti příležitosti, aby jsa vyzván pověděl lidu hojně shromážděnému o úkolech Sokolstva a cílech

jeho. My rádi jen vidíme na sletech a veřejných vystoupeních našich vůbec, kdy o věci sokolské mluví k lidu bratr upřímný a sokol pravý, však tam kde k úkolu tak vznešenému zvou se zjevní nepřátelé Sokolstva a činovníků jeho, tam věru musí být něco shnilého v té tak dobrovolné kázni sokolské a třeba bylo u sborů naší jednoty, o našich veřejných a našich závodech.

— Cvičitelem ve hře kopané na státní universitě v Oregonu jest pro období letošní zvolen mladistvý Hugo Bezděk z Chicaga. Týž v oboru svém požívá jen dobrého jména, neboť hrál s výsledkem za universitu chicagskou, není žádným surovcem a pokud víme připravoval se i dosti dlouho v tělocvičně. Bezděk bude učiti kopané dle nových pravidel a to již stačí, abychom poznali athleta opravdového, jemuž neurvalství se protiví. Týž bude vyučovati i družstva mladších studentů házené do koše.

— Besedy Sokola Čech v Clevelandě, O., zahájeny byly dne 23. m. m. v Sokolně na Wendell ave. a odbývati se budou každé druhé neděle po celé období. Kde který sbor v ohledu tom bude následovati?

— Na oslavu, že nově povstalo, krásnější ještě město Baltimore, Md., po velikém požáru 1904 uspořádáno bylo jubileum městem samým, jež tonulo přímo v radostném nadšení. A ký div, povážíme-li jak z mnohých těch trosek člověk nešťastný znovu se zvedl, pevnou paží přičinil a dokázal co dobrou vůlí a odhodlaností vykonati se dá. Nové město krásší bývalého mohlo se veseliti a s ním ovšem veselili se i naši, jichž počet tam značný a že nescházela tu T. J. S. Blesk netřeba ani zvláště podotýkati. Však také ale ve velkolepém průvodu největší pozornosti se těšila, jak postupem svým, seřaděním, tak i počtem členstva v kroji. Proto také naši dostali prvé ceny pořadatelsvím vydané. Po průvodu odebralo se as 1,000 našich lidí k br. Pokornému na Belair Road, útulného to místo, kdež sami měli jsme to potěšení nedávno ještě dliti a tu bavili se. Také se řečnilo a br. starosta Stiegler, pak br. Neuman a Kilian ujali se slova za Sokol. Na důkaz, že se naši zvláště drželi, sluší podotknouti ještě, že "American" tamnější přinesl z průvodu obraz a to právě onu část, jež nejlépe se mu líbila, n. šich sokolů.

— Nedivíme se nikterak, pakli sklamání, jež nitrem naším zmítá, pokud se týče otázky Svazu, zasahuje i hloub tam, kde již dávno se rozhodlo. A divíme se jen té liknavosti sborů našich N. J. S., pravda sami nikterak nemajíce přímého vlivu na vlastní hlasování. Tak čteme v "Besídce Sokolské": "Tak tedy, sjezd na kterém vyřízena měla být otázka sloučení se českoslovanského Sokolstva ve Spojených Státech, nebyl odbýván v měsíci srpnu, jak bylo ohlášeno, ba ani v první polovici měsíce září svolán nebyl vzdor prohlášení chicagských, že jest odročen sjezd ten na den 2. a 3. září vzhledem ku dělnickému svátku, který následoval po neděli, čímž ušetří se prý času a na výlohách. Nechceme nikterak vytýkati nedbalost těm, kteří vzali si na starost sjezd ten svolati, ale současně nemůžeme ubrániti se nemilé pochybnosti v celou onu záležitost. Uvědomíme-li sobě znova, kdo byl tvůrcem návrhu, kdo nás pro myšlenku sloučení rozhovíral a kdo po všem tom ještě do dnes nerozhodl ve svých sborech, pro jaký způsob sloučení jest, tu nám připadá, jako by někdo chtěl hráti komedii, při které zvolil si i nás mimo jiné, hráti nevědomou úlohu sklamáního. My měli dobrou vůli — máme ji do dnes, ale k něčemu tak netaktnímu mlčení nemůžeme a proto dříve než promluvíme hlasitěji, žádáme o laskavé vysvětlení od povolaných osob a kruhů."

— V městě Newburgu, O., založen byl sbor nový "Sokol Tyrš", který jakž víme již učinil náležitě kroky, aby záhy stál v pevném šiku naší N. J. S. Naším činovníkům v Clevelandě, již dojísta se o práci tuto přičinili, všechno uznání.

Fotografoval br. J. F. Malý.

V koupeli. — Z tábora Plzenského Sokola v Michigan.

— Podle soudu našeho jest jen dobré, když ukážeme tu práci naši, ty její výsledky z činnosti soustavné i kruhům cizím, ano těší nás, když tak ti naši hoši v závodech s jinými ukážou nejen zdatnost svou, ale i ceny odnesou. Zde pak pokud turnérů se týče není žádných vlastně překážek proč bychom neměli jít mezi ně, proč i s nimi si nezačevičiti, závoditi, jako věru není a nemůže být námitek jdou-li naši athletům ukázati co umí. Jinak ovšem bylo by, kdyby zde, či onde se dali najmouti a p. A právě proto jen potěšili jsme se ze zprávy New Yorských Listů, jež zněla jak následuje: "Na Empire Race Track v Yonkers, N. Y., uspořádány byly odpoledne na dělnický svátek závody německých turnérů, na nichž podílely se četné turnerské spolky z New Yorku a okolí a různé čelné atletické kluby. Mezi účastníky na závodech nacházeli se také Antonín Jahoda a Josef Gregor od Tělocvičné Jednoty Sokol v New Yorku. A mohlo by to být považováno za zvláštní ironii osudu, že to byl český sokol, jenž ze závodů německých turnérů odnesl 1. cenu, kdyby mohlo se zde mluvit o nějaké národnostní nenávisti, jaká existuje ve staré vlasti mezi Němci a Čechy. Vítězem tím byl A. Jahoda, jeden z nejlepších boreů českých, který může se již pochlubit slušnou řadou podobných trofejí. Leč ani druhý sokol, Jos. Gregor neodešel s prázdnou, nýbrž odnesl 5. cenu. Závodilo se na hrazdě, bradlech a na koni na šíř. Vítězství Jahodovo tím více padá na váhu, že překonal nejlepšího závodníka mezi turnery, J. Steffense od Turnvereinu "Vorwärts" z Brooklyna, který obdržel druhou cenu. Jahoda obdržel krásný zlatý znak s nápisem "Deutscher Tag in Yonkers" a s udáním dne závodů. Jest to tedy zcela německá trofej, jež zdobiti bude prsa českého sokola . . . Tím také větší jest její cena."

— Bratři Slováci sehnali si již \$500 rozpočtem na vyslání družstva do Prahy na pátý všesokolský slet a vybírají dále. Kde u nás ve sborech, vyjma ovšem New York, snad i Chicago, Cleveland, St. Louis, máme sebraný jeden jedinký cent dobrovolných příspěvků k tomuto účelu, a ještě jednou pravíme ve všech sborech šmahem, kde zavedeny byly k cíli tomu sbírky dobrovolné, aby se družstva mohla vyslat, aneb podnik podpořil vůbec. Namnoze stačí nám jen pouhé mluvení a zase mluvení — skoro jako s tím Svazem.

— Když bratřím slovenským ve sboru jejich v San Francisku poslána byla podpora po neštěstí je tam postihnulším, sbor se jednoduše rozpadl. Dojista to není správné a možné dost, že by bratři Slováci našli i útulku tam, kde naši jsou, jen chtít a přesvědčit se. Vzít ale podporu, rozdělit se a jít, tot' při nejmenším podivné.

— Na Havlíčkově slavnosti v Chicagu zastoupěna byla Zupa Fugner-Tyrš nejlépe, jen ze sboru na Křížovatec dostavil se celý jeden bratr, jinak bylo tu 96 bratří v kroji a 40 bratří v obleku občanském. Naše Zupa Střední měla dva prapory a asi 100 členů celkem, 30 prý v stejnokroji a to ještě byli naši Plzeňáci, Sokol Chicago a Sokol Vlast. Zdá se nám, že v seznamu sborů našich na obálce listu máme těch sborů ve Střední Župě trochu více, hlavně ale v Chicagu.

— Chee-li člověk vědět co jsou slova upřímná a skutečné nadšení musí si chtít nechtě přečíst ob čas ten "Sokol Slovenský" a v posledním čísle pak článek br. K. Rehaka o Všesokolském sletu v Praze.

— Jestli tu a tam v tom žití našem veřejném a národním t'ali jsme tak ob čas do živého, hned se nám vytýkalo, že listem jsme pouze sokolským, jakobychem jako sokolové v otázkách jiných neměli práva mluvit, ani tam kde pomáhali jsme i našimi dollary, aneb dollary sborů našich. Dnes však jest jináče, neboť jestli trochu té pravdy kdo zvědět chce upřímné a nepokryté musí se obrátit na stránky našeho časo-

pisu. Pro nás věru jen zadostučinění, tím větší čím svědomitější a poetivější ten náš posudek.

— Vůdcem "teemu" vyšší školy Lincolnovy v Clevelandě, totiž ve hře kopané jest Dr. W. A. Medlin. Družstvo jeho po dvě leta se statně drží a prvenství své zachovává.

— V omažské "Osvětě" čteme o závodech "Sokola" katolického, jak následuje: "Závody Katolického Sokola, jichž účastnili se Sokolové z Omahy, South Omahy a Plattsmouth, konaly se v sobotu minulého týdne v síni p. J. Kašpara na již. 13. ul. Kolem 11. hodiny byly zahájeny a během odpoledne vystřídáno bylo všechno náradí a pokračováno ve skocích do výše, dále a s tyčí. Zápasníci rozdělení byli ve dvě čety a předákem zvolen byl známý sokol Jarka Severin. Soudci pak zvoleni byli: Ant. Benda, E. Fuksa, Jan Vampula z Omahy, Jan Bezoušek ze South Omahy. Večer téhož dne uspořádána byla přátelská zábava, jež byla velice čteně navštívena. Druhého dne v neděli odpoledne uspořádán byl veliký průvod, jehož účastnily se téměř všechny místní spolky katolické. Za jásavých zvuků hudby ubíral se pestrý průvod ulicemi naší české osady a všude vzbudil zaslouženou pozornost. Odpoledne kolem třetí hodiny zahájeno bylo veřejné evičení, jehož účastnilo se velké množství obecnstva, které s nevšedním zájmem sledovalo výkony českých sokolů." Jestli podáváme do slova, má podle toho, co řekl jsme v čísle minulém jen příčinu a to závažnou. Není třeba zlé vůle, ani sporů zvláštních, ale tolik bylo by jen správným, kdyby si sbory ty a těm podobné říkaly "Katolická tělocvičná jednota a p." pak věru nikdo z nás nemohl by míti námitek zcela žádných. Slovo "Sokol" a název živlu to volných a pokrokových přece lidem katolickým nesluší, ba co díme přímou jest urážkou jejich učením, víry a zřízení vůbec. Nač tedy se jim zdobit perím cizím, jenž přece nám náleží.

— Při výroční regatě Middle States Rowing Ass. na řece Potomac přijel k cíli Fr. Veselý druhý, jako zástupce Prvního Veslařského klubu českého v New Yorku.

— Na kolik již stalo se pokusů přičiníti se o práci společnou, veškerého Sokolstva amerického, na kolik již jsme se všichni v pořadatelsvu listu našeho i drahých listů sokolských snažili a výsledky — darmo mluvit. O Svazu nikde ani potuchy a jednota naše v tom ohledu byla nejnedbalejší. Čekalo se s hlasováním a odkládalo všude. Nepěkný to úkaz. V Chicagu pak, jak sděluje se nám o společné akci na stavbu velikého domu moderního, Sokolny společné, také mnoho nelze říci. "Buď-li možno něco v zájmu sloučení učiniti u nás, nevím, ač učiníme ještě jeden a to poslední pokus. Co dobrého mohli bychom učiniti, kdybychem byli sloučení pod mohutnou jednou střechou tělocvičny moderně zařízené. Ale márně mluvit! Nemůžeme se dostat přes tu naši titěrnost a hloupé předsudky. Není mezi námi více těch upřímných, věrných a nadšených bratří, jimž jen vše sokolská byla první. Dnes jest mezi námi mnoho prospěchářů, beze všeho národního citu a nadšení a proto jdeme s vřehu."

— Stalo se nám, že bratr dopisovatel poslal do listu asi 24 stránek napapouškované řeči nějaké pronesené u příležitosti odhalení praporu, aneb znovuzřízení a vybílání tělocvičny a p. a protože jsme nemohli uveřejnit, samou vidouce jen ve "vázném" tom rukopisu frázi a povídání pouhé, zanevřel na nás bratr dopisovatel a nepíše více. A tak se stalo, že o sboru jeho nikdy nikde ani zmínka a hle, členové druží jednoduše trpí, jakoby nemohli zvolit dopisovatele jiného.

— Smutné věru, že v době poslední ta neúprosná smrt i zachází do řad našich, dokazujet' se tím, že již mnohý ten činovník náš stárne, že řady starších a obětavých bratří řídnu. Tak "Sokol Chicago" ztratil jednoho ze zakládajících členů svých, pracovníka pilného br. Jana Karlov-

ského, jenž teprve měl 46 let. Byl stavitelem a s bratrem Layerem postavil hochům svým sboru svého Sokolnu a sobě tak pomník nejlepší, povážíme-li jak byl zvláště k tomu přihledl, aby budova vyhovovala co nejvíce. — V South Omaze, Neb., zemřel br. Jan Vondra náležející k tamní jednotě. Pozůstalým i naše platí soustrast. Čest budiž bratří památce!

— Někteří lidinky úzkoprsí vidí v té naší vlastní snaze zlepšiti šiky své a zjednati nápravu ve všem kde nám třeba, vhodnou příležitost jen, aby se na tom Sokolstvu našem svezli. A zatím my nemilosrdně káráme, bičujeme a odhalujeme vše co nás by nešlechtilo at' již v jedinech, aneb jako toho našeho celku N. J. S. Povíme si jednoduše přímo a poctivě co nám schází a tak na příště hodláme se chyb uvarovati, nejsouce rozhodně nikdy spokojeni. Chceme pokračovati a musíme v před. V zad dovede se courat každá baba, k tomu není věru třeba statečnosti a utužení. Ostatně Tyrš nám v tom ohledu dal heslo: "Věčný ruch! aneb e-n-e-m-e-li též: Věčná nespokojenost, která zde i tu výhodu má, že ji nikdo pravidlovat a zakazovat nemůže."

— Po dlouhé době dostali jsme opět "Borce", věstník to Česko-Slovanské sokolské Župy Fugner-Tyršovy v Chicagu vycházející, jakž známo. Jest číslo to z měsíce září. Pořadatelé uvedení jsou bratři Frant. Martínek a Karel Rajman.

— Návrh T. J. S. v New Yorku, aby slevily se T. J. S. v San Francisku poplatky k N. J. S. na dvě leta, jakož i aby jinak se sboru tomu pomohlo jest do jista jen chválný. Veliké neštěstí, jež město to zemětřesením a požárem stihlo tak i sbor náš, mělo by všude vyvolati akci podpornou, ano i tam kde snad jednotlivé sbory již přispěly své doby do fondů všeobecných čili ku sbírkám těch kterých měst. Zmínili jsme se o tom již tehdy na těchto místech a těší nás jen, že sbor new yorský, veden snahou prospěti bratřím znovu vyvolal a to náležitými kroky a vyzváním ku všem sborům N. J. S. A pochybujeme, že návrh nedojde schválení všude, jako s plnou důvěrou očekáváme, že sejde se i dosti na přispěvcech dobrovolných. Jakákoliv pomoc sboru jednotlivému vlastně jest pomocí jednomu članku toho našeho celku a pomoc ta měla by být tím vydatnější, čím větší potřeba se jí jeví. Byl sbor to v New Yorku, jenž hned v prvé chvíli smutné zvěsti přispěl větší částkou pro všechny nešťastné a postižené bez rozdílu a jestli nyní přimlouvá se zvláště za přispění výhradně bratřím sokolům, tak aby znovu jak náleží činnost svou rozvinouti mohli, dokazuje jen, že pochopil význam slova bratrství skutečného.

— Tajemníkům všech sborů N. J. S. byl z tiskárny poslán opravený adresář všech členů na který se list náš posílá. A jestli ve všech sborech jest takový pořádek, pokud správného adresáře se týče jako ve sboru místním, pak se věru nedivíme, že mnozí z bratří stěžují si, že list nedostávají, aneb že nedochází správně. Avšak či jest vinou? Jen liknavých bratří samotných, již se přestěhují a administraci Národní Tiskárny, 566 W. 18th St., Chicago, Ill. neoznámí, jakž jest jejich jen povinností. Tak list jde na starou adresu, pohodí se a p. a později si bratr vzpomene, že nedostal již tolik a tolik čísel, hubuje na administraci, na nás a poštu. Sedne a napíše konečně změnu adresy nám místo administraci a působí nám tak jen zbytečné nepříjemnosti, sobě průtahy a všem jen škodu. Za poslední měsíc stálo nás poštovné jen v této věci pár centů. Oznamuje se v každém čísle, kam změny adres se oznamovati mají, přestěhování, kde na list předplatit aneb v záležitosti oznámek se dohodovati, ale vše to marné, vše pošle se jednoduše nám. Trochu pozoru a ohledu by věru neškodilo.

— V jednom městě, kde čilý jest sbor náš a pokrokový nanejvýš dějou se věci všelike a protože u sboru jsou sokolové upřímní, ký div že každý zpátečník má na ně dopad,

každý obojživelník. Proto se musí dát i celému sboru poctit, zvláště těmi, kdož myslí, že zbohatnuvše z českých dollarů, že za ně mohou hrát si na udavače. Proto kdys udali sbor sokolský, že ve svém parku, místě to výletním prodávají — světe sboř se ve státě prohibičním — pivo. Nespomohlo pan okresní návladní nechtěl asi se sokoly co mít a supervisoři dotyčného okresu teprve ne. Proto dalo se do anglických novin, že prý v sokolském parku pěstují se pěstní zápasy nejhrubšího zrna a konečně, že prý se tam hraje na kolo o peníze, čili "gambluje". Však ale ani to nepomohlo proti nenáviděným sokolům, neboť bližším vyšetřením ukázalo se, že pouhá a pramizerná lež vypočtená na poškození sboru sokolského. A víte kde se tak děje? Víte kdo jsou udavači? Inu kde se děje snadno uhoďte, protože písem sami v této rubrice a kdo jsou udavači Češi také poznáte hned.

— T. J. S. St. Louis, Mo., zahájila rovněž již své schůze zábavní a poučné. Br. Tesař mluvil u této příležitosti o zásluhách vznešených zakladatelů českého Sokolstva Fugnera a Tyrše a také jiní přispěli k obohacení pořadu.

— Tryzna Havlíčkova uspořádána byla též třeba trochu později i ve Wilson a v pořadatelstvu byl i místní sbor sokolský. O mučedníku brixenském promluvil br. L. J. Palda ze Cedar Rapids, Ia. Také naši v Baltimore vzpoměli Havlíčka, kdežto sbor new yorský uspořádal minule slavnostní představení Karel Havlíček Borovský.

— Při závodech plaveckých v St. Louis, Mo., minule pořádaných zvítězil E. P. Svatek z Chicaga, dostal druhou cenu za to, že plaval do dálky 100 yardů naznak.

— T. J. S. v South Omaze spolu s Řádem Hvězda Svobody pořádaly bazar na umoření dluhu na síni jejich váznoucího. Dostalo se jim podpory lidu veliké, díky přičinění pořadatelstva.

— Místní sbor přijal usnesení, že do 6 měsíců každý člen sboru musí mít stejnokroj, jakž zní stanovy. Za šest měsíců budeme moct směle oznámiti, že zůstalo vše při starém a to nejsme ani proroky.

— Litujeme, opravdu litujeme, že ve sboru T. J. S. Racine, Wis. došlo ku sporům toho druhu, že v minulé schůzi znovu vzata otázka připojení se k N. J. S. v úvahu a počín na prospěch velikého celku Sokolstva tak zdatný byl jednoduše většinou hlasů zamítnut. Bylo prý hlavně členstvo evičské, jež hlasovalo proti, protože prý kdys nemohlo dostati župního evičitele před lety. Radost naše, z připojení se k nám byla žel předčasnou, jest ten ruch a činnost v naší N. J. S. v době přítomné tak patrný, že přáli bychom si věru, aby bratři v Racine byli s námi. Nu, jaká porada. Však všichni ti činovníci dobří, již na celku zájmu pracovali, mají naše a celé jednoty uznání.

Sokolky.

— Tělocvičný Spolek Paní a Dívek v Milwaukee, Wis., uspořádal v neděli dne 23. září tělocvičnou přednášku, k níž pozván byl jako řečník spolupracovník náš, br. Čermák z Chicaga. Řečník promluvil o účelích a cílech Sokolstva, o důležitosti tělocviku a na konci řeči své kladl hlavní důraz na evičení paní a dívek a uvedl úryvky z díla dra. Sargenta, aby dokázal, jak tento vynikající lékař soudí o tělocviku ženském. Při příležitosti této přesvědčili jsme se opět, že slovo promluvené má mnohem větší účinky, nežli slovo psané, neboť četné shromážděné obecenstvo po skončené přednášce živě rokovalo o krásných cílech Sokolstva, a krásné pohlaví slibovalo v nastávající sezóně tělocvičnu pilně navštěvovati. Kéž by jenom ono nadšení bylo trvalé.

— Obyčejně se říká, že ty naše sokolky dovedou lépe šetřit nás, že dovedou sechránět, at' již k jakémukoliv účeli dobrému. Což aby tedy ve všech sborech daly se s chutí do toho a po centech třeba začaly si skládat na fond, jenž zříditi by se měl za účelem vyslání jednoho družstva, aneb

více sokolů do Čech na pátý všesokolský slet. Sbor, jenž nemohl by poslat sestru svou, pomohl by poslat z druhého sboru sousedního třeba, když by přispěl a tak dále. Na dlouho již odkládat se nedá. Sokolky newyorské vyšlou 12 sester, celá družstva.

— Na běžná vydání N. J. S. platí sbory sokolek 40 ctů ročně ve lhůtách čtvrtletních, kdy též zprávy čtvrtletní zasílány býti mají. Pravda v obnosu tom není zahrnut list náš, však sokolky dostanou jej, pakli se jen u V. V. přihlásí. Spůsobem tím na jedné straně předejde se zasílce listů několika do jedné rodiny sokolské a na straně druhé, pomůže se proniknutí listu do rodin, kde jen dcerušky jsou u sokolek. Sbory sokolek jsou samostatnými členy N. J. S. a mohou si poslat vlastní delegátky na sjezd, ovšem na vlastní útraty, aneb zastoupiti je může člen bratrského sboru. Zápisné za jednotlivé členky k N. J. S. obnáší jen 25 ctů, a sboru \$5. Domácí pravidla pořídí si sbory v souhlasu se stanovami N. J. S. Tot' jsou celé ty zákony naši N. J. S. týkající se sokolek. Vysvítá z nich bez odporu, že sest. naše přidáním se k jednotě naší pomáhaly tomu našemu velikému celku a kdyby jen pomohly tímto způsobem k rozšíření listu našeho i do kruhů jiných již vykonaly by mnoho. Pro vlastní poučení by stalo se ovšem též a o příštím sjezdu mohly bychom mít tolik a tolik delegátek, sester upřímných spolu s námi na poradě co a jak by se státi mělo, aby sestry sokolky z připojení se k N. J. S. získaly co nejvíce. Nestanou-li se členy před sjezdem ty mnohé sbory sokolek, pak na sjezd ovšem jíti nemohou a státi se členy zrovna jen před sjezdem, kdo ví jak by vypadalo, již proto že různé návrhy a práce přípravné obyčejně dějí se hodně napřed před vlastním shromážděním sjezdovým. Omlouvati nečinost naši přítomnou, že do sjezdu jest času dost, že pomoci naši potřebují naše sbory a p. nemělo by platit tam, kde také trochu zájem celku třeba mít na zřeteli.

— Blíží se zima a s ní delší večery. Sokolky přičiňte se o listu našeho rozšíření a samy čtěte jej pilněji, nežli snad dosud se dělo. Tam kde třeba zařizujete české školy v Sokolnách, aneb besídky pro mládež vůbec, kde pak více jest přístěhovaleů zaříd'te jim za pomoci sboru svého večerní školy anglické.

— Jako o vystupování veřejném bratří našich, tak i sester zmíniti se lze jen poehvalně, neboť věci naší sokolské v krúžích cizích jen uznání se získá a my dojdeme spíše poznání, jako Češi vůbec. Proto jen s potěšením zaznamenáváme zprávu, jakž přináší ji "Iowský Věstník" o sestřích sboru místního v Cedar Rapids, Iowa: Minule měla zdejší lože Iowské Legie Cti pravidelnou schůzi v síni Coffitové, na níž na zvláštní pozvání dostavily se i naše sokolky, a s nemalým vnitřním uspokojením konstatujeme, že vystoupení jejich přítomné členky i hosty americké v pravém slova smyslu okouzilo. Sokolky provedly řízením evičitele br. Bohdana Trefného cvičení s tyčemi v 8 oddílech, a když sestava dospěla ku svému ukončení, rozléhl se dvoranou bouřlivý, neutuchající potlesk. Sestry musily cvičení opakovat a staly se pak hrdinkami večera. Cvičení účastnily se sokolky: Emma Marešová, Milada Hronková, Františka Loufkova, Emma Letovská, Anna Halq-ova, Ottilie Průchova, Františka Kučerová a Růžena Synkova. — Na všeobecnou žádost provedl pak evičitel br. Trefný cvičení s kuželi, které vzbudilo všeobecný úžas. Jsme přesvědčeni, že podobné vystoupení našich před veřejností americkou musilo by nésti dobré ovoce. Jak s námi sl. Laneova, deputy státní sdělila, přály by si dámy, kdyby ještě někdy dostaly příležitost viděti podobnou ukázkou českého těloeviku a doufáme, že jim bude vyhověno. Program večírku toho, při němž do legie byly uváděny též nové členky, vykazoval kromě vystoupení sokolek též různá sola: sl. F. Stiverové, Julie Tobeyové a j. v. Legie jest sokolkám povděčnou za ochotu,

kterou jí prokázaly a jak nám bylo sděleno, požádaly dámy pro příští schůzi sestru Emmu Marešovu, aby jim zapěla. Není nikdy na škodu, naváží-li naši styky s Amerikány, neboť takovým způsobem lépe a snadněji se vyvrátí všechny předsudky, které tu a tam doposud snad panují...

Dorost a žactvo.

— Jestli máte u vás různá musea, památky všeliké, knihovny veřejné a ústavy dobročinné a jiné, kamž vstup jest volný, jestli v tom či onom parku jest i zvířecí atd. požádejte evičitele svého, aby s vámi tam zašel. Takováto společná vycházka se hodí a mnohdy jest dosti poučnou.

— Na podzim a na jaře sází a přesazují se stromky. Nezapomeňte, že sázení stromků jest nejen ku vaší ale celého vašeho okolí ozdobě. Jestli pak sázíte tak zvané stromky pamětní vykonáte teprve pěkný kousek práce. V Čechách na příklad koncem září v některých obcích konaly se slavnosti Havlíčkovy a u příležitosti sázeli se stromky pamětní, hlavně lípy. Proč nemohli by jste nasázet kolem Sokolny, kde se ovšem nechá dělat, stromky Fugnerovy, lípy Tyršovy a p., aneb kolem domů rodičů svých, farem a zahrad vůbec?

— Jsou ty hry mládeže různé a české hry doista se budou žactvu líbiti, vedle těch všech jejich her amerických. Však v posledním čísle "Sokola" pražského jsou i ukázky ruských her, jakž pořádá je bratr Šepp a jsme jisti, že ujaly by se, jako ty mnohé národní a moravské tance a kroky.

— Dobrá četba pro mládež bude prvním stupněm k vychování pilného a s rozvahou čtoucího lidu; špatná četba svádí mladistvé čtenáře v pozdějším věku k četbě krvavých románů a literárních odpadků klerikálních a u nás všelikého obojživelnického smetí, papírů různých sekt a p., čímž se lid náš jen na mysli otravuje. Tak a podobně píše br. Zyk dorostu sokolskému v Čechách a my jen registrujeme i pro dorost náš. V Čechách má sokolský dorost již vlastní list, u nás, žel nechte se ani ta jeho skrovňounká rubrika. A přece jak důležité někdy věděti o každém tom krůčku sokolském. o každé práci výchovné a hlavně po stránce svobodomyšlné.

Věci české a slovanské.

— V Praze konala se na podnět Č. O. S. porada učitelů těloeviku na Rusi, kde jednalo se o upravení osnovy učební pro střední školy, o názvosloví a o úpravě poměru učitelů těloeviku vůbec. Druhá porada se bude odbývat i o pátém sletu všesokolském.

— Slasti Čechů a Sokolstva zvláště v zněmčeném a ohroženém území v Čechách jsou čím dále tím horší. V okolí Opavy ve Slezsku došlo minule v obci Podolí a Hradci k výtržnostem, jež způsobili Němci proti sokolům a vojsko i četnictvo měli plné ruce práce. Protože se Češi bránili vina svalila se ovšem na ně. V Žateci chtěli mít naši veřejné, jež na podnět Němců bylo jednoduše zakázáno. Také Němcům v Košťanech se povedlo získati zákaz veřejného a ve slezském Frýdku tryznu Havlíčkovu zhanobiti. Za to stateční sokolové šli pak na německou slavnost do kostela, aby se neřeklo, že nesnesou poliček svého zástupitelstva městského.

— Slavné byly dny slavných Slávů sokolských při sletu našich v Záhřebě, a slavné chvíle všechny ty na cestě ze Záhřebu s bratry druhých větví slovanských, Chorvaty a Dalmatinci zejména. To co stalo se ve Rjece na váhu ne padá, ale jen statečnost sokolskou dokazuje. Nedalit' se naši. Zastávka učiněna byla ve Spljitu, v Gruži a Dobrovníku, pak šlo se novou silnicí na Njeguš a do Centinje. Tu dostalo se Sokolstvu českému pravého pobratimského uvítání. V sobotu byla prohlídka města a odpoledne veřejné. Provedla se prostná záhřebská, cvičení s tyčemi, kuželi, šerm, zápas na hrazdě, bradlech, koni a skok o tyči. V neděli po skvostném banketu na rozloučenou a manifestačním sbratření s junáky černohorskými, kde dr. Scheiner mluvil

po srbsky sestup do Baru následoval a odtud odjezd do Gruže a dále do Rjeki, kde již úplný byl klid. Italům zašla patrně chuť. Někteří z účastníků jeli do Bosny a Hercegoviny a navštívili zejména Mostar a Sarajevo, načež ve středu vrátili se do Záhřeba, odkudž za nových a nových ovací jelo se do Pešti k bratřím tamního českého sboru sokolského na jejich veřejné. České Sokolstvo i Maďary vřele jsou vítáno namnoze, dokázalo znovu, seč práce jeho výchovná na posilu všech větví slovanských, dokázalo co na příště i od něho očekávat lze, aby při velikém sletu pátém znovu se manifestovalo v míře netušené.

— Veřejného cvičení dělnických jednot tělocvičných prvního okresu, dne 5. srpna na hřišti "Sparty" účastnilo se 170 členů z 19 jednot z Prahy a okolí a 60 žáků. Vnější rámec celého cvičení byl ovšem naprosto sokolský, jenže činnost mdlá, bezkrevná nedokazující to, o čem se v některých listech psalo, po stránce technické pak zvláště. Tak aspoň píšou naše listy. Pokrok nejevil se tu nikde, za to ale hodně ledabylostí, nekázně a nedostatek sebekritiky.

DOPIŠY.

Z DOMU NÁPRSTKOVA.

V Praze, dne 8. září.

Dopisníci jistě že Jste dostali. Jsem Vám, velectěný pane, a Sokolstvu v N. J. S. sdruženému velice povděčná, že pozůstalost, kterou zanechal vzácný pracovník blahé paměti prof. Klácel, bude věnována Náprstkově museu, a zde pro věčné časy zachována, jak přítomným, tak budoucím k poučení. Neboť mnoho dotazů bylo, jak se s pozůstalostí prof. Klácela naložilo. Tolik let uplynulo a nikdo nezdál se o ní věděti a nikdo se také nestaral, až nyní přichází Sokolstvo a za pomoci Vaší a přítele našeho, obě. F. Záleského v Bell Plaine, Ia., konečně víme, že pozůstalost je zachována, a tu tím více jsme za snahy Vaše povděční, čím více bylo námahy.

Každý, kdo sobě přeje znát něco o Americe, každý přijde a též z venkova dopíše, co by sobě přál; máme dosti literárních pomůcek z Ameriky, avšak přece mnoho, ba velmi mnoho nám schází. Br. Rosický slíbil, že bude hledět se svými přáteli, aby vše, co bude tiskem vydáno, zvláště v české řeči v Americe, vše to, aby bylo do knihovny Náprstkovy posláno.

Račte, prosím, jen vše poslat, co zbylo po prof. Klácelovi, jakož snad by se mohlo vyzvat v časopisech, aby, kdo má nějakou památku, která by se vztahovala na jméno to, aby laskavě to odeslal do té sbírky, jež Sokolstvo Vaším přičiněním podniklo. Tím způsobem bylo by možné vše zachovat. Neb dost často sebe menší poznámka jest vítána.

Račte, velectěný pane, vyříditi všem pánům a všem paním, hlavně ale, jakž pravěno již, Sokolstvu, již jsou Vám při práci této dobré nápomoeni prozatím mé poděkování, jakož děkuji jménem těch, kteří budou jak v přítomnosti, tak budoucnosti v této pozůstalosti hledat pro poučení naší doby a pro poučení naší mládeže a našeho dorostu.

Opakuji mé uctivé díky za všechnu ochotu a námahu a přeji Vám všem, byste po dlouhá léta působili pro dobro staré vlasti své, kterou my za stálých zápasů udržujeme, aby stála ve všech odborech na výši nejvyšší a pokračovala ku prospěchu našich krajanů i v cizině a tak stále jsme zde v Čechách pamětliví slov: "Co srdce pojí, moře nerozdvojí."

Cokoliv, v čem Jste nám, drazí krajané, nápomoeni v domě Náprstkově uzná se nad míru, tu chápeme Vás i stav Váš zcela. A jest jen k přání, aby heslo to, jak v přítomnosti zůstalo i v budoucnu heslem naším národním, at' již jsme kdekoli na této zemi roztroušeni. Všechny upřímně pozdravuje a vše dobré všem přeje a zdar úplný, v dokonalé úctě pak se poroučí Vám všem
Josefa Náprstková.

Prague, Okla., 4. září.

Aby se snad neřeklo o nás, že jsme jako mnohé americké, jenom humbug a klam, přicházím aspoň s trošáčkou, chtě poukázati Vám, že naše snaha jest poctivá. Už tomu bude půl roku co jest zde sbor sokolský založen a nebýti tak těch všelijakých také sokolů, mohli již jsme býti členy Národní Jednoty Sokolské. Jest hlavně nesvědomitost onoho bratra, který jako tajemník (bývalý) nám odejel se stanovami do Clevelandu a doposud nám je nevrátil, aniž nechal o sobě něčeho vědět. Tak, jak sami nyní každý můžete seznat, jsme spolkem bez stanov, a tudíž s hora uvedené povinnosti, žel jsme nemohli dostát. Takto pracujeme na stanovách druhých a doufám ty snad již se neztratí. Též se musím přiznati, že asi v příští schůzi dokončíme záležitost o připojení a též snad i sbor v Oklahoma City. Myslím, že asi budem jako dvojčata Nár. Jed. Sokolské, a že toho budem hodni to též doufám. Se cvičením u nás jde dosti pěkně, ač evidujeme jenom v neděli dopoledne, ale pro začátek jest pěkný pokrok. Vždyť někteří hoši mají až 8 mil daleko a přijdou pravidelně, takže jest nás vždy 12 až 15 ve cvičení. Z náčiní máme jenom hrazdu, což celkem cvičení vlastní činí suchopárným, ale že na hrazdě nezůstanem toho důkazem, že sbor povolil zakoupiti i bradla, provaz na šplhání a p. Zájem jest zde dosti veliký o sokolskou věc, i doufám, že neochabne, neboť v minulé schůzi byli přijati 4 hoši do sboru a nyní zase 4 jsou navrženi. Protož těším se, a se mnou všichni, že do nového roku to dotáhnem na členstvu do padesátky, zda-li ne více. Co ale nám snad v celé Americe nejvíce schází jest přízeň starších našich krajanů, neboť ti pohlíží na vše nové a zvláště co oni nezaložili, jako na něco neužitečného, aneb docela i zbytečného. — Nevím, co se stalo, kdo jest toho původcem, ale dostávali jsme pět čísel "Sokola Amerického" asi po dvakráte a nyní jenom jedno jedinké. Nemyslíte bratři, že se mělo tak stále konat a dít? Vždyť jest agitace k šíření našich zásad, seznání a šíření přátelství u nás nejlepší. Vždyť mohu říci, že mezi námi jsme jenom 3, kteří jsme staršími členy a ti ostatní nevědí o Sokolstvu celkem ničeho. Mám za to, že právě náš časopis jest dobrým agitátorem mezi neznalými poměrů a ve vrstvách širších vůbec. Též se chci o něčem zmíniti a to jest o našem budoucím župním středisku. Dle mého, bude stav nynější pro nás nevýhodou, neboť Omaha jest odtud tuze vzdálena a špatné železniční spojení, což bude mít za následek vždy malé účastenství na všech našich veřejných sletech a tu jest mě jen divné, jak mohl poslední sjezd, takovouto důležitou otázku nechat nevyřízenou. Namítne někdo, že v tom čase nestávalo ještě žádného sboru v Oklahomě, ale zrovna proto se mělo pracovati na tom, aby vše bylo připraveno. Vždyť i Kansas má dosti potíží, slabé sbory a mají nésti velké peněžní ztráty na cestovním? Protož neškodilo by snad, kdyby již dnes se o tomto předmětu pohovořilo. Na zdar!
Cyril Sádlo.

Schuyler, Neb., 26. září 1906.

Zdá se mi, že přicházím trochu pozdě, ale lépe pozdě, než nikdy, praví přísloví. Připravováním se na závody do South Omahy nedostal jsem chvílky, které bych mohl upotřebiti k napsání dopisu. Nyní však jest po závodech a léto téměř uplynulo, hry a zábavy jsou ty tam, a proto mám více času věnovati se práci.

Národní ruch se v našem malém městečku rychle rozvíjí. Závody south omažské pohnuly myslí našich českých dívek, a ony poznaly užitek tělesné a duševní výchovy naší. Proto co nevidět Schuyler se vytasí i četnou četou sokolek.

Ve schůzi souců a závodníků v South Omaha přijal sbor náš na bedra svá příští státní závody. Ačkoliv, maje zlou zkušenost z let minulých, odhodlal se přec a přijmul závody, třeba řada byla na jednotkách jiných.

Co se týče výsledků závodů, sbor náš byl čteně zastoupen; dvěma závodníky v prvním oddělení, sedmi v druhém a šesti v třetím.

Hoši pochodili znamenitě. Náš, dosud tak mladistvý bratr Anton Pešek, získal si první cenu v prvním oddělení a četa v druhém oddělení dobyla si první cenu čtovou. Třetí oddělení obdrželo druhou cenu čtovou s druhou cenou přeborníka.

Tímto končím dopis tento a zvu všechny řady sokolské na příští závody do Schuyler! Na zdar!

Karel Mastný.

Chicago, 27. září.

Cvičební období začalo u Sokola Chicago slibně. Cvičí vedením nově zvoleného cvičitele br. V. Lukeše dvě silná družstva sokolů a jedno družstvo dorostu. Někdy i host k nám zavítá jako ondy br. Patera od "Čechie" a rád byl viděn. Začíná se cvičit přesně o osmé hodině a o půl desáté pravidelné cvičení končí, i potom ještě někteří neunavitelní bratři opakuji všeliké ty ukázané eviky na různém náradí, zápasí, břemena vzpírají, tak že až po desáté se rozecházíme. V četách vládne nutný pořádek i poměrně ticho a jest si jen přát, aby na cestě k lepšímu stále pokračováno bylo usilovně a vytrvale.

Před časem, v těch horkých dnech, vyskytla se na obzoru našem sokolském mnohoslibná duha — vlastně četa — tímhle názvem je jeden z bratrů vinen, jenž k duze ji přirovnal, nevím jestli proto že se sedmi se skládala, aneb že členové pili jako "duha" — myslím totiž "medvědi" četu, jež měla s duhou i to společného, že brzo zašla. Odpověztež v pokoji!

Riditelstvo naše připravuje na dni 11.—17. listopadu opět "velkolepu" výstavu. Jelikož "otevové" naši starostliví slibují, že bude již tou poslední, přispěj každý ještě a i činně, kdo může pořadatelskému pomáhej, abychom úspěchem se neminuli a konečně i ten zbytek dluhu na majetku našem Inoucí zaplatili.

V poslední schůzi sborové usneseno pořádání zábavních a přednáškových večírků a též ihned výbor k účelu tomu zvolen. Usnesení toto mnozí ze sokolů zajisté s povděkem jen uvítají, snaha vzdělávati sebe i svých a po vzdělání vůbec sboru jen ku etí sloužit může a jest opět jen na sokolech, aby snaha ta nezůstala pouze snahou marnou. Kteří z bratrů dobrou vůli mají a ochotní jsou nezištně ku zpestření pořadu připravovaných večírků přispěti číslem nějakým at' hudebním, pěveckým, humoristickým, deklamací či přednáškou odbornou a jinou, oznamte to některému z členů výboru (Kos, Wedeles, Peroutka, 1152 Trumbull ave.), začez předem Vám vzdán budiž dík! Jen práci společnou, úsilovnou, stálou dojdeme cíle! Ochotnický odbor hlásí se opět k činnosti divadlem na den 7. října "Mlsní kocouři", obrázek ze života požitkářských měšťáků plný žertů, vtipů a komických scén; kdo tolik hledá více než dostatečně bude uspokojen. Doufejme, že brzo na jevišti našem setkáme se s dílem cennějším, vzácnějším. Bývá namítáno, že kusy také "netáhnou", málo že se vydělá — spokojmež se s málem, nechtějmež vydělávat peníze za každou cenu a každý způsobem to snad není úkolem divadla, ani Sokolstva. "Účel světí prostředky" jest heslem Jezovitů — ochotníci jsou odborem sokolským, toho má býti při výběru kusů fideletstvo ochotníků pamětlivo. Na zdar!

Ant. Peroutka.

South Omaha, 27. září.

Ačkoli nemám mnoho času na psaní, přece musím dostat svoji dopisovatelské povinnosti a napsat něco o sboru south-omažském. Tento měsíc jsme měli pravé "svátky", samá muzika, veselí a tanec. Jenom výboři bručeli, že měli moc

práce. Měli jsme zde totiž závody, jejichž výsledek podá nejlépe náčelník, tak abyeh já ho vypisoval, bylo by zbytečné. Průběh závodních slavností byl asi následující: V sobotu 1. uvítání boreů, v neděli, 2., veřejné cvičení odpoledne, večer sehrál dram. odbor Sokola veselohru "Mistr Bedrník a jeho chasa" za ohromné návštěvy obecního. Sín byla v pravém slova smyslu naražena. Potom se ještě tančilo až skoro do rána. V pondělí na to byl průvod městem, jehož se účastnily mimo sokolů i ostatní české spolky a ohromné množství českého lidu, takže to byla opět jednou u nás manifestace českého živlu opravdu velkolepá. Potom táhli šiky sokolů na závodisti, kde ukazovali svoji vyspělost v tělocviku. So-tva že závody byly odbyty, začal bazar pořádaný Těl. Jed. Sokol a Řádem Hvězda Svobody č. 45 Z. Č. B. J., a sice za účelem umoření dluhu na Národní Síní váznoucího. Návštěva bazaru byla hojná po všechny dny, zvláště poslední den, v neděli, dne 16., bylo v síní k umačkání, ač počasí bylo nepříjemné, přšlo celý den, zvláště večer se jen lilo a tu v tom největším lijáku se přihnuli sokolové omažští se svým starostou Václ. Sehnajdrem v čele. Výsledek bazaru byl uspokojiví všestranně, ačkoliv mne to je divné, jak to může tak najednou být. S těmi výbory, jak s bazárními, tak se závodním mně to připadá zrovna tak jako jsem četl kdés feuilleton v jednom listu o jistém sportovním spolku. Měli schůzi v kavárně (proto že neměli dost v kase, aby zaplatili za místnosti pro schůze.) Ve schůzi mělo být ujednáno, v jakém kroji se má jít na parádu. Všecky hráli v karty nebo kulečnick, předseda zvonil na pívni sklenici, že zahajuje schůzi, členové se ani nehýbali od karet, tak předseda musel jít a každému vynadat, to pomohlo, aspoň tolik, že si přitáhli stoly s kartami okolo předsedy, aby mohli rokovat a hrát při tom. Ted' nastala debata, každý chtěl mít uniformu jinou, když nebylo po jeho, tak hned se všeho vzdával, sek s tím a šel hrát karty k jinému stolu, tak se tahali a hádali až již zůstal ve schůzi předseda sám a ten povídá a vy ni vlezte na záda a běžte si na parádu třeba v podvlečkách, já se vám o to starat nebudu a sek' s tím taky. Když nadešel den slavné parády, členové slavného onoho spolku se postavili všichni v stejném kroji. Zrovna tak jest asi s našimi výbory. Byli ustanoveni od jara, každý s tím výborem seknul aspoň desetkrát za tu dobu, co tu funkci měl. Do schůzí výborových nechodil skoro nikdo a kdo přišel, toho musel od karet předseda táhnout skoro heverem. Konečně ho tam přitáhl, ve schůzi jich nebylo dost, tak nemohli žádnou od-bývat a kozla starého, když tu žádný není půjdeme raději na taroky a šli, a tak bylo stále, až do závodů. Nadešly závody, všechno připraveno, vše zdálo se, že jde jako na drátkách a o bazárem zrovna tak. Výborům všecka čest.

Jan Štěpán.

New York, 29. září.

V zápětí po odeslání dopisu do předešlého čísla S. A. uveřejnil Sletový výbor Těl. Jed. Sokol v New Yorku celý pořad výpravy, kterýž jest následující. Odjede se as 7. června zvláštní loď, bezpochyby "La Bretagne" francouzské paroplavební společnosti do Havru, dále zvláštním vlakem do Paříže, kdež tři dny věnovány budou prohlídce města i okolí. Pořad pobytu v Paříži bude uveřejněn předem. Přes Švývary do Curychu, návštěva Kostnice jeden den, a opět dále do Vídně, kdež tři dny ku prohlídce města stihne se do Prahy as tři dny před sletem.

Cesta z New Yorku až do Prahy jmenovaným směrem rozpočtena jest as na \$75.00 druhou třídou na loď i na dráze v Evropě jest výhodně vzítí lístek okružní. Zpáteční lístek na loď téže společnosti o 10 proc. levnější.

Zkušenosti minulé výpravy před dvaceti lety jsou nám vodítkem, abychom neslibovali předem, o čem nemáme

záruky. Pořad tento byl v poslední čtvrtletní schůzi s nadšením dodatečně schálen a vyslovena naděje, že všechny sokolské jednoty a sbory se připojí, aby jednotitě ukázána byla účast naše. Co se týče společného vystoupení v ohledu tělocvičném, doufáme, že se snad patřičné kruhy probudí, nejsou-li to praví tlustokožci, kteří místo aby byli vedoucími, jsou vedenými.

V jedné každé jednotě najde se snad bratr, který by s new yorským výborem ve spojení přišel, a protože žádáme všechny sokoly všech slovanských národností o spolupůsobení. Některé časopisy rozepisují se již o výpravě té, jiné čekají na dollar . . .

Veškeré přihlášky i cestovné přes moře, které obnáší \$57.00 (padesát sedm) musí býti před 1. dubnem 1907 vyřízeno. Při přihlášce nutno složit \$10.00 záruky a \$1.00 zápisného. Doufáme, že ve větších sídlech západních, jako Chicago, St. Louis atd., utvoří se výbory, at' náleží k tomu neb onomu sdružení a pracovatí budou na velké výpravě Sokolstva amerického ku pátému sletu Vsesokolskému v Praze. Na zdar!

Firda Suchánek.

Balto, 30. září.

Br. pořadatel laskavě odpustí, že tento dopis počínám se srdečným blahopřáním jemu i jeho spolupracovníkům. Obsah listu našeho již dříve byl náležitě oceněn každým upřímným člověkem volného smýšlení, nyní ale dostalo se mu i pozornosti v těchto končinách naší země, a sice od českých pastevců duší. S upřímností až zarážející přiznávají v anglickém tisku, že ten malý hlouček osvojenů zdejších jim nedá klidně spáti a vinu toho svalují nejen na svobodomyšlné listy chicagské, ale hlavně na list náš. Že nás a i list haní, jak nejlépe dovedou, rozumí se samo sebou. My správně tušili již dávno, že "Sok. Amer." jest velebným pádným kamenem úrazu, že by však nenávisť jejich sáhala až k ostouzení vlastních krajanů v cizích krúžích, to přece jsme neočekávali. Kdyby "Sok. Amer." měl býti jim po chuti, pak rozhodně nebyl by po chuti nám. Žádné ostouzení není s to porazit tu pravdu, že orgán náš jest v přítomné době jedním z nejlepších listů českých, ba často slychám obdiv upřímných našich pracovníků nad tou prací, konanou ve směru volného smýšlení mimo práce na poli sokolském. Útok se strany té jest proto jen větším uznáním práce br. pořadatelů. Již proto také, že známe tu vlastní příčinu. Netřeba se pro útoky ty příliš rmoutiti, aniž proto, že v tom orgánu našem najdeme různé výtky chybám vlastním. Ty důkazem jsou jen mužnosti. Sokolové nemají jen na chyby jiných poukazovati a jiné napravovati, ale sami vzorem býti jiným a především neřesti z vlastních řad vyplniti. Či máme snad čekati až přijde někdo jiný a postaví nás před zreadlo? Že by jsme se tím jinému zavděčili, o tom nepochybuji, ale myslím, že bude přece jen lépe, když ta toužebná od mnohých očekávaná "očista" přijde skrze nás samotné. A že se tak stane podle našeho vlastního receptu, to nám nebude snad žádný pokrok milovný člověk zažívat. Všude tam, kde touha po větším rozmachu myšlenek našich, měli by míti na mysli slova br. pořadatele, že ty zásady naše neměly by býti jenom na papíře, ale přísně prováděny. Pečujme o to, by z dítek našich byli lidé stejných zásad jako my, neposilujeme církev sami pouhou náboženskou negací, a budem tu míti za pár let kruh osvojenů, na které si již hned tak nebude žádný mít chuti dupnouti. Protestovati dnes proti hanebnému osočování, třeba i v tom samém papíru, který snese vše, jest místné, ale celá ta radikálnost zvrhne se v pouhé komedianství, pakli nadále s každým novorozenětem budem spěchat do kostelů, by nám naši osočovatelé očistili dětko od prvotního hříchu, neb budem-li v nejdůležitějším věku svěřovati dítky výchově náboženské. Žel, děje se tak, ovšem

nejen u nás, ale i jinde. Nevykládejte mi, bratři, ve zlé, že o chybách našich stále píši. Víím, že jinde se tak neděje, to však není důkazem; že by toho třeba nebylo. Jsem pevně přesvědčen, že zasazování o nápravu, více by prospělo, nežli poohlebování činnosti, které nestává. Bylo na mně na mnohé poukázati, a chtěl-li jsem povinnosti dostáti, musel jsem času svého využítkovati dle nejlepšího vědomí. Náprava mohla by se ovšem díti poznenáhlu, což bylo by i nejlepší, však každý dopisovatel nemá té chuti, vystaviti sebe nepříznivým posudkům. Nedávná minulost poučuje nás s důstatek, že i mnohý dovede promarnit vzácný čas, nestaraje se, že plevel bují mezi námi, nechávaje vyplnění svému nástupci. To, co se namnoze v jednom roce zanedbá, vyžaduje několikaletou práci chyby napravit. A tak i já, chtěje krátkého roku využítkovati k prospěchu našemu co nejlépe, musil jsem sobě popliti, abych mohl bratřím říci vše, co na mysli jsem měl. Čas kvapí a do skončení úkolu mého nedaleko.

Jednota naše účastnila se velkého průvodu, pořádaného na památku znovupostavení Baltimore po velkém požáru. Celý týden, počínaje pondělím, 10. září, věnován byl slavnostem, průvodům a radovánkám. Veškeré slavnosti však vrcholily ve velkém průvodu, pořádaném 12. září. Z českých spolků byly jsme my samotní účastníci, a sice s vlastní svojí hudbou v čele. V průvodu zařazení byli jsme mezi spolky tělocvičné, které tu hlavně reprezentovali němečtí turneři. Tito mají všude rádi vrchu, však že lhostejnost mezi nimi panuje k veřejným vystupováním, přesvědčili jsme se s důstatek. Šest turnerských sborů, z nichž některé jsou silnější našeho, nesehnaly tolik členů dohromady, co jediný sbor český. Tu viděli jsme, co dobrá vůle zmůže. Bratři, v očekávání slavnosti dostavili se přece v slušném počtu do pořadových, a vystoupení naše již tím získalo. Davy lidu čítající přes 300.000 hlav, po celé délce průvodu, kudy se tento bral, nadšeně zdravily pořádané řady sokolů, srovnávající nás s turnéry v neprospěch těchto. Jednoduchý, však přece tak hezký kroj N. J. S. líbil se každému, jakož i pozornost poutali žáci, nesoucí prapor v středu svém. Průvod přehlížen guvernérem státu Maryland i mayorem města a mnoha jinými hodnostáři. Před radnicí městskou, kolem níž se průvod ubíral, umístěna byla porota, jež rozhodnouti měla, který z allegorických vozů a sdružení pochoďujících zaslouží 1. ceny. K radosti naší přiřknuta cena Sok. Jed. Blesk. Jednota naše v průvodu, čítající 35.000 mužů, učinila na porotu dojem nejlepší. Co toto píši, dostalo se nám i dárku od pana Gleitsmana, obehodníka s nábytkem. Dárek pozůstává z krásné cenné pohovky. Jediné, co kalí radost naši, jest to, že jsou i Taky-Čechové, které mrzí tento úspěch náš. Inu, tak bylo vždy mezi námi!

Dne 16. září pořádaný u nás závody místní na našem letním evičišti, s kterýmž se evičenci ten den již rozloučili, protože počasí začíná již býti nestálé. Závoděno bylo ve dvou četách. Možná říci, že závody ty setkaly se s dobrým prospěchem, neb bylo v nich pro sokolíky mnoho poučného. Co se mně hlavně zamlouvalo, že bráno vše vážně, a že panoval mezi sokolíky pravý duch závodní. Vítězové ze závodů těchto budou poděleni cenami, a sice za první ceny určeny Památníky N. J. S. a druhé ceny pozůstávají z Řečí a úvah Mir. Tyrše. Tyto jsou zajisté přiměřenější, a budou i vítanějšími bratřím, nežli četba nijaká. Poznal jsem, že závody tyto mají do sebe mnoho užitečného, a přimlouvám se vřele, aby byly odbývány každoročně, a to třeba dvakrát; jednou na letním evičišti, v zimním období pak v tělocvičně. Možná, že časem mohlo by dojíti k závodění všech místních sborů, čímž by nabyly závody nejen zajímavosti, ale třeba i mnoho dobrého by přinesly.

Tedy otázka Svazu jest stále nerozřešena? Nač ta liknavost právě mezi námi? Jsou-li některé sbory proti Svazu

vůbec, tož mohly se tak aspoň vyjádřiti. Sok. Jed. Blesk v určeném čase zaslala již své rozhodnutí, a sice pro Svaz po stránce technické. Bylo by ovšem přáním našim, aby došlo ku Svazu úplnému, když však dostalo se nám ujištění, že sdružení Děln. Amer. Sokolů na úplné sloučení nepřistoupí, tu odhlasovali jsme své rozhodnutí pro sloučení částečné, aby tak mohlo dojít ku sloučení všech sokolských jednot, a žádné sdružení nezůstalo mimo nás. Výsledek dychtivě očekáváme v naději, že již dlouho na se nedá čekat.

S velkým potěšením přečetl jsem dopis sestry Janišové o činnosti sokolek st. louiských. Jak přál bych si, bych mohl o našich sestřičkách zde častěji se zmíniti, když veškery výzvy, by vlastní dopisovatelku sobě zvolily, ukázaly se býti marnými. Sokolky eviči pěkně, pravda, ale zdá se, že všechny ty otázky myslé naše zaměstnávající, jsou daleko jejich hlaviček. A o činnosti mimo tělocvičnu ani památky. Schůze odbydou se krátce bez užitečných rozprav poučných, tu a tam piknik neb bál, neb k vůli změně nikoho nepovznášející "party". A na to neradi pohlížíme u vědomí, že mají sokolky mezi sebou dívky a ženy, jež schopnostmi svými snadno by dání mohli sestrám směr daleko lepší, když již nám jest přístup do jich uzavřeného kruhu obtížným. A i nedávno zamrzela mne jedna věc, pravá maličkost sice, ale přec jen ztěžka si ji nepovšímnouti. Při pozvání jednou nedostalo se nám již toho důvěrného a pravého oslovení "bratři" a tak nezvykle, a cize znělo to "velečtění".

S radostí však zaznamenávám úspěchy mladistvého lékaře a bratra našeho Dr. Viléma Ryšánka. Br. Ryšánek patří ku sboru našemu již od svého 18. roku, a byl v letech dřívějších činným v tělocvičně a účastnil se i posledních závodů Župy Východní. Asi před půl druhým rokem obdržev diplom doktora lékařství, stal se ihned lékařem u sboru našeho, a za krátký ten čas jest nejzaměstnanějším lékařem v naší části města. Přirozené schopnosti jeho vedly jej však dále, a tak může prospěti nejen jako praktický lékař, ale i co vědátor. Byl povolán na lékařskou fakultu university Baltimorské, kde jmenován výpomocným professorem anatomie, a ředitelem anatomické laboratoře. Naše blahopřání bude vždy provázeti br. Ryšánka na dráze k velkým cílům, neb znájmě dobře směr vychování jeho, víme, že vyrůstá nám v něm důstojný representant Čechů zdejších, který nikdy nezapomene toho lidu, z něhož vyšel. Prozatím těšíme se na nějakou poučnou přednášku mezi námi, neb možno-li i příspěvek do tohoto listu našeho.

Dne 29. září pořádala jednota naše oslavu Havlíčkovu, o které možno říci, že setkala se s dobrým úspěchem. Účastenství bylo dosti velké, a obecenstvo odcházelo s plným uspokojením. Pořad slavnosti sestával z proslovu pisatele těchto řádků, sok. Jar. Franc v delší řeči vylíčil celý životopis Havlíčkův, pěst. odb. Sok. Jed. Blesk přednesl několik případných sborů, dále byly recitace členů dram. odboru, a celý pořad ukončen evičením prostým žáků, a sokolů na bradlech a pak několika skupinami. Večery podobné měly by býti u nás častěji pořádány, i ku oslavě jiných českých velikánů. Jest mnoho těch zvláště mladších, jimž neznámy jsou životopisy neb význam předních pracovníků našich, a takovéto seznamování bylo by zajisté velice prospěšným i užitečným. Na zdar!

Karel Matoušek.

New York, 30. září.

Poslední zkouška na vyslání borců k V. všesokolskému sletu bude provedena začátkem října a pak nastane pro ono družstvo práce neúnavná, aby cele připraveni byli v zápas čestný, v matičce Praze. Z dvanácti evičenců nyní vybraných vybírá se po složení poslední zkoušky: 1 četa o šesti mužích a dva náhradníci. Náš sletový výbor, který se postará nejen o naše závodníky, ale i o ty, kteří k výpravě všeslovanské se přihlásí, činí rozsáhlé přípravy, aby cesta co mož-

no byla nejlacinější, obsluha dobrá, ba i v městech, kde stávil by se výprava tato v Evropě, aby vše již napřed vyjednáno bylo, co se týče přivítání a ubytování všech americkoslovanských návštěvníků. Práce sletového výboru bude ohromnou, zodpovědnost veliká, však při dobré vůli, za pomoci bratří chicagských, st. louiských i jiných půjde zajisté vše hladce. A proto jednoty samy v různých částech Spoj. Států, které by zájem o výpravu měly, necht' obrátí se co nejdříve na sletový výbor náš, který odbývá schůze každou středu v Sokolovně. Adresa zní: Sletový výbor, Sokol Hall, 420 E. 71st St., N. Y. City. Že výbor sletový se přičiní, aby dostal výhody ty nejlepší, že ručí za poctivou správu celé výpravy, dokazuje úplná důvěra výboru tomuto od jednoty naší, která čest svou nikdy nezadá. Ba i náš evičitelský sbor co nejdříve zajisté dohodne se s bratřími v Chicagu i jinde, aby vybráno bylo evičení původu čistě amerického, které by bratřím našim v Čechách okázáno bylo. Bude práce tedy na všech stranách dost a dost, život sokolský rozbouřen bude vlnami, které směřovati budou k naší staré drahé vlasti. Takto má být! Život, ruch, práce v jednotách našich necht' probudí příští slet všesokolský!

Přednáškový výbor náš zasáhne opět v život spolkový s chutí obnovenou. Dne 7. října pořádá první přednášku, v které řečníti bude upřímný přítel Sokolstva br. Ant. Jurka a téma jeho bude: "O počátcích Sokolstva v Čechách". Jurka, starý již veterán z česko-amerického života, jest dobře znám lidu našemu co znatel a řečník výborný, leč staříčký. Jeho hlas vyžaduje ticho úplné od obecenstva. Doufáme, že výbor se o vše postará, aby omladina i děti naše řečníka nevytrhovali. Při přednášce té okazovány budou pohyblivé obrazy ze IV. sletu sokolského.

Co dobrovolně dramatické činnosti jsem se vzdal, neviděl jsem nikdy takovou návštěvu při divadle (mimo "Na pomoc Rusům"), jako byla v neděli 23. září, při hře Karel Havlíček Borovský. Souhra pěkná, návštěva také, jenže mnoho těch vlasteneckých slov slyšeti nebylo pro slabou řeč některých ochotníků. Gratuluji ředitelstvu k úspěchu tak pěknému a očekávám, že svornou pílí vyšinou se na starý stupeň bývalé cti i rozkvetu Dram. sboru našeho.

Výlet pod střechou, pořádaný v Sokolovně, vydařil se znamenitě, neboť naše "Příznivkyně" mají mnoho přátel, kteří neopomenou je navštívit. V listopadu pořádají divadlo "Rozvod" a proto bratři, že čistý výtěžek připadnouti má na družstvo vyslané do Čech, měli by do jednoho se dořaditi. Pilně studuje se opera "Modrovous", tuším že návštěva bude veliká.

Příštím rokem připadá 40-leté trvání jednoty naší. Pěkná to řada let, která by jednotou naší zapomenuta býti neměla. Do doby té však bude zvolen nový dopisovatel, který jistě nezapomene dne tak významného. Mé pero jen některého bratra proti mně nenávisť naplnilo, avšak "jeden nezachová se všem" dí české přísloví, které pokládám za pravdivé. Na zdar!

Michael Kafka.

ZÁPIS O SCHŮZI VÝKONNÉHO VÝBORU N. J. S.

New York, 10. září 1906.

Starosta Ferd. Martyny zahájil schůzi. Ze členů nepřítomni K. E. Hrbek, star. Kostka, Max Grabenstein a sokolka Anna Veselá. Omluveni. Poněvač tajemník přítomen nebyl, zvolen za prozatímního tajemníka Vác. Hampl.

Výbor Župy Střední oznamuje, že Dr. Wedeles byl zvolen lékařem při závodech oné Župy. Br. Kotek zasílá účet za práci co soudce při závodech Župy Střední. Má být vyplacen. Dále br. Malý účet za plotny a obrazy při oněch závodech znějící na \$20.00, odkázán k vyplacení. Těl. Jed. Sokol St. Paul, Minn. žádá vysvětlení ohledně platu k N. J. S. atd. Poněvač jednoteli k vyřízení.

Těl. Jed. Sokol New York podává návrh, aby Těl. Jed. Sokol San Francisco zbavena byla povinných příspěvků k N. J. S. po dva roky, dále aby z pokladny N. J. S. povoleno \$50.00 k zakoupení nářadí pro výše jmenovanou jednotu. Výbor nově založené jednoty v Newburgu, O. žádá Výk. Výb. o nějakou podporu k zakoupení nářadí. Usneseno, že dříve se mají připojit k N. J. S. a pak že jim bude vyhověno.

Dán návrh, aby rukopisy, různé pomůcky, knihy a spisy po profesoru Klásalovi se poslaly do Náprstkova Museum do Prahy. Přijato. Účet za dovoz rytin a účet Národní tiskárny za vypravení "Sokola Amerického" za měsíc srpen znejší na \$250.63 odkázán k vyplacení, jakož i účet Jed. San Francisku na 1000 papírů na dopisy \$3.25; 1000 obálek \$2.25, celkem \$5.50.

Záležitost Těl. J. S. St. Louis, Mo. odkázána výboru. Těl. Jed. Sokol Manitowoc žádá stanovy N. J. S. a různá vysvětlení. Zpráva, že evičitelský kurs pořádaný Vých. Župou byl zakončen s uspokojivým výsledkem, přijata. Následující jednoty zaslaly zprávu a rozličné poplatky: Schuyler \$19.60, na Památník Schuyler, Daříček \$1.00; Podlípny, Detroit, \$35.00, Sok. Cleveland, \$40.60; Sok. Cleveland pro San Francisco \$5.00; Sok. Čech \$89.20; Sok. Newark \$15.40; Plattsmouth, Neb., \$6.85; Žižka, Bruno \$10.50; St. Louis, \$90.20; Sok. Říp, Allegheny \$23.60; Sokol Bayonne, \$3.80; Mt. Pleasant, St. Louis, \$12.40. Na to schůze ukončena.

Václ. Hampl, prozatímní zapisovatel.

Zápis ze dne 1. října 1906.

Starosta F. Martyny zahájil schůzi. Ze členů scházeli V. Zvoník a ses. Anna Veselá.

Zápis o poslední schůzi odložen do příští schůze ku schválení.

Jednatel oznamuje, že zaslal rozličné tiskopisy do San Franciska.

Účet Nár. Tiskárny za tisk a výpravu "Sok. Am." za měsíc září v obnosu \$201.55 přijat a k vyplacení odkázán.

T. J. S. Wilson žádá záslužnou listinu pro br. J. Pecivala; žádosti má být vyhověno.

Jednatel oznamuje, že zaslal tiskopisy Plzenskému Sokolu, zároveň to samé T. J. S. New Bedford.

Sok. Jed. Blesk zaslal dopis a zároveň výstřižek z anglického časopisu "Sun", vycházejícího v Baltimore, ve kterém se proti Čechům značně rozpisují a neetně je vypisují. Usneseno, by toto bylo zasláno br. Jiřínskému k použití a zároveň by on jim na to odpověděl a je z mrzkého bludu vyvedl.

T. J. S. z Oklahoma žádá, by jim zaslány byly rozličné tělocvičné knihy, s poznámkou, že míní do Svazu N. J. S. přistoupiti. Jednateli uloženo žádosti této vyhověti.

T. J. S. Tyrš z Newburg, Ohio, žádá V. V. N. J. S., by jim zaslán byl Sok. Am. Má být vyhověno.

Těl. Sbor Dívek a Paní ze St. Louis zaslal dopis, ve kterém oznamují, že ze svazu N. J. S. vystupují, jelikož si přejí zůstat samostatným sborem.

Jednatel oznamuje, že zaslal tiskopisy T. J. S. Chicago.

T. J. S. Čech zaslal dopis, ve kterém podává návrh, aby výpravu k 5tému Sletu Vsesokolskému do Prahy převzal na se V. V. N. J. S. Usneseno, by byl zvolen dvoučlenný výbor z tělesa Výk. Výboru, který má N. J. S. zastupovati v tělese, které bylo T. J. S. New York sestaveno, by společně ku zdaru výpravy oné pracovali. Do výboru onoho zvoleni br. V. Hampl a K. E. Hrbek.

Usneseno požádati Technický Výbor N. J. S., br. Hallera, br. Tesaře a br. F. Filipa, by se laskavě o to zasadili a hleděli spracovati společné evičení k pátému Vsesokolskému Sletu do Prahy, které by mělo být při onom sletu provedeno. Zároveň jest výbor onen žádán, by hleděli, zdali

jim to bude možno, vynaléztli mnoho-li boreů se mini sletu účastniti. Výkonný Výbor jest přesvědčen, že Technický Výbor žádosti této vyhově a že ku zdárnému vystoupení Sokolstva amerického svou pomocí přispěje.

Následující jednoty zaslaly zprávy a rozličné poplatky: T. J. S. Lorain dar do San Franciska \$5.00, Těl. Sbor Dívek a Paní Long Island dar do San Franciska \$3.00; T. J. S. Fugner, popl. \$22.30; T. J. S. Horymír \$6.60; T. J. S. Wilber \$28.50; T. J. S. Tábor \$38.80; T. J. S. Blesk \$60.30; Sbor Sokolek Omaha \$3.30; T. J. S. Milwaukee dar do San Franciska \$5.00. Na to schůze skončena.

M. Grabenstein, zapisovatel.

ZÁPIS ÚSTŘEDNÍHO VÝBORU ŽUPY STŘEDNÍ.

č. 30., ze dne 17. září 1906.

Náč. V. K. Triska zahájil schůzi. Nepřítomni Srnka O., Šedivec V., St. L., Pitha P., Mt. Pl. Zápis ze schůze minulé čten a přijat. Srnka propuštěn, nenavštěvuje schůze a usneseno dopsat E. St. L. Sokolu, aby schůze zaslal nové do Župy Střední zvolil a též vysílal. Starosta V. Šedivec přichází a omluvené opozdění se přijato. Jednáno o vyslání boreů do Čech r. 1907; an není možno dosíci zpráv od výb. chicagského, usneseno dopsati na Sok. Plzenský, aby nám zprávu o stavu věci podal. Jednatel oznamuje, že br. Černý z N. Y. mu sděluje, že výbor new yorský navázati se snaží styky s výborem chicagským ohledně výpravy do Čech; projeveno přání, aby se tak vespolečně pracovalo, zvláště proto, že nelze nás se žádných zpráv dopídati o činnosti výboru středního v Chicagu. Účet za 50 obálek a tisk těchto na \$1.75 St. L. L. povolen. Společ. evičení konati se bude v S. St. L., 28. října. Usneseno, aby technickému výboru povoleno bylo zakoupiti cenu v obnosu \$3.00, jež případně za odměnu sboru, při společném nejčetněji (percentálně) zastoupenému; toto vztahuje se do budoucna na všechny sbory Župy Střední při vystoupení u společných evičeních. T. J. Sokol Tábor zaslal příspěvek za I. 1/2 l. '06 \$6.00. Dluhuji St. L. a E. St. L. Příjem \$6.00. Vydej \$1.75. Na zdar!

Fr. Široký, jednatel.

XI. 1/4 LETNÍ ZPRÁVA JEDNATELE ŽUPY STŘ. N. J. S.

Příjem.

V pokladně z minulého 1/4 letí.....	\$142.78
20. srpna: Popl. za I. 1/2 l. '06 Plzenský Sokol.....	22.85
“ “ Sokol Chicago	11.55
“ “ Sok. St. Ll (odraž předpl. 45c) ..	9.00
“ “ T. J. Tyrš C. R. Sokol.....	8.50
“ “ Sok. Praha	7.15
“ “ S. Čechie	3.85
“ “ S. Mt. Pl.	1.85
“ “ Č. Am. Sokol.....	1.60
17. září “ T. J. S. Tábor.....	6.00
Celkem	\$215.13

Vydej:

16. července: Dovozy tvrdých návěští žup. záv. z Chicaga \$1.00	
“ časoměr závodní	7.00
“ za úpr. a výpravu zpěv. jed.	3.00
“ dva telegramy závodům dvě Žup.....	55
20. srpna: za pošt. lístky (150) a tisk.....	2.50
“ 14 výtisků "Cv. Listů" na r. '06.....	8.40
17. září: 500 obálek a tisk St. L. L.	1.75
Celkem	\$24.20
Příjem	\$215.13
Vydej	24.20

Zbývá v pokladně.....\$190.93

Na zdar!

Fr. Široký, jednatel.

VYZVÁNÍ.

Oznamujeme všem Jednotám, že Výkonný Výbor Nár. Jednoty Sokolské zakoupí za mírných podmínek tělocvičné nářadí, jako jsou: bradla, hrazda a kůň. Pakli některá Jednota podobné tělocvičné nářadí má a nepotřebuje je, necht' ihned oznámi to jednateli V. V. na adresu: Jan Černý, 437 E. 71st St., New York City.

ADRESÁŘ NÁR. JED. SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v New Yorku: Schůze každé 1. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71. St. — F. Martyny, starosta, 1329 First Ave.; K. E. Hrbek, nám., 418—420 E. 55. St.; N. Y., Jan Černý, jednatel, 437 E. 71. St.; Max Grabenstein, tajem., 1 Teasdale Pl. F. Lier, pokladník, 410 E. 71. St.; výbor tělocvičný: V. Hampl, A. Jahoda a Jan Pavlík; výbor účetní: St. Kostka, Anna Veselá a V. Zvoník. Náčelník A. Haller, 845 So. Ashland Ave., Chicago, Ill.; podnáčelník Aug. Tesař, St. Louis, Mo. a Fr. Filip, Cedar Rapids, Iowa.

Župa Východní, Sídlo v New Yorku.

Ústřední výbor: Starosta Anton Mysliveček; náměstek Fr. Beníšek; pokladník Jos. Laně; jednatel Vinc. Vaněk, 420—424 E. 71. St., New York City; náčelník Jos. Gregor, 437 E. 73. St., New York; podnáčelníci: I. Jos. Gregor, II. Fr. Beníšek; finanční výbor: Jos. Gregor, Fr. Lier ml. Schůze odbyvá se každé 3. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71. St., New York.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay and Preston Sts.; tajemník Karel Matoušek, 2002 Ellsworth St.

T. J. Česko-Slovanský Sokol v Bayonne, N. J.; tajemník Jan Batka, 132 F. Ave.

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; 2. sobotu ve Volkerts Hall, 270—272 Prospect St.; taj. Vác. Vančura, 59 — 2nd Ave. Long Island City, N. Y.

T. J. Sokol, Newark, N. J.; 2. pondělí v místnosti H. Pfeiffera, roh 15. Ave. a 9. ul., taj. Al. Rovenský, 93 Vaverly Ave.

T. J. S. Svornost, Morrisania, N. Y.; 1. sobotu v místnosti Ed. Freye, 700 E. 166th St.; taj. J. Šrámek, 3389—3rd Av.

T. J. Sokol, New York; 2. a poslední pondělí, 420—422—424 E. 71st St.; taj. Jos. Mrštík, 420—424 E. 71st St.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; 1. nedělí v měsíci v České budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3. hod. odpo.; tajemník Alois Nelbert, 1960 N. Darlen St.

T. J. Sokol, Westfield, Mass.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St.; taj. Vác. Kyliš, 6 Sycamore St.

T. J. S. New Bedford, Mass., tajemník Josef Krupka, 36 Deane St.

T. J. S. Ilorymír v Curtis Bay, Md.; schůze 1. nedělí v Národní síni Č. S. P. S. taj. Frant. Novotný, 717 Penington av.

T. J. S. Komenský, Patterson, N. Y., taj. Jos. Michalíčka.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; 3. nedělí v Sokolovně, S. E. cor. Gay and Preston St.; taj. Vojtěška A. Jareš, 2004 Ashland Ave.

Těl. Sbor Paní a Dívek v New Yorku. Schůze poslední čtvrtek v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71st St.; taj. J. Voříšková, 307 E. 69th St.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. M. Soukup, 1 Skillman Ave.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J. Schůze každou druhou středu. Taj. Anna Peřina, 469 Belmont Ave.

Župa Sev. Vých. Sídlo v Clevelandu, O.

Ústřední výbor: Starosta Jos. Štíbr; tajemník F. Cals, 14 Grand Army Ct., Cleveland, O.; pokladník A. Pánka; náčelník Jan Fryš, 104 Tillman Avenue, Detroit, Mich.; 1. podnáčelník Jos. Štíbr, 2. podnáčelník A. Pánka. Další členové výboru: Jan Chábeš, Gust. Kašpar, V. Štíbr, Fr. Vacha, Emil Slapák Frank Vojnar. — Schůze 4. nedělí odpo. ve 2. hod. u "Sokola Cech".

Sokol Cleveland, 1. sobotu v Sokolně, roh Central Ave. a Plymouth St.; jedn. Emil Slapák, 2117 Capitol Street. S. E.

Sokol Čech, Cleveland, O.; 2. nedělí v Sokolovně, č. 6 Wendal Ave.; taj. V. J. Štíbr, 2177 Wilson Ave.

T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O.; 1. čtvrtek v Sokolské síni; taj. Vojt. Rozhoň, 118 Sackett St.

Těl. a Podp. Jed. Budívoj, Detroit, Mich.; 1. pondělí v Sokolovně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; taj. Jos. Janeček, 430 Hurlbut Ave.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; 2. pátek v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul.; taj. Gustav Vimr, 507 — 30th St.; účetník Vác. Becker, 114 Lawton St.

Sokol Lorain, Lorain, O.; 4 nedělí v měsíci, v síni Al. Štoiby, 422 Charles St., taj. Václav Mužík, 502 Everet St.

T. J. S. Ríp, Allegheny, Pa., tajem. Louis Sedlák, 3271 East St., Allegheny, Pa.

Župa Střední, Sídlo v St. Louis, Mo.

Ústřední výbor: Starosta Vác. Šedivec; náč. V. K. Triska, 2039 A Russell Ave. Podnáčelníci: Jan Jiroušek, Chicago, F. Engelthaler, Cedar Rapids. Ustavovatel Aug. Tesař, 2334 So. 13. St.; jednatel Fr. Široký, 3450 Itaska St.; pokladník P. Pitha; Jos. Janda, Mat. Ryska, Vimr Mich., Srnka Otto. — Schůze v "Sokole", 9. a Allen Ave., každé třetí pondělí.

Pizenský Sokol, Chicago; 2. a 4. čtvrtek, tajem. A. V. Kalík, 934 So. Ashland av. účetník Wm. Bláha, 827 So. Ashland Ave.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 1118 Kedzie Ave.; taj. Vác. Topinka, 1100 So. Kedzie ave.

Těl. Jed. Čechle, Chicago, Ill.; 1. a 3. pondělí v síni Čechie, 32—34 Emma St.; taj. Alois Sršeň, 55 Emma St.

T. J. S. Tábor, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v nové sborové místnosti 1300—1302 41st Ave.; tajemník Jaroslav Mottl, 1526 So. 40. Ave.

T. J. S. Praha, Chicago, Ill., — Town of Lake —; schůze 1. a 3. středu v síni Patronátu Č. S. P. S.; taj. Vojta Verel, 4746 Honore St.

Sokol Slovanská Lípa, Chicago, Ill.; schůze každý čtvrtek v Sokolovně, 106—108 De Koven St.; taj. Jindř. J. Hálek, 133 W. Taylor St.

Čes. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; 2. středu v síni Slov. Lípy; Fr. Vraney, taj., 521 N. 10. St.

T. J. S. Milwaukee, Wis. Schůze každé 1. a 3. úterý v Čes. Amer. Síni. Taj. Jos. Pokorný, 682—14 th St.

T. J. Sokol, St. Louis, Mo.; 2. a 4. pondělí v Sokolně, roh 9. ul. a Allen av., taj. V. K. Triska, 2039 Russell Ave.

T. J. S. Mount Pleasant, St. Louis, Mo., schůze 1. středu v Sokole, Minnesota Av. a Neosho St. Tajemník Rud. Holman, 4659 Nebraska Ave.

Tyrš C. R. Sokol, Cedar Rapids, Ia.; 1. nedělí v Sokolovně, roh 3. ul. a 7. Ave.; taj. Fr. Grubhoffer, 727 F. Ave., West.

Sbor Sokolek Vlasta, St. Louis, Mo. 3. pondělí v Sokolovně, roh 9. ul. a Allen Ave. taj. Kar. Jaeger, 1704 Geyer Ave.

T. J. S. East St. Louis, Ill., taj. Jan Vrzal, 1208 N. 3rd St.

Župa Západní, Sídlo v Omaha, Neb.

Ústřední výbor: Starosta Jos. Mík, taj. Oldřich Jelen, 1231 So. 14th St., pokladník Jan Mathauser, náčelník Jos. Stěra, 2014 Q St., So. Omaha; podnáčelníci: Fr. Pavlík, Prague, Neb.; Bed. Vašák, Wilber, Neb. Další členové výboru Alois Jiran, Václav Blatný z Bruno, Marie Patáček a Růžena Sedláček, Jos. Vonásek a Anna Zikmund. Schůze 3. čtvrtek v měsíci, večer, v Sokolovně v Omaze, Neb.

T. J. S. Karel Jonáš, Able Neb.; 1 nedělí, taj. Jan Vávra.

T. J. S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kansas; 1. nedělí, taj. Jos. F. Macek, R.F.D. 2., Wilson, Kans.

T. J. Sokol Žižka, Bruno, Neb.; 1. nedělí, taj. Václav Blatný.

T. J. Sokol, Crete, Neb.; 2 nedělí ve své síni; taj. Jos. Pařízek.

T. J. Sokol, Milligan, Neb.; 2. nedělí v Central Hall bratří Jichů; tajemník Karel Smrha.

T. J. Sokol, Omaha; 2 středu; taj. Rud. Fibinger, 2417 So. 13th St.

T. J. Sokol Plattsmouth, Neb.; 2. pondělí; taj. L. Jiran.

T. J. Sokol Prague, Neb.; 2. pondělí; taj. A. L. Vlasák.

T. J. Sokol, Schuyler, Neb.; 2. středu v měsíci v síni ČSPS; taj. F. H. Svoboda.

T. J. S. So. Omaha, Neb.; 1. pondělí; taj. Fr. Kubín, Boh. Nat. Hall, 21st & U. St.

T. J. S. Karel Jonáš, Wilson, Kansas; 2. a 4. nedělí; taj. V. Hubálek.

T. J. Sokol, Wilber, Neb.; 1. pátek v Sokolovně; taj. Jos. J. Novák.

T. J. S. Jiffí z Poděbrad, Clarkson, Neb.; taj. A. Odvárka.

Sbor Sokolek, Plattsmouth, Neb. Schůze 2. nedělí v měsíci. Taj. Jiřina Matouš.

Sbor Sokolek Líbuše, So. Omaha, Neb.; 2. nedělí v Národní síni, 21st & U. Sts., tajemnice Ludmila Dienstbier, 164 So. 21st & Q. Sts.

Sbor Sokolek, Omaha, Neb.; tajemnice Anna Redla, 1732 So. 13. St.

T. J. S. Dodge, Neb.; schůze 2. čtvrtek v síni Div. Družstva. taj. Jindř. Studníčka.

T. J. S. San Francisco, Cal.; tajemník Boh. Kantner, 122 Stockton St.

T. J. S. Český Lev, Brainard, Neb., taj. Sylv. Drbal.

T. J. S. Howells, Neb., taj. Ant. Ryšavý.